

راڤه و لیكدانه‌وه‌ی

الْقَوْلِ عَدِلَ اللَّهُ

به کوردی

وتاری: م. اسماعیل سوسه‌یی
نوسینه‌وه‌ی: ئەندازیار عبدالله

پاڤه و لیکدانه وهی

چوار بنچینه که

به کوردی

وتاری: م. اسماعیل سوسهیی
نوسینه وهی: ئەندازیار عبدالله

پیشہ کی

بسم الله الرحمن الرحيم

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا، ومن سيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضلّ له، ومن يُضِلّ فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله.

[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ] (آل عمران آية : ١٠٢)

واته : ئهی ئهوانهی بروتان هیئاوه ، له خوا بترسن و پاریزکاربن ، به شیوهیهکی وا که شایستهی ئهوزاتهیه ، ههمیشه و بهردهوام پابه‌ند و دامه‌زراوبن له‌سه‌ر ئیسلامه‌تی ، هه‌ول بده‌ن بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ر کاتی که مردن له‌سه‌ر ئیمان و ئیسلامه‌تی نه‌بی‌ت نه‌مرن .

أما بعد؛ فإن أصدق الحديث كتاب الله وخير الهدي هدي محمد - صلى الله عليه وسلم -، وشرّ الأمور محدثاتها، وكلّ محدثة بدعة، وكلّ بدعة ضلالة، وكلّ ضلالة في النار

ئهم نامیلکه‌یهی له‌به‌رده‌ستته‌ بریتیه‌ له‌ شهرح و لیكدانه‌وه‌ی نامیلکه‌ی (القواعد الاربع) چوار بنه‌ماكه‌ی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) ،كه‌له‌لایه‌ن به‌پیز ماموستا (باوکی یه‌حیا)هوه‌ (خوای گه‌وره‌ بیپاریزی) شهرح کراوه‌ ، جا به‌هوی گرینگی بابته‌كه‌ ئیمه‌ش هه‌لساین به‌ نووسینه‌وه‌ی ، به‌ ئومیدی ئه‌وه‌ی سوودیکی هه‌بی بۆ خۆمان و پاشان بۆ مسوڵمانانیش به‌ گشتی، شهرحی ئهم نامیلکه‌یه‌ به‌ده‌نگ تۆمار کراوه‌ كه‌ پیکهاتوه‌ له‌ پیشه‌کیه‌ك و دوانزده‌ وانه‌، جا ئیمه‌ به‌گشتی هه‌موو وتاره‌ ده‌نگیه‌كانمان وه‌كو خوی نووسیوه‌ته‌وه‌ ته‌نها چه‌ند ریککاریه‌ك کراوه‌ له‌ پاش و پیشی هه‌ندی له‌ وشه‌كان تاكو ئاسنتر بی‌ت بۆ تیگه‌یشتن ، جا كه‌ نامیلکه‌كه‌ خوی به‌ناوی چوار بنه‌مايه‌ ئیمه‌ش مه‌تنی هه‌ر بنه‌مايه‌کمان به‌ جیا له‌ پیش شهرحه‌كه‌ داناوه‌ ئینجا دووباره‌ به‌ش به‌شی مه‌تنه‌که‌مان داناوه‌ته‌وه‌ له‌گه‌ل شهرحه‌که‌ی ، وه‌ داوا له‌ خوای په‌روه‌ردگار ده‌که‌ین پاداشتی به‌خیری

مامۆستا بداته‌وه بۆ ئەم كارەى ، وه داوا له خواى په‌روه‌ردگار ده‌كه‌ين كه له ئيمه‌ش قه‌بول
بكات و بىكاتە تويشوه‌ك بۆ دواپۆژمان .

وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّم عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

2017/11/5 ميلادى

16 صفر 1439 هجرى

ئه‌ندازيار عبدالله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پيشهكى

الحمد لله رب العالمين وصلّى الله وسلم وبارك على نبينا محمد وعلى آله وصحبه اجمعين ، اللهم
 طهر قلوبنا من الشهوات والشهوات وأعمالنا من الرياء يارب العالمين .

خوایه بۆ خاترى ناوه جوانه کانت و سیفه ته بهرزه کانت بۆ خاترى ئیسمى ئه عزمه ت پاداشتی
 ئه و زانایانه ت دایته وه که له پيش ئیمه هاتوونه و ئه هلى سوننه و جه ماعه بوون و ئه وانه ی
 وه فاتیان کردوه لیان خو شوبوی له گونا هو تاوانه کانیان، پله ت بهرز کردبنه وه ئه وانه ی ماون
 جیگیریان بکه ی یارب العالمین له سهر بیروبا وه پیک که خۆت پیی پازی که هی
 پیغه مبه ر(ﷺ) بووه ها وه له به پیزه کان له سهر ی پویشتون، وه ئیمه ش وا لیبکه ی له سهر ئه و
 پیکه یه برۆین به رده وام بین له سهر ئه و بابه ته عه قیده و بیروپروایه ی، به تاییه ت (شیخ محمدی
 کورپی عبدالوهاب) (رحمه الله) پاداشتی بده یته وه له سهر ئه و هه مووه ناخو شیه و زه حمه تییه ی
 بینى له پینا و بلاو کردنه وه ی عه قیده و بیروپروای ئه هلى سوننه و جه ماعه له سهر ده می خوی و
 نه هیشتنی بیده و که م و کورتی و شیرکیات که زۆر بوو له سهر ده می ئه و.

ده مانه وئى به پشتیوانی خوی گه وره له زنجیره یه کدا په رتووک و نامیلکه کانی (شیخ محمدی
 کورپی عبدالوهاب) (رحمه الله) ئه وانه ی که پیمان وایه زۆر گرنگ و پیویسته بۆ ئه و سهر ده مه ی
 قوتابیان سوودی لیوهر بگرن و برواداران و مسولمانان ته واو لیی تیبگن شهرح و پاقه یان بکه ین،
 جا ناوی لیده نیین زنجیره ی (بیروپروا له دیدگای قورئان وفه رمووده) که ههر له نامیلکه کان که
 پاقه یان ده که ین ناوی تاییه تی خوی بۆ ده ینین بۆ نموونه ئه م جاره ده مانه وئى شهرح و پاقه ی
 نامیلکه ی (القواعد الاربع) چوار بنه ماكهى (شیخ محمدی کورپی عبدالوهاب) (رحمه الله) که
 نووسیویه تی که چوار بنه ماكه پاقه ده که ین به وه ی که ده یکه ینه کوردی ئه و جا هه لوه سته ی
 له سهر ده که ین ئه و شوینانه ی که هه لوه سته ی پیویست بئى پاشان پرسیارو وه لام له سهر ی
 داده نیین که (القواعد الاربع) بریتیه له پيشه کیه کی زۆر به پیتو به ره که ت پاشان چوار بنه ماكه
 که سهر ته باسی شیرک و هاوبه شی و هوکاره کان ده کات و له کوتاییه که ش بنه مایه کانی کوتایى
 به تاییه ت بنه مای چواره م باسی نه تیجه و ده ره ئه نجامی ئه و شیرک و هاوبه شیانه ده کات

که چیان به سهر هاتیه و سهرده می ئیمه له گه ل سهرده می پیغه مبهری پییشه و (ﷺ) چونه، جا ئایهت و به لگه کان ده هیئینه وه له پروانگه ی ئه هلی سوننه و جه ماعه و پایه په سنده کانی ئه وان، به پشتیوانی خوی گه وره بۆتان پوون ده که یینه وه.

جا له و پییشه که ی ده مانه وی به کورتی (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) تان پی بناسین، (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) کیبووه، (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) ئه و پیاوه به رزو به پره یزه بووه که ناوی (أبو الحسن) بووه که کونیه که ی بووه، وه ناوی خوی (محمدی کوری عبدالوهاب) سوله یمانی کوری عه لی کوری محمدی کوری ئه حمه دی کوری راشیدی وهیپی ته میمی بووه، وه نسبه ته که ی بۆ قه بیله ی ته میم به ناوبانگه که قه بیله ی ته میم به ناوبانگه ناوی هاتیه. که له پیغه مبهر (ﷺ) هاتوو له صحیحی بوخاری و مسلم له بوخاری به ژماره (۲۴۰۵) وه له مسلم به ژماره ی (۲۵۲۵) ئه بو هویره (رضی الله عنه) گپرایتیه وه ده فهرمووی ((أَنَّه قَالَ لَا أَزَالُ أَحِبُّ بَنِي تَمِيمٍ مِنْ ثَلَاثٍ سَمِعْتُهُنَّ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ هُمْ أَشَدُّ أُمِّي عَلَى الدَّجَالِ قَالَ وَجَاءَتْ صَدَقَاتُهُمْ فَقَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) هَذِهِ صَدَقَاتُ قَوْمِنَا، وَكَانَتْ سَبِيَّةً مِنْهُمْ عِنْدَ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَعْتَقِيهَا فَإِنَّهَا مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلِ)) واته: (ئه بو هویره ده فهرمووی من به رده وام تا ئیستاش به نو ته میم خوشده وی له بهر سی شتان گویبیستی پیغه مبهر (ﷺ) بوومه فهرمووی به نو ته میم له هه موو تیره و خه لکه کانی تر توندو تیژترن به سهر ده جال، وه زه کات و خپرو سه ده قه شیان هات فهرمووی ئه وه سه ده قات و خپرو چاکه ی قه ومه که ی خۆمه که به نو ته میمی مه به ست بوو، جا ده لی جاریه کی بچووکیش لای دایکه عایشه (رضی الله عنها) بوو پیغه مبهر (ﷺ) فهرمووی ئازادی بکه ئه و کۆیله یه ی که له لاته له نه وه ی ئیسماعیل پیغه مبهر (ﷺ).

جا ئه و به نو ته میمه که (شیخ محمد) یش له و به نو ته میمه یه که پیغه مبهر (ﷺ) وای له سهر فهرمووه که ئه بو هویره یه (رضی الله عنه) ده لی منیش له بهر ئه و سی خاله خوشم ده وین (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) له سالی (۱۱۱۵) ی کۆچی له دایک بووه له (عوینه) ی که شوینیکه نزیک شاری (ریان) ی ئیستای سعودیه، (شیخ عبدالوهاب) ی باوکی زانا و شهرع زان بووه وه قازی بووه وه له سهره تادا کوره که ی خوی (محمدی کوری عبدالوهاب) ی داناوه که قورئانی پی له بهر کردوو پییش ئه وه ی ته مه نی بگاته (ده) سالی هه موو قورئانی ته و او

کردوووه. وه (فقه الحنبلی) له خزمه‌تی باوکی خویندوووه وه ته‌فسیرو فهرمووده و عه‌قیده‌ی خویندوووه له پاشان دلی چۆته سهر په‌رتوکه‌کانی (شیخ الإسلام ابن تیمیه) و (ابن القيم الجوزی) خویندوووه له به‌ری کردوووه وه زۆر پییانه‌وه سهرسام بووه, له پاشان حه‌جی مالی خوای گه‌وره‌ی کردوووه له شاری مه‌ککه و مه‌دینه به‌خزمه‌تی زانایانی سهرده‌می خۆی ده‌گات له‌وانه (عبدالله ی کوری ئیبراهیم آل سیف) وه (شیخ المحدث محمد حیات سندی) پییان ده‌گات و سوودی زۆریان لی‌ده‌بینی, بۆ خویندن و زانست به‌ده‌سته‌ینان هاتۆته ولاتی (عیراق) یش وه سوودی زۆری له (به‌سره) کردوووه له‌لای (شیخ محمد مجموعی) له سهرده‌می خۆی, وه دوا‌یی ویستی بجیتته (شام) یش به‌لام بۆی ئاسان نه‌بووه و ویسته‌که‌ی نه‌هاتۆته جی که بجیتته (شام) زانست به‌ده‌ست بی‌نی.

(شیخ محمد بن عبدالوهاب) (رحمه الله) لی‌ی ده‌گێڤنه‌وه که سیکی ژیر و ئاقل بووه زۆر پید‌اگری کردوووه له سهر به‌ده‌سته‌ینانی زانست, وه زۆر ئارام گربوووه له سهر ده‌عه‌وه و بانگه‌وازه‌که‌ی, وه که سیکی به‌پاستی ئازابوووه له‌گوتنی حه‌ق و راستی و په‌تکردنه‌وه و پوچه‌لکردنه‌وه‌ی شیرک و هاوبه‌شی و خراپه له سهرده‌می خۆیدا نه‌وه‌ی بیدعه و خورافیات بوو هه‌مووی خسته پوو و دژیان وه‌ستا به‌بی نه‌وه‌ی دوودلی لی‌بکات. هه‌ر له سهره‌تای چوووه شاری (به‌سره) بۆ به‌ده‌ست هی‌نانی زانست له‌وکاته‌دا بی‌نی خه‌لکانیک گۆر ده‌په‌رستن که نه‌وه شیرک و هاوبه‌شییه لی‌یان به‌وه‌لام هاتوووه نه‌و کاته ئازاری زۆری پی‌گه‌یشت به‌ده‌ستی (الرافضة) و شیعه‌کان که نه‌وان گۆریان ده‌په‌رست که شیرکیان نه‌نجام ده‌دا, به‌تایبه‌تی له شاری (به‌سره) وه (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) ئارامی گرت و گوئی پی‌نه‌دا له پی‌ناو خوای گه‌وره به‌رده‌وام بوو.

له پاشان (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) ده‌گاته (عوسمانی کوری موعه‌ممه‌ر) که نه‌وکات نه‌و به‌رپرس بووه له سهر خه‌لکی (عوینه‌ه), داوا‌ی لی‌کردوووه بۆچی شه‌ریعه‌تی ئیسلام په‌یره‌و ناکه‌ی وه کارو ئیشی پی‌ناکه‌ی, وه خوای به‌یه‌ک بگری و شیرک و هاوبه‌شی و بیدعه بۆخۆت مه‌یکه‌و مه‌شه‌یله بکریت نه‌وکاته خوايگه‌وره سهرت ده‌خات و پشت‌گیریت ده‌کات. چونکه خوای په‌روه‌ردگار یارمه‌تی ده‌ره بۆ که‌سی بر‌وادارو بۆ که‌سیک که نه‌و کاره‌ی نه‌نجام بدات, جا نه‌و کارو ئیشه‌ی (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) که نه‌وه‌ی داواکرد له (عوسمانی

کوری موعه ممه پ) ئه وه والّه بلاوبووه وه تاوه کو وای لیّهات ئه وه والّه گه یشته حاکی ئه وه سهرده می شوینی (ئه حسا) که ناوی (سوله یمانی کوری محمدی کوری عورپه پ) بووه ئه ویش له (به نی خالید) بووه ئه ویش بۆ (ابن معمر عوسمانی) نووسی که ئه ویش ئه میری (عویه نه) بووه , ووتی فه رمانت پیده که م (محمدی کوری عبدالوهاب) بکوژه جا ئه وه نامه یه که گه یشت به (عوسمان) که بی نی فه رمانی کوشتنی (محمدی کوری عبدالوهاب) ی پیکراوه .جا هه والّ گه یشته (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) ئه وه کاته (عوسمان) ترسا له حاکی (ئه حسا) ووتی ناتوانم چیدی به رگریت لیبکه م ئه گه ر سه ریچی ئه وه بکه م ره نگه ئه وه ی دهمداتی سالانه لیم ببریت وه شه رمان تووش ده بی , ئه وه بوو په نا به خوا له سه ر وه عدی خوی نه بوو پشتی (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) ی به ردا نه ییپاراست ووتی من ناتوانم بتپاریزم له ده سستی ئه وه .

ئه وه بوو (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) ده چیته (درعییه) ی که ئه وه کاته ی (محمدی کوری سعود) ئه میری (درعییه) ی بوو .له وی ده مینیتته وه له لای یه کیك له قوتابییه کانی که ناوی (عالی کوری عبدالرحمن سویلیم) بووه ئه ویش ریژی لیده گریت به نو سویلیم دین و لیی کوّده بنه وه قسه یان له گه لّ ده کات تاوه کو هه والّه که ده گاته (محمدی کوری سعود) ئه ویش دیت و له گه لّ (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) یه کتر ده بینن (شیخ محمد) داوای لیده کات که حوکمی ئیسلام په یرو بکات تاوه کو ببه ئه هلی ته وحید , وه وای لی دیت که له کوّتاییه که ی له سالی (۱۱۵۸) ی کوچی بۆ یه که مجار حوکمی ده ولّه تی شه رعی دامه زرا له و شوینه , وه (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) بووه هوکار بۆ نه هیشتنی ئه و بیدعه و که م و کورپانه و نه هیشتنی شیرک و هاوبه شیانه له وی نه مینیت .خوای گه وره سه رکه وتووی کردن وه جه نگ و جیهادیان کرد له پیناو بلاوکردنه وه ی خوا به یه کگرتن ونه هیشتنی شیرک و هاوبه شی ئه وه بوو (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) له کوّتایی سالی (۱۲۰۶) ی کوچی له ته مه نی (۹۱) سالی کوچی دوا یی کرد گه پرایه وه لای خوای گه وره , به لام دلّی به وه داکه ت خوای گه وره پاداشتی بداته وه شیرک و هاوبه شی نه هیشت.

وه په‌رتووكی زوری هه‌یه له‌وانه (كتاب التوحيد - ثلاثة الاصول - كشف الشبهات - والمسائل الجاهلية - مختصر سيرة النبي ﷺ) - مختصر زاد المعاد - الاصول الستة - مجموع الحديث علي الابواب الفقه - القواعد الاربع - الواجبات المحتمات -) زۆریك له نامیلکه‌و نووسراوی تر، وه نامه‌ی گۆرینه‌وه كه سوودو كه‌لكی زۆریان تی‌دایه ئه‌وه‌ی به‌وردییه‌وه بیخوینیته‌وه ده‌زانى (شیخ محمد) پابه‌ند بووه به په‌یره‌وی ئه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه له‌سه‌ر پ‌ی‌بازه‌كه‌ی زانایانی پ‌یش خوی وه‌كو (ابن تیمیه - وابن قیم الجوزی - وئیمامی ئه‌حمده) وه پ‌یشینانی چاك (شافعی و ماك) و هه‌تا ده‌گاته پ‌یغه‌مبه‌ر (ﷺ). له عه‌قیده‌و بیرو ب‌روا وابووه‌لۆمه‌ی لۆمه‌کاران کاری تی‌نه‌کردووه . خوا پاداشتی دابیته‌وه به‌و په‌ری پاداشت وه پله‌ی به‌رز کردب‌یتته‌وه له‌به‌ه‌شته‌كان .

وانه ی یه كه م

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَسْأَلُ اللَّهَ الْكَرِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَتَوَلَّكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَأَنْ يَجْعَلَكَ مُبَارَكًا أَيْنَمَا كُنْتَ،
 وَأَنْ يَجْعَلَكَ مِمَّنْ إِذَا أُعْطِيَ شَكَرَ، وَإِذَا ابْتُلِيَ صَبَرَ، وَإِذَا أَذْنَبَ اسْتَغْفَرَ، فَإِنَّ هَؤُلَاءِ الثَّلَاثَ عِنَا
 السَّعَادَةِ.

له شهرح و رافه ی نامیلکه ی (القواعد الاربع) چوار بنه ماكهی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) له وانه ی یه كه م له سهره تاوه دهست پیده كهین له ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) به ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نامیلکه كه ی دهست پیكردوه وهك شوینكه وته بوونی قورئانی پیروژ كه سهره تای قورئان به ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ دهست پیكراوه، له پاشان وهك شوینكه وته بوونی پیغه مبه ری دلسوز (ﷺ) كه له هه موو نامه كانی سهره تا به ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ دهستی پیكردوه، جا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ زور به كورتی و پوختی مانای ئه وه دهگه یه نی كه داوای كۆمه کی و یارمه تی دهكهین له ﴿الله﴾ له و ئیش و كارهی كه دهیكه ی و ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ ی بۆ ده خوینی بۆ نموونه ئه گهر خویندنه وهیه (فعل) و كاری خویندنه وه ی بۆ ئه ندازه كه ی و اتا داوای كۆمه کی و یارمه تی له ﴿الله﴾ دهكه م بۆ خویندنه وه كه م یان بۆ درس و وانه و تنه وه كه م یان بۆ رۆیشتنم یان بۆ دانیشتنم بۆ هه ر كار و ئیشی كه مه به سته ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ ی لی دهكه ی، ئه وه پای په سندی زانایانی زمانه وانیه وه پای زانایانی نحو و به لاغه یه .

جا له پاشان ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ به ناوی ﴿الله﴾، ﴿الله﴾ ئه عرپه ف و لمه عاریفه وهك (سیبه وهیه ی) فهرموویه تی له هه موو ناوان ناسراوترو زانراوتره وه (معلوم) تره بۆ خه لکه كه ی، وه ناوی كۆكه ره وه ی هه موو ناوه زور جوانه كانی خوای گه وره یه هه مووی له خو ده گریت و هه موو سیفه ته به رزه كانی خوای گه وره یه، كه ﴿الله﴾ به مانای په رستراوی شایسته ی په رستنی راسته قینه دیت ﴿الرحمن﴾ یش هه ر ناوی خوای گه وره یه له سهر وه زنی (فعلان) له كه (سیغه ی موباله غه) یه و اتا ره حمیكى فراوان هه موو شتیكى له خو بگری ﴿الرحیم﴾ یش هه ر ناوی خوای

گه ورهیه له سهر وه زنی (فعیل) به مانای (فاعل) له واتا خوا خاوهن په حم و به زه ییه که ده توانی بیکاته (فعل) کار بیگه یه نیت به هر که س و شتیکی له هر کات و شوینیکی.

که واته کورته ی قسان ﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾ واتا داوی یارمه تی و کومه کی له ﴿الله﴾ له و ئیش و کاره ی که ده یکه ی، بۆ نموونه هی من وانه وتنه وه یه له وانه وتنه وه که مدا ئه و ﴿الله﴾ یه یارمه تی و کومه کیم بکات ئه و ﴿الله﴾ یه ی که ﴿الرحمن﴾ له خاوهن په حم و به زه ییه کی فراوانه هه موو شتیکی له خو ده گریت ﴿الرحيم﴾ یش ئه و په حمه شی ده توانی بیگه یه نی به هه رکه س و شتیکی له هر کات و شوینیکی.

جا (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) پیشه کیه کی له (الوابل الصیب) ی پیشه و (ابن قیم) (رحمه الله) وهرگرتوه که وه کو وی ده لی ﴿أسأل الله الكريم رب العرش العظيم أن يتولاك في الدنيا والآخرة﴾ داوا ده که له ﴿الله﴾ ی (کریم) ی به رزو به پیزو مه زنی به خشر که خاوهنی باره گای مه زنه ئیش و کاره کانی دونیا و دواپوژت پشتگیری بکات و بۆت ئاسان بکات، ﴿وَأَنْ يَجْعَلَ مَبَارَكًا أَيْنَمَا كُنْتَ﴾ وه تۆ بکاته خاوهن پیت و به ره که ت و خاوهن چاکه و باشه له هر شوینیکی هه ی، ﴿وَأَنْ يَجْعَلَ مَنْ إِذَا أُعْطِيَ شُكْرًا﴾ وه وات لیبکات له وانه بی که پیت به خشرا سوپاس گوزاری له سهر بکه ی به رامبه ر به خشینه کان، ﴿وَإِذَا ابْتَلِيَ صَبْرًا﴾ وه ئه گه ر تا قیکرایه وه له به رامبه ر تا قیکردنه وه که ئارامبگری، ﴿وَإِذَا أَذْنَبَ اسْتَغْفَرَ﴾ ئه گه ر تاوان و گونا هیکت لی پویدا داوی لیخوش بوون و داپوشینی بکه ی له خوی گه وره بگه پیه وه و ته و به بکه ی، ﴿فَإِنْ هُوَ إِلَّا الثَّلَاثُ عَنَّا السَّعَادَةُ﴾ جا ئه و سیانه ئه گه ر پیت به خشرا سوپاس گوزاری له سهر بکه ی و ئه گه ر تا قیکرایه وه ئارامتگرت و ئه گه ر گونا هت کرد ته و به و داوی لیخوشبونت کرد له خوی گه وره ئه وانه ناویشانی به خته وه رین بۆ مرقفه کان.

جا دینه وه سهر هه ریه که له و خالانه هه لوه سته یان له سهر ده که ین یه که میان که ده لی ﴿رب العرش العظيم﴾ عه رش و باره گای خوی گه وره له قورئانی پیروژو له فهرمووده ی پیغه مبه ری دلسۆز (ﷺ) وه سفی کراوه به چه ند وه سفیک جار وایه به (عقیم) واته گه وره باره گای گه وره و مه زن، وه جاریش هه یه به (کریم) واته به پیز و سه نگین، جاریش هه یه له سهر یه کی له

قیرائه ته کان که ده خویندریته وه له سورپه تی (البروج) به که سره ی ژیر (المجید) له ئایه تی (ذو العرش المجید) ئه و کاتیش وا وه سف کراوه .

جا له پاشان (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) ده فهرمووی ﴿أَنْ يَتَوَلَّكَ﴾ هه لویسته ی له سهر ده که یه خدای پهروهردگار پشتگیری بکات ئه و پشتگیریه دوو جوړه پشتگیریه کی گشتی که هه موو مروؤ و که سه کان خوی گه وره ده یکات، به برواداران به گشتی وه پشتگیری تایبه تیش که هی پیغه مبه رانه (عليهم الصلاة والسلام) ئه وانه ی زور له خوا ترسن و دوستی خوانه و له خوا نزیکن پشتگیری تایبه تی کردونه و ده یکات خوی گه وره له دنیاو دواپوژ، وه وشه ی ﴿مبارکاً﴾ ده شی و ده گونجی بۆ مروؤه کان و به دیهینراوه کان بگوتری به لام وشه ی (تبارک) هن له سهر پای په سندی ئه هلی سونه و جه ماعه ته نها بۆ خوی گه وره ده وتری و تایبه ته به و له بهر ئه وه ی چونکه (تبارک) له ئه وه ی لیوه رده گیری واته خوی گه وره پیت و بهر که ت ده پیری به سهر هر که س و شتیکی، هیچ که سی تر ئه وه ی له توانادا نییه پیت و بهر که ته که ی ببه خشی، جا ﴿مبارکاً﴾ واته ئه وه ی خاوه ن پیت و بهر که ته پی به خشراوه ئه و مروؤفیش ده شی و ده گونجی له لای خوی گه وره پیت و بهر که ته پی به خشراوی وه ئه و دوعایه که ئه و زانایه به پریزه ده یکا بۆ که سانی که ئه و نامیلکه یه ده خویننه وه، ده زانی دوعای له جیی نیشانه ی دلسوزیه خوا یگه وره پاداشتی دابیته وه .

له پاشان وشه ی ﴿شکر﴾ ئه گهر بیینه سهری وه (ابن القيم) (رحمه الله) هر له کتیبه نایابه که ی له (الوابل الصیب) له ویدا به پراستی جوان ده فهرمووی ﴿شکر﴾ بزانی به چی به ده ست دیت ﴿شکر﴾ به وه ی به ده ست دیت له سهر سی پوکن وه ستاوه، یه که م تو دان بنی به و نازو نیعمه ته ی که خوا پی داوی له ناخی دلته وه وه پاشان به زمان بیللیته وه که خودا چ نازو نیعمه تیکی پی به خشیوی وه پاشان به کاری بهینیت له پیئاو په زامه ندی خوی پهروهردگار که ئه و به توی به خشیوه، جا ئه وه ی واکات و ئه و سی پوکنه ی بهینیت جی له بهرامبه ر نازو نیعمه ته کان، ئه وه شوکرانه بزیری خوی پهروهردگاری کردوه جا ﴿صبر﴾ و ئارامیش له بهرامبه ر تاقیکردنه وه کان که مروؤه کان تاقیده کرینه وه ئه ویش به وه ی ده بیت که (ابن القيم) (رحمه الله) ده فهرمووی که سه که نه فسی خوی بگری له وه ی که به سهری دی پی پازی بی و لی تووره نه بی و پی دلته نگ نه بی و زمانی بگری له سهر سکا لاکردن له سهر ئه و ناخوشی

و تاقیکردنه وانهی خوای گه وره، وه ئەندامه کانی بگری له گوناھ و تاوان به وهی که وا له خوی نه دا و پۆشاکي خوی نه درپینئ و مووی قژیان دهرنه هینن وهك ئافره تان له کاتی ناخۆشیدا دهیکه ن له بهرامبه ر ئه و تاقیکردنه وانهی که به سهریان دی که سیکیان لی دهرمئ، جا له پاشان ئه وه شمان بو دهرده که وی هه موو مرۆقه کان جگه له پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) ئه گه ری ئه وهی هه یه توشی گوناھ و تاوان بن، به لام ئه گه ر توشی گوناھ و تاوان بوون و داوای لیخۆشبوونیان کردوو و ته و به یان کردوو ئا ئه و کاتی پله یان به رز ده بیته وه، چونکه قسه یه کی زۆر جوان هه یه هی پیشینانی چاک هه ر وه کو (ابن القيم) (رحمه الله) له کتیبه که ی (الوابل الصیب) گپرایتیته وه ده لی هه ندی له سه له ف گوتوو یانه (إِنَّ الْعَبْدَ لَيَعْمَلُ الذَّنْبَ يَدْخُلُ بِهِ الْجَنَّةَ وَيَعْمَلُ الْحَسَنَةَ يَدْخُلُ بِهَا النَّارَ)، جا به درپژێ له په رتوکه که ی باسی ده کات ده لی هه ندی له پیشینانی چاک فه رموو یانه به نده کارو کرده وه یه کی ده کات که گوناھ و تاوانه ئه نجامی ده دات پییوه ده چپته به هه شت وه چاکه یه کیش ده کات پیی ده چپته دۆزه خ. له به ر ئه وهی که گوناھه که ی کردیبه یه کسه ر پی ده شکیتته وه و په شیمان ده بیته وه چاوی فرمیسی لی دی دلی هه رده قرچی ئه و جا شه رم ده کات له خوای گه وره سه ر داده نوینی هه رده م دوعا ده کات که خوا لی خوشبی تا ئه و گوناھه وای لی ده کات ده بیته ته و به کاریکی چاو به فرمیسی هه رده م ده ست به پارانه وه له خوای په روه ردگاری لی دهرده چی تا ده چپته به هه شت، ئه ویتیش که کرده وه یه کی چاک ده کات هه نده خوی پی مه زن وگه وره ده بی پی وایه ئه و کات پیی جیا ده بیته وه له خه لکی تر خوی له لا گه وره ده بیته به خوی دهنازی و شانازی به خوی ده کات، ئا ئه و کاته ی هه م وا ده لیته وه تا به هیلک ده چپت جا ده بیاته ناو ئاگری دۆزه خ په نا به خوای گه وره. جا ئه وه واما ن لی ده کات به رامبه ر نیعمه ته کان شوکرانه بژی ر بین وه به رامبه ر تاقیکردنه وه کانیش ئارامگری بن پاشان ئه گه ر تاوانمان ئه نجامدا داوای لیخۆشبوون له خوای گه وره بکه ین ئه گه ر مرۆقه ئه وهی کرد ئه و به پاستی به خته وه ر ده بی. به ر ئه و فه رمووده یه ده که وی که پیغه مبه ر (ﷺ) ده فه رمووی که له صحیح مسلم به ژماره (۲۹۹۹) که (سوهیب) ی رۆمی (رضي الله عنه) رپوایه تی کردوو پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی ((عَجَبًا لَأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ وَلَيْسَ ذَلِكَ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَّاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَّاءٌ صَبِرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ)) واته: سه رسوپمان بو کاروباری بروادار به پاستی کاروباری بروادار هه مووی چاکه یه ئه وه ته نها بو

برواداره بو كه‌سی تر نییه نه‌گه‌ر به‌رفراوانی و ژیان خو‌شی تووش بوو ناز و نیعمه‌تی
 به‌سهرداباری سوپاس گوزاری ده‌كات بو خوای په‌روه‌ردگار نه‌وه چاكه‌یه بو‌ی، وه نه‌گه‌ر تووشی
 ناخو‌شی و به‌رته‌نگی و ته‌نگه‌شه‌ی تووش بوو ئارامی له‌سهر ده‌گری نه‌وه‌شیان چاكه‌یه، بو
 باوه‌پدار ژیان‌ی هه‌موو چاكه‌یه نه‌گه‌ر به‌م شیوه‌یه له ئیسلام گه‌یشته‌ی.

وانهى دووهم

اعلمَ أَرشَدَكَ اللهُ لَطَاعَتَهُ أَنَّ الْحَنِيفِيَّةَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ مُخْلِصاً لَهُ الدِّينَ ، كَمَا قَالَ تَعَالَى: {وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ} (الذاريات آية: ٥٦).

فَإِذَا عَرَفْتَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَكَ لِعِبَادَتِهِ، فَاعْلَمْ أَنَّ الْعِبَادَةَ لَا تُسَمَّى عِبَادَةً إِلَّا مَعَ التَّوْحِيدِ، كَمَا أَنَّ الصَّلَاةَ لَا تُسَمَّى صَلَاةً إِلَّا مَعَ الطَّهَارَةِ؛ فَإِذَا دَخَلَ الشَّرْكَ فِي الْعِبَادَةِ فَسَدَتْ، كَالْحَدَثِ إِذَا دَخَلَ فِي الطَّهَارَةِ.

فَإِذَا عَرَفْتَ أَنَّ الشَّرْكَ إِذَا خَالَطَ الْعِبَادَةَ أَفْسَدَهَا وَأَحْبَطَ الْعَمَلَ وَصَارَ صَاحِبُهُ مِنَ الْخَالِدِينَ فِي النَّارِ، عَرَفْتَ أَنَّ أَهَمَّ مَا عَلَيْكَ مَعْرِفَةُ ذَلِكَ، لَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يُخَلِّصَكَ مِنْ هَذِهِ الشَّبَكَةِ، وَهِيَ الشَّرْكَ بِاللَّهِ، الَّذِي قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِيهِ: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ} (النساء آية: ٤٨) . وَذَلِكَ بِمَعْرِفَةِ أَرْبَعِ قَوَاعِدَ ذَكَرَهَا اللَّهُ تَعَالَى فِي كِتَابِهِ:

هه رله پيشه كيه كه ين ته واو كه رى وانهى يه كه م (شيخ محمدى كورى عبدالوهاب) (رحمه الله) له دواى
 ئه وهى پيشه كيه كه ي به ﴿اسأل الله الكريم رب العرش العظيم﴾ ده ستى پيكر د تاوه كو له وانهى
 پيشتر گه يشتينه ﴿فإن هؤلاء الثلاث عنوان السعادة﴾ له و وانه يه ي گه يشتينه سه ر ﴿اعلم﴾ (شيخ
 محمدى كورى عبدالوهاب) (رحمه الله) هه روه كو پيشه ي هه ميشه يى خوى له ناميلكه و
 نوسراوه كانى وشه ي ﴿اعلم﴾ و دوعا و پارانه وه له دواى ﴿اعلم﴾ هوه زورى به كارهيئاوه ئه وه ش
 نيشانه ي هه لبراردنى شيوازي جوانى وانه وتنه وه يه وه نوسراو و ناميلكه كانيه تى به
 ﴿اعلم﴾ ده ست پيكر دوه .

له سه ر هتا فه رمانت پيده كات ﴿اعلم﴾ بو كاريكى گرینگ له دواى خوى ديټ به كارده هيټنريټ
 له ماناو و اتاي فه رمانه فه رمانيش به ﴿اعلم﴾ واته بزانه (علم) زانستيت هه بى پهيدي بكه , زانست
 به ماناي ئه وه ديټ ئه وهى له ميشك دايه له گه ل واقع تيټ بكاته وه له سه ر پاي هه نديك له زانايان ,
 به لگه شت بوى هه بيټ ئه وه پاي په سه ندو ته واوتره .

جا بزانه ﴿أرشدك الله لطاعته﴾ چونكه فه رمانت پيده كات قورسه له سه ر شان و ئه ستوى
 كه سه كان كه فه رمانيان پيده كرى يه كه سه ر دوعا و پارانه وه شت بو ده كات هه ولده دات

تیتبگه یه نیت که ئەو فه رمانه ی من بۆ شکانه وه و بار قورسی نییه , به لکو بۆ ئەوه یه که دلسۆزم بۆ تۆ , کاره که پیویسته و پیویسته تۆ بیزانیت جا ئەو پیاوه به پێزه دوعای خیرت بۆ ده کات و ده فه رمووئ ﴿أرشدك الله لطاعته﴾ خدا سهر راستت بکات بۆ جیبه جی کردنی فه رمانه کانی ﴿أرشد﴾ له زمانی عه ره بی به مانای ئەوه دیت که خوا هیدایهت و پینمونیت بکات وه سهرت بخت و پشتگیریت بکات بۆ (رشد), وه (رشد) یش له زمانه وانیدا له لایه ن زاناکانی ئەهلی سوننه و جه ماعه له زاراه ی قورئانیش ههر به مانای (العلم نافع وعمل الصالح) واته زانستی به سوودو به که لک وه کارو کرده وه ی چاک دیت, هه ندیک مفسرین وایان ته فسیر کردوه له ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾ (البقرة آية: ٢٥٦). ئەو (رشد) ه له سه ره تای ئایه ته که هاتوه به مانای پێبازی پیغه مبه ره (ﷺ) و (غه ی) ش پێبازی (ئەبو جه هل) ه , واته (رشد) علم وزانستی سوود به خش و به که لکیش له سه روی هه موویانه وه له هه موویان به سوودتر (التوحيد) و خوا به یه کگرتنه وه پێبازه که ی پیغه مبه ره (ﷺ) ئەوه ی له خو گرتوه و چاکیشه وه ﴿لطاعته﴾ له زمانه وانیدا له لایه ن زانایان بۆ ئەوه به کاردی بۆ جیبه جی کردنی فرمانه کانی خوی گه وه ره , واته خدا سهر راستت بکات و پینمونیت بکات بۆ جیبه جی کردنی فه رمانه کانی.

جا له پاشان ده فه رمووئ ﴿أَنْ الْحَنِيفِيَّةَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ﴾ جا به راستی پێی پاکی به ده ره له شیرک و هاوبه شی و لادراو له شیرک و هاوبه شی که پێبازی (ابراهیم) ه (عليه الصلاة والسلام) بریتیه له وه ی ﴿أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ مَخْلَصًا لَهُ الدِّينَ﴾ به ته نها (الله) به رستی وه شیرک و هاوبه شی بۆ ئەنجام نه ده یت وه ئیخلاص و یه کلاکه ره وهت هه بیئت دووربیئت له پیا و هاوبه شی که پێبازو دینه که ئاوايه خوی گه وه ناردوویتی که پێی پازیبه ئەو خوايه ئەم پێبازه ی بۆ تۆ ناردوه وه کو خوی گه وه ده فه رمووئ ﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ * وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (الزمر آية: ١١-١٢) واته: پێیان بلێ من فه رمانم پیکراوه خدا به رستم به ئیخلاص و دووریم له شیرک و هاوبه ش و پیا , ئەوه پێبازی خوا په رستن و به یه کگرتنه , فه رمانم پیکراوه که من بيم به یه که م له مسولمانه کان . پاشان ده فه رمووئ ﴿قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي﴾ (الزمر آية: ١٤) واته: بلێ من ئەو (الله) یه ی ده په رستم به ئیخلاص و دوور له شیرک و هاوبه شی و پیا

که دین و پربازی بۆ هه لبراردووم که مه به سستی پربازی پیغه مبه ر ئیبراهیمه (علیه الصلاة والسلام). جا خوی گه وره ده فره رموویت ئه و پربازه بریتیه له چ ﴿أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ خوی گه وره ده فره رموویت ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ (الأعراف آیه: ۱۵۶) واته: ئیوه خوا بپه رستن به تاكو ته نهایی هیچ په رستراویکی راسته قینه نیه جگه له (الله). یان ده فره رموویت ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ (النحل آیه: ۳۶) واته: ئیوه ته نها خوا بپه رستن و دوور بکه ونه وه له تاغوته كان. (تاغوت) ئه و كه سه یه كه ده په رستری بیجگه له خوی گه وره وه رازییه به په رستنه كه ی.

جا كه واته بۆمان به دیار كه وت که پربازی ته وای دور له شیرك و هاوبه شی که پربازی پیغه مبه ر ئیبراهیم (علیه الصلاة والسلام) وه پربازی پیغه مبه رمانه محمد (ﷺ) كه بریتیه له په رستنی خوی گه وره به ئیخلاص وه دور له شیرك و هاوبه شی و پیا، ﴿كَمَا قَالَ تَعَالَى﴾ هه روه كو خوی گه وره فره رموویه تی ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاریات آیه: ۵۶) واته: خودا فره رموویه تی من جنو كه و مروقم به دینه هیناوه مه گه ر بۆ په رستش نه بی واته بۆ په رستنی خۆم به دیهینان بۆئه وه م به دینه هیناون که شیرك و هاوبه شی و گونا هو تاوان ئه نجام بدن.

﴿فَإِذَا عَرَفْتَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَكَ لِعِبَادَتِهِ﴾ جا ئه گه ر تو زانیت ئه ی كه سی برودار ئه ی مروف كه خوی په روه ردگار تو ی به دیهیناوه له پینا و په رستنی خوی، ﴿فَاعْلَمْ﴾ بشزانه ﴿أَنَّ الْعِبَادَةَ لَا تَسْمَى عِبَادَةً إِلَّا مَعَ التَّوْحِيدِ﴾ عیبادت و په رستش پی ناگوتری عیبادت و په رستش مه گه ر له گه ل خوا به یه كگرتن و ته وحید ئه نجامی به دیت، جا ئه گه ر شیرك و هاوبه شی له گه ل ئه نجامدا ئه و كار ه چا كه كه ت و عیبادت ته كه ت هه لده وه شیته وه هه روه كو خوی گه وره ده فره رموویت ﴿لَنْ أَشْرَكَتَ لِيَحْبِطَنَّ عَمَلُكَ﴾ (الزمر آیه: ۶۵) واته: ئه گه ر شیرك و هاوبه شی ئه نجامده ی ئه وه كاری چاك و عیبادت ته هه لده وه شیته وه. وه خوی گه وره ده فره رمووی ﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (الأنعام آیه: ۸۸) واته: ئه گه ر شیرك و هاوبه شی ئه نجام بدن ئه و هه موو ئه و كارو كرده وه چاك و عیبادت ته نه ی ئه نجامتان داوه لیلتان وه رناگیریت و هه لده وه شیته وه.

له پاشان ده فره رموی ﴿كَمَا أَنَّ الصَّلَاةَ لَا تَسْمَى صَلَاةً إِلَّا مَعَ الطَّهَارَةِ﴾ ئه وه نموونه یه بۆمان ده هیئیه وه شیوازیکی جوانه له دوی ئه وه ی تی گه یان دین (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب)

(رحمه الله) خوا پاداشتی بداته وه به به لگه هینایه وه که ریبارزی پیغه مبه ر ئیبراهیم (علیه الصلاة والسلام) بریتیه له پهرستنی خوی گه وره به بی شيرك و هاوبه شی، خوی گه وره له پیناو پهرستنی خوی نیمه ی به دیهیناوه، جا مادهم عیبادت ئه وه نده گرینگه ده بیّت بشزانی عیبادت و پهرستنی خوی گه وره ئیلا ده بیّت ته وحیدی له گه ل دابیّت دووریّت له شيرك و هاوبه شی ئه گه رنا لیّت وهرناگیری، هر وه کو ده فهرموویّت ﴿کما أن الصلاة لا تسمى صلاة إلا مع الطهارة﴾ هه روه کو نویژ به راستی پیی ناگو تریت نویژ و لیّت وهرناگیریّت ئیلا ده بیّت ده ستنویژت هه بیّت وه به پاکی بیکهیت و دور بیّت له بیده ست نویژی و به ده ستنویژت وه بیکهیت، ﴿فإذا دخل الشرك في العبادة فسدت﴾ جا ئه گه ر شيرك و هاوبه شی بجیته ناو عیبادت و پهرستش ئه وه به راستی بۆگه نی ده کات وگه نده لی ده کات و تیکی ده دات، ﴿كالحدث إذا دخل في الطهارة﴾ هه ر وه کو بی ده ستنویژی ئه گه ر بجیته ناو ده ستنویژت وه، که سیک ئه گه ر ده ستنویژی هه بیّت توشی بیده ست نویژییه کی بیی ئه وکاته ی چوو دانیشت خوی به تال کرده وه بۆ روونکردنه وه ی شهرعی و وانه و تنه وه شهرم له دیندا نییه ئه وکاته که قه زای حاجه ی کرد بیده ستنویژ ده بیّت ئه و ده ستنویژت که ی له ده ست ده دات و ده شکیت، ئا ئه وها ئه گه ر عیبادت شيرك و هاوبه شی که وته ناوی ئه و ده شکیت و به تالی ده کاته وه و وهرناگیریّت و لیّت قبول ناکریت.

له پاشان ده فهرموویّت ﴿فإذا عرفت أن الشرك إذا خالط العبادة﴾ جا ئه گه ر زانیشت شيرك و هاوبه شی هاتۆته ناو عیبادته که ت ﴿أفسدها﴾ گه نده ل و بۆگه نی ده کا و تیکیده داو نایه یلیّت ﴿وأحبط العمل﴾ وه عه مه له که ت ته و او هه لده وه شینیته وه ره شی ده کاته وه، ﴿وصار صاحبه من الخالدين في النار﴾ وه خاوه نی ئه و شيرك و هاوبه شییه ی که له گه ل عیبادته که تیکه لی کردوه ده یکاته هه میشه یی له ئاگری دۆزه خ په نا به خوی گه وره،

﴿عرفت أن أهم ما عليك هو معرفة ذلك﴾ که زانیشت گرینگترین شت له ئه ستوی تو بیّت و له سه رت بیّت شاره زابوون و فیروونی ئه وه یه، واته شاره زابوون و فیروونی خوا به یه کگرتن و شيرك و هاوبه شییه تا شيرك و هاوبه شی نه کهیت لی دووریّت و توشی نه بیت ﴿لعل الله أن يخلصك من هذه الشبكة﴾ به لکو به ئومیدی ئه وه ی خوی په روه ردگار پزگارت بکات له و تۆره ی

که بریتیه له ﴿وهي الشرك بالله﴾ شيرك و هاوبه شی دانان بۆ خوی په روهردگار، ﴿الذي قال الله تعالى فيه﴾ ئه و شيركه ی که خوی گه وره له باره یه وه فهرموویته ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (النساء آیه: ۴۸) واته: به پاستی (الله) خوی په روهردگار خوش نابیت له شيرك و هاوبه شی به لām جگه له شيرك و هاوبه شی هر گوناھو تاوانیکي تر ئه گه ری هه یه خوی گه وره لیت خوشبیت به بی ته وبه و گه پانه وه بۆ لای خوی په روهردگار .

جا لیږه بۆمان دهرکه وت شيرك و هاوبه شی مه ترسیداره ده بیت لی ھوشیار بین ئاگاداربین شيرك دابه ش ده بیت بۆ دوو جوړی سهره کی . یه که م شيرکی گه وره خاوه نه که ی دهباته دهره وه له ئیسلام وه ئه گه ر له سهری بمریت په نا به (الله) بۆ هه میشه یی له ئاگری دۆزه خ دهمینیته وه وه خوی گه وره لی خوشنابیت کرده وه کانی هه لده وه شینیته وه ، وه دووهم شيرکی بچوک به و مانایه ی له هه موو تاوانه کانی تر گه وره تره به لām له ئیسلام و ئیمان نایبته دهره وه . خوی گه وره ئایه تی زوری دابه زاندووه دهرباره ی شيرك و باسیان ده کات ده فهرموویت ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (النساء آیه: ۴۸). وه له جیگایه کی تر ده فهرموویت ﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ﴾ (المائدة آیه: ۷۲) واته: به پاستی ئه وه ی شيرك و هاوبه شی بۆ (الله) په یدا بکات ئه و بایگوان به پاستی خودای په روهردگار به هه شتی له سهر حه پام ده کات . یان ده فهرموویت ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾ (البينة آیه: ۶) واته: به پاستی ئه وانه ی کافرن له خاوه ن نامه و په رتووک و کتابه کان وده موشيرك و هاوبه ش په یداکاران هه میشه بین له ئاگری دۆزه خ ئا ئه وانه خراپترینی به دیه پینراوانن .

یان ده فهرموویت ﴿وَلَقَدْ أَحْيَا إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَنْ أَشْرَكَتَ لِيَحْبُطَ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (الزمر آیه: ۶۵) یان ده فهرموویت ﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (الأنعام آیه: ۸۸) .

جا لیږه زانیمان شيرك و هاوبه شی خه ته رناکه ده بیت زور لی ھوشیار بین و ئاگاداربین وه نه مانگریته وه وه ئه هلی سوننه و جه ماعه ش له سهر ئه وه ی ئایا ئه گه ر ته وبه بکه یین له سهر شيرك و هاوبه شی ئه و گوناھه مان په شده بیته وه ، به لی به ته وبه کردن هه موو گوناھیک به شيرك و هاوبه شیشه وه په ش ده بیته وه ، به لām ئه گه ر مه رجه کانی لی بیته جی، به لām به بی

ته‌وبه بمری له‌سه‌ر شیرکی گه‌وره به‌یه‌ك ده‌نگی له‌لای نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه لیی خوش نابی، به‌لام شیرکی بچووك ئیختلافی له‌سه‌ره كۆمه‌لیك ده‌لین نه‌گه‌ری هه‌یه خوای گه‌وره لیی خوشبیت به‌لام هه‌ندیکی تر ده‌لین شیرکی بچووكیش به‌بی ته‌وبه خوای گه‌وره لیی خوش نابی، به‌لام گونا‌هه‌کانی تر جگه له شیرك و هاوبه‌شی نه‌گه‌ر كه‌سه‌كه به‌بی ته‌وبه‌ش له‌سه‌ری بمری خوای په‌روه‌ردگار به‌مه‌شیئه‌ت ویستی خو نه‌گه‌ر بیه‌وی هه‌یه لیی خوشبیتی.

جا (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) ده‌فه‌رمویت ﴿وذلك بمعرفة أربع قواعد ذكرها الله تعالى في كتابه﴾ نه‌و شیرك و هاوبه‌شیه‌ش به‌چوار بنه‌ما ده‌ناسریت كه خوای گه‌وره له په‌رتووكه‌كه‌ی خوی باسیكردووه.

وانه ی سییه م

له سهر ئه و پيشه كيه ی (شيخ محمدی كوری عبدالوهاب) كه له دوو وانه ی رابردوودا راقه و شه رحیكى كورت و پوختمان كرد چەند پرسیارێكمان داناوه تهنه ا له سهر پيشه كيه كه ی كه (25) پرسیاره به وه لامه وه ئه وه داواكراوه له قوتابيه به پژهكان كه وا پرسیارهكان جوان تیبگه ن و وه لامه كانی به جوانی له میشك و دلایان جیگیر بگه ن, ئه و پرسیارانه كه هاته پیشیان ئه و وه لامه نه ی بۆ بنووسن و بۆ دیاری بگه ن پۆژانه ش سوود و كه لكی لی ببینن.

پرسیار وه لامهكان

یه كه م: مانای ﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾ به كورتی و پوختی چیه ؟
 وه لام: به یارمه تی ناوی ﴿الله﴾ ئه م كاره ده كه م جا هه ر كارێك بگه یه ت ئه وه مه به ستت ده بیته ,
 ﴿الله﴾ ناوی كۆكه ره وه ی هه موو ناوه زۆر جوانه كان و سیفه ته كانی خودایه واته په رستراوی شایسته ی په رستن, ﴿الرحمن﴾ له سهر وه زنی (فعلان) له سیغه ی موباله غه یه واته به زه یی فراوان كه هه موو شتیك له خوی ده گریت, ﴿الرحیم﴾ له سهر وه زنی (فعلیل) له به مانای (فاعل) دیت واته خوای خاوه ن به زه یی و گه یینه ر به وه ی شایسته ی به زه ییه له هه ركات و شوینیکی هه ركه سیکی كه به وه یته پیتی بگه یه نیته پییده گه یه نیته .

دووه م: مانای ﴿أَنْ يَتَوَلَّكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ چیه ؟
 وه لام: واته له دونیاو دواپۆژ كارو ئیشه كانی هه ردووكیان خوای په ره ردگار پشتگیری كارو یارمه تی ده رت بیته .

سێیه م: پشتگیری و یارمه تی دانی خوا بۆ بهنده كانی چهنده و چهنده جۆره ؟
 وه لام: پشتگیری خوا بۆ بهنده كانی دوو جۆره :

1- پشتگیری تاییهت بۆ ئه و برودارانه‌ی که بروای ته‌واویان به خودای په‌روه‌ردگار هه‌یه له‌خوا ترسانیان هه‌یه و پارێزکارن هه‌ر وه‌ك خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ * الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ (یونس آیه: ۶۲-۶۳) واته: ئاگادارین به‌راستی دۆست و وه‌لیانی خوا ترسیان له‌سه‌ر نییه و غه‌مگینیش نین ئه‌وانه‌ی بروایان هه‌یناوه و پارێزکاری ده‌که‌ن .

2- پشتگیری و یارمه‌تی گشتی بۆ هه‌موو بروداریکه چه‌ندی گوناھ کاریش بی‌ت مادام له بروداری ده‌رنه‌چووبی‌ت و کافر نه‌بووبی‌ت، خوای په‌روه‌ردگار فه‌رموویه‌تی که دوعاو پارانه‌وه ده‌که‌ن ﴿أَنْتَ مَوْلَانَا فَانْصِرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (البقرة آیه: ۲۸۶) واته: ئه‌ی خوای په‌روه‌ردگار تۆ دۆست و پشتگیری کاری ئیمه‌یت جا سه‌رمان بخه به‌سه‌ر کۆمه‌له‌ی بی‌باوه‌راندان.

چواره‌م: مانای ﴿مبارک﴾ چیه‌ی؟

وه‌لام: پیت و به‌ره‌که‌ت و چاکه‌ت بۆ خودی خۆت و جگه له‌خۆت ده‌گه‌یه‌نی‌ت واته که‌سی که پیتی ده‌گوتری ﴿مبارک﴾ له خودی خۆیدا چاکه‌ی هه‌یه و خاوه‌ن پیت و به‌ره‌که‌ته، وه ئه‌و چاکه‌و پیت و به‌ره‌که‌ته‌ی ده‌توانی‌ت بگه‌یه‌نی‌ت به‌که‌سیکی تریش و خه‌لکی تریش سوودی لی ببنی‌ت.

پینجه‌م: ئایا دروسته و شه‌ی ﴿تبارک﴾ یش بۆ مڕۆڤ به‌کار بی‌ت هه‌ر وه‌کو ﴿مبارک﴾ به‌کار دی‌ت؟

وه‌لام: نه‌خیر چونکه که‌س ئه‌وه‌ی له‌توانادا نییه ﴿تبارک﴾ واته پیت و به‌ره‌که‌ت و خیر بخاته ناوشته‌کان و پێیان ببه‌خشیت ئه‌وه ته‌نها له توانای (الله) یه ته‌نها بۆ ئه‌و ده‌بی‌ت، به‌لام ﴿مبارک﴾ بۆ مڕۆڤه‌کان و به‌ده‌یه‌ندراوه‌کانیش ده‌بی‌ت واته ئه‌وه‌ی پیت و به‌ره‌که‌تی پێبه‌خشاوه له‌لایه‌ن خودای په‌روه‌ردگار، هه‌روه‌کو خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمووی ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ (الفرقان آیه: ۱). واته: گه‌وره‌یی و مه‌زنی بۆ ئه‌و خودا په‌روه‌ردگاره‌ی که‌وا (فرقان) واته قورئان جیاکه‌ره‌وه‌ی نیوان په‌وایه‌تی و نا‌په‌وایه‌تی دابه‌زاندووه به‌سه‌ر به‌نده‌که‌ی تا ببی‌ته ترسی‌نه‌ر بۆ جیهانیان.

شه شه م: مه به ست له ﴿شکر﴾ چیه؟

وه لام: هه لسان به جیبه جیکردنی مافه کانی و نازو نیعمه ت و به خشینه کانی خودای په روه ردگار ئه ویش به و خالانه ده کری:

1- داننان به وهی که هه موویان له خوا وهیه ئه و به خشیشه به دل دانی پیدابننن که خوی په روه ردگار پی به خشیه .

2- باسکردنی نازو نیعمه ته کان و پالدانی بو لای خوی په روه ردگار ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ (الضحی آیه: ۱۱).

3- به کارهینانی نازو نیعمه ته کان له پیناو په زامه ندی خوی په روه ردگار. که واته ﴿شکر﴾ سوپاسگوزاری به دلّه و هه م به زمانیشه و هه م به کرداریشه .

حه وته م: مه به ست له ﴿صبر﴾ چیه؟ وه جوره کانی چنده؟

وه لام: ﴿صبر﴾ ئارامگرتن و خوراگریه وه سی جوره:

1- ئارامگرتن و خوراگری له سهر فه رمانه کانی خوی په روه ردگار وه بانگه وازی کردن بو لای خوی په روه ردگار .

2- ئارامگرتن و خوراگری له سهر گونا ه و تاوانه کان.

3- ئارامگرتن و خوراگری له سهر تا قیکردنه وه و قه ده ره کانی خوی په روه ردگار که به سهرت دیت له ناخوشی و ژان که تیایدا هیه .

هه شته م: بروادار چون ده توانی ﴿صبر﴾ بگری له ناخوشی و تا قیکردنه وه کان؟

وه لام: به سی خال ده توانی ئارامگر بیت:

1- ئارامی و صبر گرته که ی له پیناو خوا بیت و هیچ مه به سستیکی تری نه بیت, خوی په روه ردگار ده فه رموویت ﴿وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ﴾ (المدر آیه: ۷). واته: له پیناو په روه ردگار که ت ئارمگر به .

3- پازی بیت به تا قیکردنه وه که وپی ناخوش نه بیت که خوا ئه وهی به سهر هیناوه .

4- ئارامگرتنه كه‌ی له كاتی سه‌ره‌تای تاقیكردنه وه كه‌بیٔ، وه‌كو پیڤه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی كه‌ له صحیحی بوخاری به‌ژماره (۱۳۰۲) وه‌ له صحیحی مسلم به‌ ژماره (۹۲۶) تۆمار كراوه ((الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى)) واته: صبرو ئارامی له‌كاتی توشبوونی سه‌ره‌تایی به‌لاو ناخۆشی و موصیبه‌ته‌كه‌یه.

نۆیه‌م: مه‌به‌ست له ﴿استغفار﴾ چیه؟

وه‌لام: ﴿استغفار﴾ داواکردنی داپۆشینی گوناو و تاوانه و سپینه‌وه‌ی شوینه‌واره‌کانیه‌تی.

ده‌یه‌م: ئایا برپادار گوناو ده‌كات یان نا؟ ئه‌گه‌ر گوناوی کردو لی‌ی گه‌رایه‌وه‌ش ئه‌وا حوكمی چیه؟

وه‌لام: به‌لێ هه‌موو برپاداریك ئه‌گه‌ری هه‌یه تاوان بكات، وه‌ خوای په‌روه‌ردگار ته‌نها پیڤه‌مبه‌رانی (عليهم الصلاة والسلام) پاراستوو وه‌كو پیڤه‌مبه‌رمان (ﷺ) فه‌رموویه‌تی ((الْمَعْصُومُ مَنْ عَصَمَ اللَّهَ)) صحیح بوخاری به‌ ژماره (۱۳۰۲). واته: پارێزراو له‌ گه‌ناهو تاوانه‌كان ته‌نها ئه‌وانه‌ن كه‌ خودا ئه‌وانی پاراستوو كه‌ پیڤه‌مبه‌رانی (عليهم الصلاة والسلام)، وه‌ به‌ ته‌وبه‌ ره‌ش ده‌بیته‌وه‌ گوناو و تاوانه‌کانی، وه‌ برپادار خاوین ده‌بیته‌وه‌ له‌ گوناو و تاوانه‌کانی گه‌ر به‌رده‌وام بیٔ له‌ سه‌ر ته‌وبه‌كه‌ی و پاداشتی ده‌ست ده‌كه‌وی له‌لای خوا په‌روه‌ردگار.

یازده‌م: مانای ﴿فَإِنْ هَؤُلَاءِ الثَّلَاثُ عَنْوَانُ السَّعَادَةِ﴾ چیه؟

وه‌لام: به‌راستی ئه‌و سییانه ﴿شکر﴾ و ﴿صبر﴾ و ﴿استغفار﴾ ناوێشانێ به‌خته‌وه‌رین و په‌ژاره‌ لابه‌رو غه‌م په‌وینن.

دوازده‌م: مه‌به‌ست له‌ وشه‌ی ﴿اعلم﴾ چیه؟

وه‌لام: فه‌رمان کردنه به‌فیربوون و زانستی به‌ده‌ست هی‌نان.

سیزدهم: پیناسه‌ی عیلم و زانست چییه؟

وه‌لام: ﴿العلم﴾ زانست بریتیه له ناسین و فیربوونی شتیك به‌ته‌واوی و راستیه‌که‌ی که ئه‌و شته هه‌یه‌تی و له واقیعدا له‌سه‌ریه‌تی جا به سیّ خالّ له‌لای زۆرینه‌ی زانایان (علم) پیی ده‌گوتری (علم) و زانست:

1- یه‌کلابوونه‌وه‌ی برّوایه و که‌سه‌که‌ش شته‌که‌ی له‌لا دلّیا بیّت شک و گومانی تیا نه‌بیّت جا ئه‌وه‌ی خاوه‌ن شک و گومانه له شتیکی دا پیی ناگوتری خاوه‌ن زانست پیی ده‌گوتری گومانبه‌ر.

2- زانراوه‌که ده‌بیّت له‌گه‌لّ حالّ و بالّ و راستی تیك بکاته‌وه له‌واقیعدا بوونی هه‌بیّت و له‌گه‌لی تیك بکاته‌وه ئه‌گه‌ر له‌گه‌لی تیکی نه‌کرده‌وه پیی ناگوتری زانست.

3- ئه‌وه به پیی بیرو بۆچونی هه‌ندی له‌زانایان وایه ده‌بیّت به‌لگه‌ی له‌سه‌ر هه‌بیّت, که ئه‌وه رای هه‌موو زانایان نیه .

که‌واته هه‌ر خالّ و شتیك له زانیاری و زانسته‌کان ئه‌گه‌ر بیّتو له‌گه‌لّ واقیع تیکی کرده‌وه که‌سه‌که لیّ دلّیا بوو و به‌لگه‌شی له‌سه‌ر هه‌بوو ئه‌وه پیی ده‌گوتری زانست.

چوارددهم: مانای ﴿أرشدك الله لطاعته﴾ چییه؟

وه‌لام: خودا سه‌ر پاست و پیی پاست بکات و پڤگا‌کانی جیبه‌جی‌کردنی فرمانه‌کانی بۆ ئاسان بکات و پشتگیری کارت بیّت له‌کردنیاندا .

پازدهم: مه‌به‌ست له وشه‌ی ﴿الطاعة﴾ چییه؟

وه‌لام: جیبه‌جی‌کردنی فه‌رمانه‌کان و دوورکه‌وتنه‌وه له قه‌ده‌غه‌ کراره‌کان ده‌گه‌یه‌نیّت.

شانزدهم: مانای ﴿الحنيفية ملة إبراهيم﴾ چییه؟

وه‌لام: ﴿الحنيفية﴾ لادان له هاوبه‌شی و شیرکه‌وه به‌ره‌و خودا به‌یه‌کگرتن و ته‌و‌حید وه‌﴿ملة إبراهيم﴾ واته ئاین و پڤبازی پڤغه‌مبه‌ر ئیبراهیم (عليه الصلاة والسلام) هه‌روه‌کو خوای په‌روه‌ردگار فه‌رموویه‌تی ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ * شَاكِرًا لِّأَنْعَمِهِ﴾ (النحل)

آیه: ۱۲۰-۱۲۱). جا عبادت و پرستش به‌وه‌ی ده‌کریت که که‌سه‌که خوی ملکه‌چ و گهرده‌ن که‌چ بیّ له‌جیبه‌جیکردنی فرمانه‌کانی خوی پهره‌ردگار، وه خوشه‌ویستی له‌گه‌لدا بیّت ، واتا هم خوی به‌که‌م بزانی و گهردن که‌چ و ملکه‌چ بیّ بوی و هم خوشیشی بویت و خوشه‌ویستی له‌گه‌ل بیّت.

حه‌فده‌م: به‌چی جیبه‌جیکردنی فرمانه‌کانی خوا ده‌بیته (پرستش)؟

وه‌لام: به‌چوار خال:

- 1- خو به‌که‌م گرتن و دل که‌چی و ملکه‌چی بوون.
- 2- ترسان له‌وه‌ی خدا تۆله‌ی لیستی به‌ئه‌نجام نه‌دانی فرمانه‌کانی و به‌کردنی قه‌ده‌غه‌ کراوه‌کانی ﴿وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (آل عمران آیه: ۱۷۵).
- 3- ئومید بوون و په‌جا بوون به‌پاداشته‌کانی خدا ﴿أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ﴾ (البقرة آیه: ۲۱۸).
- 4- خوشه‌ویستی خوا و فرمانه‌کانی خوی خوش بویت ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ (البقرة آیه: ۱۶۵).

هه‌ژده‌م: مه‌رجه‌کانی پرستش وهرگرتن و قه‌بول بوونی له‌لای خدای پهره‌ردگار چه‌نده و چین؟

وه‌لام: دوو مه‌رجه:

- 1- یه‌کلا بوونه‌وه و (الاخلاص) بوون
- 2- (الصواب) شوینکه‌وته‌بوونی ریبازی خداو سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و له‌گه‌ل شریعه‌ته‌که‌ی تیک بکاته‌وه.

نۆزده‌م: مانای ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاریات آیه: ۵۶). چییه؟

وه‌لام: وات: خدا فهرموویه‌تی جنۆکه‌و مرقم به‌دینه‌هیناوه مه‌گه‌ر بۆ پرستن و پرستشی خۆم نه‌بی که ده‌بیّت به‌ته‌وحید و خوا به‌یه‌کگرتنه‌وه ئه‌م پرستشه ئه‌نجام بدریت دوور بیّت له‌شهریک و هاوبه‌شی و پیا.

بیسته‌م: ئایا په‌رستش به‌بی ته‌و حید و خودا به‌یه‌ک‌گرتن ده‌بیته په‌رستش؟

وه‌لام: نه‌خیر هه‌موو په‌رستشیک ده‌بی خودا به‌یه‌ک‌گرتنی تیا بیته له‌گه‌ل بیت، خوا به‌یه‌ک‌گرتنیش به‌بی کوفر به‌ تاغوت جیگیر نابیت هه‌ر وه‌ک خودای گه‌وره فه‌رموویه‌تی ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾ (البقرة آیه: ۲۵۶). واته: بیگومان ئه‌وه‌ی کافر بی به‌ تاغوت و بره‌باینیت به‌ (الله) ئه‌وه‌ ده‌ستی گرتووه به‌ قولپ و ده‌ستگری پته‌و و به‌هیز.

بیست و یه‌ک: پیناسه‌ی ﴿تاغوت﴾ به‌کورتی چییه؟

وه‌لام: هه‌ر که‌س و شتییک به‌رستریته جگه‌ له‌ خوای په‌روه‌ردگار یان له‌گه‌ل خوای په‌روه‌ردگار وه‌ ئه‌و که‌س و شته‌ رازی بیت به‌و په‌رستشه که‌ بوی ئه‌نجام ده‌دریته ئه‌وه‌ تاغوته.

بیست و دوو: ئایا نویژ دروسته به‌بی ده‌ست نویژ ئه‌نجام بدریته؟

وه‌لام: نه‌خیر ئه‌گه‌ر ده‌ست نویژت نه‌بیته نویژه‌که‌ت لیوه‌رناگیری وه‌ دروست نابیت و پیی ناگوتری نویژ، جا په‌رستشیش به‌هه‌مان شیوه‌ ئه‌گه‌ر خوا به‌یه‌ک‌گرتن و ته‌و حیدی له‌گه‌ل نه‌بی وه‌ دوور نه‌بیته له‌ شیرک و هاوبه‌شی پیی ناگوتری په‌رستش و عیبادته.

بیست و سی: هه‌ر په‌رستش و کاریکی چاک ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل شیرک و هاوبه‌شی ئه‌نجام بدری چی لیدیته به‌ نموونه‌و به‌لگه‌وه وه‌لام بده‌وه؟

وه‌لام: تیکه‌لکردنی شیرک و هاوبه‌شی به‌ کاری چاک و په‌رستش ئه‌و کاته به‌تالی ده‌کاته‌وه هه‌روه‌کو ده‌ست نویژ شکان نویژه‌که‌ت لی ناهیلایته و به‌تالی ده‌کاته‌وه، بویه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رمویته ((قَالَ اللَّهُ تَعَالَى أَنَا أَغْنَى الشُّرَكَاءَ عَنِ الشُّرْكِ مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي تَرَكَتُهُ وَشِرْكُهُ)) صحیح مسلم به‌ژماره (۲۹۸۵) واته: له‌و فه‌مووده قودسیه خودای په‌روه‌ردگار فه‌رموویه‌تی من ده‌ولمه‌ندترینی هاوبه‌شان و شه‌ریکه‌کانم له‌ شه‌ریک و هاوبه‌شی، ئه‌وه‌ی که‌ کارو کرده‌وه‌یه‌کی کرد که‌سیکی تر جگه‌ له‌من له‌گه‌ل بکاته شه‌ریک و هاوبه‌ش خوای و شیرک و هاوبه‌شییه‌که‌ی واز لیدیتم نامه‌وی و وه‌ری ناگرم.

بیست و چوار: ئەگەر زانیت هاوبهشی و شیرك پهرستش ناهیلێت و تێکی دهدات و کاروکردهوه کانت پوچه ل ده کاتهوه و خاوه نه که ی هه می شه یی ده کات له دۆزه خ که واته پێویسته چی بکهین و بیزانین؟

وه لām: گرینگترین شت ئەوهیه له شیرك و هاوبهشی شاره زابیت و بیناسی تاكو لیی قوتار بیت و تیی نه که ویت, ههروه که خودای پهروهردگار دهفه رمووێت ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (النساء آیه: ۴۸).

بیست و پینج و کۆتایی: ئایا خودای پهروهردگار له شیرك و هاوبهشی ده بووریت؟

وه لām: ئەوهی تهوبه بکات و وازی نی له هاوبهشی چ هاوبهشی گه وره بی ت یان هاوبهشی بچوک ئەوه بهیه که دهنگی زانایان به دلنیا ییه وه خوای پهروهردگار لیی ده بووریت و تهوبه که ی لیوه رده گری له سه ری رهش ده کاته وه, به لām گونا هه کانی تر جگه له هاوبهشی به دلنیا ییه وه له لای ئەهلی سوننه وجهه ماعه یه که دهنگن له سه ر ئەوهی ده که ویت به ره مه شیئه ت و ویستی خودای پهروهردگار, خودا بیهوی بهی تهوبهش له خاوه نه که ی ده بووری و خوش ده بی وه ئەگەر نه شی وهی لی نابووری, جا ته نه ا جیا وازی له سه ر شیرك و هاوبهشی بچوک هه یه ئایا به بی تهوبه خودای پهروهردگار لیی خوش ده بی یان نا زانایانی ئەهلی سوننه و جهه ماعه دوو بووونیان هه یه کۆمه لیکیان ده لێن خوای پهروهردگار لیی خوش نابی کۆمه لیکیشیان ده لێن خوای پهروهردگار لیی خوش ده بی ت.

وانه ی چواره م

القاعدة الأولى: أَنْ تَعْلَمَ أَنَّ الْكُفَّارَ الَّذِينَ قَاتَلَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُقِرُّونَ بِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى هُوَ الْخَالِقُ الْمُدَبِّرُ، وَأَنَّ ذَلِكَ لَمْ يَدْخُلْهُمْ فِي الْإِسْلَامِ.
 وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ} (يونس آية: ٥٦).

گهشتينه بنه ماى يه كه م ئه و چوار بنه مايهی (شيخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) فهرمووی به وانه وه شاره زای شیرک و هاوبه شی ده بین بو ئه وهی خو مانى لى دور بگرين، بو ئه وهی ته وحيد و خوا به يه کگرتنمان راست و دروست ده رچيئتئ وه چوار بنه ماكه ن.

﴿القاعدة الأولى﴾ بنه ماى يه كه م ﴿أَنْ تَعْلَمَ أَنَّ الْكُفَّارَ الَّذِينَ قَاتَلَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُقِرُّونَ بِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى هُوَ الْخَالِقُ الْمُدَبِّرُ، وَأَنَّ ذَلِكَ لَمْ يَدْخُلْهُمْ فِي الْإِسْلَامِ﴾ ده فهرموویت بزائن و شاره زان بن به پاستی کافرو بی پرواكان ئه وانه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) کوشتار و جهنگی له گه ل کردن دانیان نابوو به وهی به پاستی (الله) خوی به رز هه ر ئه وه ﴿الخالق﴾ به دیهینه ر وه ﴿المدبر﴾ به پیوه به ر، جا ئه و بریاردان و دانپیدانه یان ئه وانی نه خسته ناو ئیسلام وه به مسولمان و پروادار له قه له م نه دران، ﴿والدلیل قوله تعالى﴾ وه به لگه ش له سه ر ئه وه فهرمووده ی خوی به رزه ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ (يونس آية: ٥٦). واته: پییان بلی ئه ی محمد (ﷺ) کییه ئه و زات و که سه ی رزق و پوزیتان ده دات له ئاسمان و له زه وی ئه وهی که بیستن و بینینی ئیوه ی به ده سته و خاوه نیه تی ئه وهی که زیندوو له مردوو ده رده هیئی وه مردوو له زیندوو ده رده هیئی وه ئه وهی بیربکاته وه و ردبیته وه له کاره کان ده زانیی کییه، که ئه وهی کاروباره کان به پیوه ده بات له وه لآمدا ئه وان ده لین ﴿فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ﴾ ده لین ئه وه خودایه.

که‌واته برپایان هه‌یه به‌وه‌ی که پزق و پۆزی له ئاسمان و زه‌وی و به‌دییه‌نانی مرۆقه‌کان و به‌دییه‌ندراوه‌کان وه له‌نه‌بوونه‌وه هه‌ینه‌بوون و له‌بوونه‌وه هه‌ینایه نه‌بوون وه به‌پۆه‌بردنی هه‌موو کاره‌کان هه‌مووی ئه‌وه (الله) خاوه‌نیته‌ی له‌ده‌ستی ئه‌و دایه, تۆش ئه‌ی محمد (ﷺ) پێیان بلێ ﴿فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ پێیان بلێ ئه‌ی بۆ ئیوه له‌و (الله) یه ناترسن پارێزکار نابن بۆچی نابن به‌خاوه‌نی ته‌وحید و خوا به‌یه‌کگرتن ماده‌م ئه‌وه‌ی ده‌زانن.

که‌واته ئه‌وه ئه‌وه‌مان بۆ پوونده‌کاته‌وه به‌ته‌نها برپا‌بوون به‌په‌روه‌ردگاریه‌تی خوی په‌روه‌ردگار به‌وه‌ی که پۆزیده‌ره وه خوی په‌روه‌ردگار ده‌مریته‌ی و ده‌ژیته‌ی وه خوی په‌روه‌ردگار هه‌موو بوونه‌وه‌ری به‌دییه‌ناوه وه هه‌موو به‌دییه‌ندراوه‌کانی به‌دییه‌ناوه وه خاوه‌نیانه هه‌ر خودایه هه‌موو کاروباره‌کانی به‌ده‌سته وه باران داده‌به‌زیته‌ی له ئاسمان وه خوی په‌روه‌ردگار ده‌غل و دان شین ده‌کات له‌سه‌ر زه‌وی هه‌موو ئه‌و کارانه‌ی په‌روه‌ردگار ئه‌گه‌ر که‌سه‌که دانی پێدا‌بنیته به‌وه‌ی ته‌نها نابیه‌ته مسو‌لمان و برپادار, ئه‌وه ناهیه‌نیه‌ته بازنه‌ی ئیسلام و مسو‌لمانان و برپاداریه‌تی, له‌به‌ر ئه‌وه‌ی موشریک و کافره‌کانی سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کاتی که‌وا ئه‌و برپایه‌یان هه‌بوو وه ئاوا دانیان پێدا‌ده‌نا چونکه ئه‌وه خوی له‌سروشته‌ی مرۆقه‌کانه‌وه هه‌لقولا‌وه و سه‌رچاوه‌ی گرتووه, هه‌روه‌کو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموو‌یت ((كُلُّ مَوْلُودٍ يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبَوَاهُ يَهُودَانِهِ أَوْ نَصْرَانِهِ أَوْ يَمَجَّسَانِهِ)) صحیح بوخاری به‌ژماره (۱۳۸۵) وه له‌صحیح مسلیم به‌ژماره (۲۶۵۸) هاتووه. واته: هه‌موو مندالیک که له‌دایک ده‌بیته له‌سه‌ر فیگه‌رت و ته‌وحید و خوا به‌یه‌کگرتن له‌دایک ده‌بیته له‌دواییدا دایک و باوکیته‌ی ده‌یکه‌نه جوله‌که یان ده‌یکه‌نه نه‌صرانی (گا‌ور) یان ده‌یکه‌نه ئا‌گر په‌رست.

وه له‌و سه‌رده‌مه‌ی خۆمان ده‌یکه‌نه ئه‌هلی بی‌دینی و پێ‌بازو پێچکه‌کانی سه‌رده‌م یان له‌به‌رچاوی خۆمان ده‌یکه‌نه لایه‌نه‌که‌ی خوی یان ده‌یکه‌نه عه‌لمانی, که‌واته ئه‌و بیرو برپایه که خوی په‌روه‌ردگار تاک و ته‌نهایه به‌کرده‌ره‌کانی که (ته‌وحیدی رپوبیه‌ت) ی پێ ده‌گوتری, که پێناسه‌ی ته‌وحیدی رپوبیه‌ت ئاوا ده‌کریت (إِفْرَادُ اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى بِأَفْعَالِهِ) واته: به‌تاک دانانی خوی په‌روه‌ردگار له‌کار و کرده‌ره‌کانی, ئه‌وه ئه‌و که‌سه‌ی ناهیه‌نیه‌ته ناو بازنه‌ی ئیسلام و مسو‌لمان و برپادار که خوینی پارێزراویته‌ی, یان پێناسه‌یه‌کی تر بۆ توحید رپوبیه‌ت (إِفْرَادُ اللَّهِ بِالْخَلْقِ وَالْمُلْكِ وَالتَّدْبِيرِ) واته: برپا‌بوون به‌وه‌ی که خودا تاک و ته‌نهایه له‌به‌دییه‌نان که شتی

له نه بوونه وه هیئاو ته بوون له پاشان ئه و خاوه نیا نه وه ئه و ده سه لاتی هه یه به سه ریان وه ئه ویش به پیره یان ده بات به و په ری پیک و پیکی به پیره بردن ، ئا ئه وانه خه لکه که ی نه کرده مسولمان و برودار له سه رده می پیغه مبه ری (ﷺ) یان وایان لیبکات که پیغه مبه ر (ﷺ) کوشتاریان له گه ل نه کات به کافرو موشریک ناویان نه بات، به لکو خوی گه وره له قورئانی پیروز تو ماری کردوه هه ر به کافر ناوی بردون وه به موشریکیش ناوی بردون وه ده فه رموویت ﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ﴾ (یوسف آیه: ۱۰۶). واته: له گه ل ئه وه ی ئه وان هه موو ده لئین خوی په روه ردگار ئیمه ی به دیه ئناوه وه پزق و پوزیمان ده دات وه وه بیستن و بینین و ژیان و مردنمان هه مووی به دهستی (الله) یه، له گه ل ئه وه ی خوی په روه ردگار وتی زوری هه ره زوریان برپایان نه هیئاوه، وه برپایان نیه به (الله) که تاک و ته نهایه له ته وحید و خوا به یه کگرتن به تایبه تی له په رستش و عیبادت ئیلا ئه وان زوره یان موشریک و هاو به ش په یدا کارن، مه بهستی پی ئه وه یه که له ئیمان و بیرو برپایان به په روه ردگار ئیتی په روه ردگار ئانه وانه برپایان هه بووه به لام له بیرو برپایان له وه ی که خوی په روه ردگار به تاک و ته نهایه شایسته ی په رستنه نابیت شریک و هاو به شی بو ئه نجام به دیت له وه یه وه شریک و هاو به شیان ئه نجام ده داو له وه وه به برودار له قه لاه نه دراو، ﴿إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ﴾ واته له عیبادت و په رستشی خوی په روه ردگار شریکیان ئه نجام ده دا، هه ر وه کو ابن عباس (رضی الله عنهما) له ته فسیری ئه و ئایه ته ی له سوږه تی یوسف فه رموویه تی ئه وه له بیرو برپایاندا هه بووه که پییان ده و ترا (مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ) کییه ئه وه ی ئاسمانه کانی به دیه ئناوه (وَمَنْ خَلَقَ الْأَرْضَ) وه کییه ئه وه ی زه وی به دیه ئناوه (وَمَنْ خَلَقَ الْجِبَالَ) کییه ئه وه ی شاخه کان و چیاکانی به دیه ئناوه (قَالُوا اللَّهُ) ئه وان له وه لام ده یان گوت ئه وه (الله) یه ،

(وَهُمْ مُشْرِكُونَ بِهِ) له گه ل ئه وه شدا ئه وان شریک و هاو به شیان بو خوی په روه ردگار برپار ده دا، وه (لات و مه نات و عوززا) یان له گه ل خوی گه وره ده په رست بو ئه وه ی له خوی گه وره یان نزیک بکاته وه، یان ببه تکار بو یان لای خوی گه وره که شریک و هاو به شیان ئه نجام ده دا له په رستشدا.

ئه گه ر ته ماشای حالو بالی کافرو موشریکه کانی سه رده می پیغه مبه ر (ﷺ) یان له پیش هاتنی پیغه مبه ر (ﷺ) بکه ین، ئه وه مان بو ده رده که وی و ده کو خه لکیکی زوری ئیستاش دان به وه ی

داده‌نین وه دانیان به‌وه داده‌نا كه خوی گه‌وره بوون و وجودی هه‌یه، وه خوی گه‌وره خاوه‌نی هه‌موو به‌دیهندراوه‌كانه، وه ژیان و مردن به‌دهستی خوی په‌روه‌ردگار، وه پزق و پۆزی به‌دهستی ئه‌وه، وه خوی په‌روه‌ردگار باران ده‌بارینی هه‌ر ئه‌وه له زه‌وی ده‌غل و دان شین ده‌كات، به‌لام له په‌رستش و عبادت شیرك و هاوبه‌شیان بۆ خوا ئه‌نجام ده‌دا، هه‌روه‌كو خوی گه‌وره ده‌فه‌رمووی ﴿أَيُّ شَرِّ كُؤْنَمَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾ (الأعراف آیه: ۱۹۱). واته: ئایا ئه‌وانه ده‌كه‌نه شیرك و هاوبه‌ش بۆ خوی په‌روه‌ردگار كه‌وا هیچ به‌دی ناهینن ئه‌وه‌یان له‌ده‌ست نیه هیچ شتیك بتانن له نه‌بوونه‌وه به‌هیننه‌بوون و دروستی بکه‌ن به‌لكو ئه‌وان به‌دیهندراون له نه‌بوونه‌وه له‌لایه‌ن خوی په‌روه‌ردگار.

جا له‌پاشان ده‌رده‌كه‌وێت به‌و پوون‌كردنه‌وانه‌كه‌واته ته‌وحیدی پ‌بویه ئه‌گه‌ر ب‌پوات پی هه‌بی‌ت هیچ شه‌ریك و هاوبه‌شی ب‌پیار نه‌ده‌ی له ته‌وحیدی پ‌بویه ئه‌وه نات‌كات مسو‌لمان و ب‌پوادار هه‌تا له په‌رستش و عبادت یه‌كلانه‌بیه‌وه هیچ شه‌ریك و هاوبه‌شی ب‌پیار نه‌دات، وه پی‌ت و ابی‌ت كه زه‌ره‌رو قازانج به‌ده‌ست هیچ كه‌س و شتیك نییه جگه له (الله).

به‌راستی له‌و بنه‌مایه ئه‌وه‌مان تی‌ده‌گه‌یه‌نی‌ت (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) كه‌عه‌ره‌به‌كان و موشریكه‌كان له‌مانا و اتای (لا إله إلا الله) ی چا‌ك‌تر تی‌گه‌یشت‌بوون له‌خه‌لكی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی خۆمان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چونكه ئه‌وان ب‌پوایان وابوو به ته‌وحیدی پ‌بویه، شیرك و هاوبه‌شیان له‌ب‌واری پ‌بویه ی په‌روه‌ردگار په‌یدا نه‌كرد‌بوو، به‌لام كه ده‌گوترا (لا إله إلا الله) به‌دل‌نییاییه‌وه (لا إله إلا الله) تی‌ده‌گه‌یشتن له‌وه‌ی كه به‌مانای ئه‌وه‌دی‌ت (لا معبود بحق إلا الله) له‌به‌ر ئه‌وه پ‌ازی نه‌ده‌بوون كه ده‌یان‌ووت ئی‌مه (لات و عوززا مه‌نات) یش ده‌په‌رستین ده‌یانكه‌ینه نی‌وان له نی‌وان خۆمان و خوی گه‌وره ده‌یانكه‌ینه ت‌كا‌كار بۆمان له‌به‌ر ئه‌وه‌یه كه‌وا ب‌پیری په‌رستنی ئه‌و بتانه‌یان دا‌بوو ده‌یان په‌رستن، جا مانای (لا إله إلا الله) یان قه‌بول نه‌ده‌كرد به‌ته‌واوه‌تی تی‌گه‌یشت‌بوون كه (لا إله إلا الله) یه‌عنی (لا معبود بحق إلا الله) هیچ په‌رستراویکی هه‌ق و په‌وا نییه جگه له (الله)، نه‌ك وه‌ك تا‌قم و كۆمه‌لیکی تر جگه له ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه كه (لا إله إلا الله) پی‌ناسه ده‌كه‌ن شه‌رح و پ‌افه‌ی ده‌كه‌ن و ده‌لین مانای و اتا (لا خالق ولا مدبر إلا الله)، نه‌خیر ئه‌وه ئه‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نی‌ت به‌لام مانای زی‌اتر و ته‌واوتر ئه‌وه‌یه (لا معبود بحق إلا الله)

هیچ په رستراویکی هه ق و په وایه جگه له (الله)، له بهر نه وه له وایه ته درده که وی که خوی گه وره فهرموویه تی نه وان چیان ده گوت ﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا﴾ (ص آیه: ۵).

نایا محمد (ﷺ) هاتوو نه وه موو په رستراوانه ی ئیمه بهیه که په رستراو پازیمان ده کات ده یانکاته یه که و ئیمه هه موو نه وانیترا واز لیبینی .

که واته نه وان بپروایان و ابو که خوی په روه ردگار (الله) له په روه ردگاریتیدا تا که و ته نه یه به لام بو تکا کردن و نیوانیک له نیوان نه وان و خوی په روه ردگار نه و بتانه یان ده په رست له ته وحیدی نولوهیه ت تیکه و تبوون وه شیرک و هاو به شیان ده کرد له بهر نه وه به م نایه تانه درده که وی که موشیرک و کافره کانی سه رده می پیغه مبهری (ﷺ) قهر داری کردونه ته وه پابه ندی کردونه به (ته وحیدی ربوبیه ت) که (ته وحیدی نولوهیه ت) بیننه جی کاتی نه م هه موو پرسیارانه یان لیده کات وه کو نه و نایه ته ی که (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) هیناویه ته وه ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يَدْبُرُ الْأُمُورَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ (یونس آیه: ۵۶).

یان له شوینیکی تر ده فهرموویت ﴿وَلَسِن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ (الزخرف آیه: ۸۷). که خوی گه وره پییان ده لی ماده م ئیوه بپرواتان به وه هیه که خوی گه وره تا که و ته نه یه به به دیه یانی ئاسمان و زهوی وه پزق و پوزی دانتان وه مردنتان و ژیاننتان وه باران بارین هه مووی به دهستی (الله) یه ، ماده م بوچی نایین بیپه رستن وه بته کان واز لیبنین چونکه هه مووی به دهستی (الله) یه هر نه و شایسته ی په رستنه بی شیرک و هاو به شی بیپه رستری ت وه کاتیک نه وان ده یان و ت ﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ﴾ (ص آیه: ۵). جا درده که وی که موشیرک و کافرانی سه رده می پیغه مبهری (ﷺ) ئاوا به بی پروا و موشیرک له قه له م ده دران وه پیغه مبهری (ﷺ) هر شهرو کوشتاری له گه ل کردن وه ته وحیدی ربوبیه ت نه وانی نه هینا یه ناو باز نه ی ئیسلام و پیغه مبهری (ﷺ) دهستیان لی هه لگری ت و به کافر و موشیرک له قه له میان نه دا وه کوشتار و جه نگیان له گه ل نه کات.

وانه ی پیڼجه م

مسولمانانی به پړزو سه نګین قوتابیانی خوښه ویست گه یشتینه سهر وانه ی پیڼجه م له شهر و راقه ی (قواعد الاربع) چوار بنه ماكهی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) جا له و وانه یه سهره تاكه ی به پرسیارو وه لآمه کانی بنه مای یه که م ده سټیډه که ین .

پرسیارو وه لآمه کان

یه که م: ئایا ئه وه ی دانبنی به په روه ردگاریه تی خواو برپای ه بی خوا به دیه ینه ره و خاوه نه و به پړیو به ره و تاك و ته نه ایه له کار و کرده وه کانی واته برپا بوون به (التوحید الربوبیة) خوا به یه کګرتن له په روه ردگاریدا ئایا ئه و که سه ده بیته برپاداری خوین پاریزراو؟ یان نا؟

وه لآم: تاكو مړوځ برپا به په روه ردگاری خواو په ستر او ته ی په وای خوا ناوه زور جوانه کان و سیفه ته به رزه کانی خوا نه هیڼی وه واز نه هیڼی له هاو به شی و شیرك, کوفر نه کا به (تاغوت) نابیته برپادای خوین پاریزراو, هه روه ک هاو به ش په یداکارانی سهرده می پیغه مبه ر (ﷺ) برپایان و ابو خوا په روه ردگارو خاوه نه و به دیه ینه ره و پړق و پړزی به ده سټی ئه وه و به پړیو به ری ته وای هه موو بونه وهرانه , به لآم له په رستشدا شیرك و هاو به شیان بو خوا برپار ددها, له گهل خوا (بت و صه نه م) هکانیان ده په رست, وه کو (لات و عوززا ومه نات و... هتد) که ده یانکرده نیوان له نیوان خوین و خوی گه وره, وه ده یانگوت تکامان بو ده که ن له لای خوی گه وره, ئانه و کاته ی ئه وان هه ر به هاو به ش په یداکار ناوبران وبه کافر ناویان دهرکردووه, وه پیغه مبه ر (ﷺ) کوشتاری له گهل ئه نجام دان, ئه وه ش به به لگه ی ئه و ئایه تانه ی که له وانه ی رابردو وتمان ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ (یونس آیه: ۵۶). وه ئایه ته کانی تریش که خوی په روه ردگار د هه رمووی ﴿وَلَنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ (الزخرف آیه: ۸۷) واته: ئه گه ر لیان برسی کی ئیوه ی به دیه ینه او ده لئین (الله). که واته ئه وانه به لگه ن له سهر ئه وه که موشریک و کافرانی سهرده می پیغه مبه ر (ﷺ) هه ر به موشریک و هاو به ش په یداکار ناوده بران, له گهل دانپینانیا ن به خوا به یه کګرتن له په روه ردگاریدا وه خوینیان پاریزراو نه بوو کوشتاریان له گهل کرا.

دووه م: به لگه چیه له سهر ئه وهی کافران و هاوبه شپه یداکاران سهرده می پیغه مبه ر (ﷺ) و ابوون و خوینیان پاریزراو نه بوو ؟

وه لام: به لگه مان ئه و ئایه تانه ی رابردووه , وه له پاشان به لگه مان ئه وه یه ئه گهر ژیاننامه ی پیغه مبه ر (ﷺ) بخویندریته وه و له فهرمووده کانیشی دهرده که وی که پیغه مبه ر (ﷺ) جهنگ و کوشتاری له گه لیان به رپا کردووه خوینیان پاریزراو نه کردن وهه ریه ک له و کافرو هاوبه ش په یداکارانه کوژران به دهستی برپواداران که وا نه هاتن وازیئن له (لات و عوززا و بت و صه نه مه کان) و (کوفریان نه کرد به تاغوت), وه داننیان نه نا به خوایه تی خوا له پووی په رستشدا که ههر ئه و ته نها شایسته ی په رستنه .

سییه م: چه ند په ندو وانه له و ئایه ته وه رده گیری به کورتی بیژمیږه ؟

وه لام: چه ند فه رمان و په ند و وانه یه کی لیوه رده گیری, له وانه ئه و ئایه ته ی خوی گه وره فهرموویه تی ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ (یونس آیه: ۵۶). یه که م ئه وه ی لیوه رده گیری داننان به خوا به یه کگرتن له په روه رده گاریه ت به س نییه بو برپوادار بوون, دووه م ئه وه ی لیوه رده گیری که داننان به په روه رده گاریه ت به بی داننان به ته نها یی په رستراوه تی خوا (التوحید الالهیه) خوا به یه کگرتن له په رستندا و خوایه تی دا خاوه نه که ی له هاوبه شی و کوفر پزگاری نابیت, وه خوینی پاریزراو نابیت, سییه م خوا به یه کگرتن له په روه رده گاریه ت ئه وه ده سه لمینی که خوا تاکه و به یه ک بگیری له په رستن ئه وه پیویست و واجبه , چواره م راقه ی (لا اله الا الله) ئه وه یه که هیچ په رستراویکی په وانه نیه جگه له (الله), نه ک ئه وه یه که هیچ به دیه ینه ر و به ریوبه ری که نیه جگه له (الله), چونکه موشریک و بیپروایان ئاوا برپوایان هه بوو که پیشیان ده و ترا بلین (لا اله الا الله) وه ریان نه ده گرت په تیان ده کرده وه پیی رازی نه بوون, پینجه م ئه وه ی لیوه رده گیری هاوبه شپه یداکردن له په روه رده گاری خوا زور که م و ده گمه ن بووه له کونه وه وله نویش, زوربه ی هاوبه ش په یداکاران له په رستن و خوایه تی خوا

هاوبه‌شیان بۆ خوا په‌یدا کردووه جا ئه‌وه پرسیاره‌کانی بنه‌مای یه‌که‌م بوو دئینه سهر بنه‌مای
دووه‌م .

بنه ماى دووهم

القاعدة الثانية: أَنَّهُمْ يَقُولُونَ: مَا دَعَوْنَاهُمْ وَتَوَجَّهْنَا إِلَيْهِمْ إِلَّا لَطَلَبِ الْقُرْبَةِ وَالشَّفَاعَةِ. فَالدَّلِيلُ الْقُرْبَةُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ} (الزمر آية: ٣).
وَالدَّلِيلُ الشَّفَاعَةُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ} (يونس آية: ١٨).
وَالشَّفَاعَةُ شَفَاعَتَانِ: شَفَاعَةُ مَنْفِيَّةٍ، وَشَفَاعَةُ مُثَبَّتَةٍ.
فَالشَّفَاعَةُ الْمَنْفِيَّةُ مَا كَانَتْ تُطَلَبُ مِنْ غَيْرِ اللَّهِ فِيمَا لَا يَقْدَرُ عَلَيْهِ إِلَّا اللَّهُ.
وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خِلَّةٍ وَلَا شَفَاعَةً وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ} (البقرة آية: ٢٥٤).
وَالشَّفَاعَةُ الْمُثَبَّتَةُ هِيَ الَّتِي تُطَلَبُ مِنَ اللَّهِ، وَالشَّافِعُ مُكْرَمٌ بِالشَّفَاعَةِ، وَالْمَشْفُوعُ لَهُ مَنْ رَضِيَ اللَّهُ قَوْلُهُ وَعَمَلُهُ بَعْدَ الْإِذْنِ، كَمَا قَالَ تَعَالَى: {مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ} (البقرة آية: ٢٥٥).

﴿القاعدة الثانية﴾ بنه ماى دووهم له وانهى پيښه م كه (شيخ محمدى كور عبدالوهاب) (رحمه الله) به وهى دهست پيښه كا و دهفه رموى ﴿أَنَّهُمْ يَقُولُونَ: مَا دَعَوْنَاهُمْ وَتَوَجَّهْنَا إِلَيْهِمْ إِلَّا لَطَلَبِ الْقُرْبَةِ وَالشَّفَاعَةِ﴾ واته: ئه و كافر موشريكانه ديان وت ئيمه هاناو پارانه وهى له بهر ئه و (بت و صه نه مانه) ناكهين و پوويان تيڼاكهين ئيلا مه به ستمان پيى نزيك بوونه وهى له خواى گه وره و تكا كړنه، كه تكامان بو بكن له لاي خواى گه وره، ﴿فَدَلِيلُ الْقُرْبَةِ قَوْلُهُ تَعَالَى﴾ جا به لگه نزيك بوونه وه كه وايان گوتووه فه رمودهى خواى به رزه ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾ (الزمر آية: ٣). واته: دهفه رموى ئه وانهى كه بيځكه له خواى په روه ردگار دوست و هاو به شيان پهيدا كړدووه و بريارد او دهيان وت ئيمه نايان په رستين مه گه ربو ئه وهى له خوامان نزيك بكنه وه، جا به پاستى خوا دهفه رموى (الله) حوكم و بريار دده له نيوانيان كه واه و تيدا جيا واز بوون جا به پاستى (الله) كه سيك هيدايت و پيښموني ناكات كه دروژن بى، كافرو

بئ بروایی. ﴿وَدَلِيلُ الشَّفَاعَةِ قَوْلُهُ تَعَالَى﴾ وه به لگهش له سهر ئه وهی ئه وان دهیان گووت بۆ ئه وهیه که تکامان بۆ بکه ن له لای خوای گه وره ئه و (بت و صه نه مانه) ده په رستین فه رموده ی خوای به رزه ده فه رموئ ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ (یونس آیه: ۱۸).

واته: کافره کان ئه و (بت و صه نه مانه) یان ده په رستن بیجگه له خوای په روه ردگار که هیچ زهره رو زیانیکیان له ده ست دانییه وه هیچ سوود و که لکیکیشیان پیناگه نیئت، وه دهیان گووت ئیمه ته نها بۆ ئه وه مانه ببنه تکاکار بۆمان له لای خوای خوای گه وره.

له پاشان (شیخ محمد) (رحمه الله) ده فه رموئ ﴿وَالشَّفَاعَةُ شَفَاعَتَانِ﴾ تکا و شه فاعه تیش دوو جوړه ﴿شَفَاعَةُ مَنْفِيَةٍ وَشَفَاعَةُ مُثَبَّتَةٍ﴾ یه که م: شه فاعه تی په تکراره ، دووهم: شه فاعه تی جیگیر. ﴿فَالشَّفَاعَةُ الْمَنْفِيَةِ﴾ تکای په تکراره ﴿مَا كَانَتْ تَطْلُبُ مِنْ غَيْرِ اللَّهِ فِيمَا لَا يَقْدِرُ عَلَيْهِ إِلَّا اللَّهُ﴾ شه فاعه ت و تکای په تکراره بریتیه له و شه فاعه ت و تکیای که بخوازی و داوا بکریت له غه یری خوای گه وره که خوی له خویدا ده بی هه ر له خوای داوا بکری له بهر ئه وهی شتیك داوا ده کریت که له توانای غه یری خوای دانییه ئه وه پی ده گوتری تکای په تکراره ، واته: بئ که لکه تکا و شه فاعه ته که چونکه ئه و که سه ی داوا ی لیده کری جگه خوای په روه ردگار توانای ئه وهی نیه به لکو ته نها له توانای (الله) خویدا یه هیه ﴿وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى﴾ وه به لگهش فه رموده ی خوای به رزه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمْ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةَ وَلَا شَفَاعَةَ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (البقرة آیه: ۲۵۴). واته: ئه ی گه لی باوه پرداران ئه وانه ی پرواتان هیئاوه ببه خشن له و پزق و پوزیه ی خوا پیتانی داوه پيش ئه وهی پوژیکتان به سه ردا بیت کرین و فروشتنی تیدا نه بی وه دوستایه تی ونزیکایه تی تیدا نه بی وه تکای تیدا نه بی، جا کافر و بی پروایه کان سته مکارن و زولم ده که ن.

﴿وَالشَّفَاعَةُ الْمُثَبَّتَةُ﴾ تکای جیگیریش ﴿هِيَ الَّتِي تَطْلُبُ مِنَ اللَّهِ﴾ بریتیه له و شه فاعه ت و تکیای که له خوا داوا ده کری، ﴿وَالشَّافِعُ مَكْرَمٌ بِالشَّفَاعَةِ﴾ تکاکار پیژی لیگیراوه به شه فاعه ت و تکا که ی که ده یکا ﴿وَالْمَشْفُوعُ لَهُ مِنْ رِضَى اللَّهِ قَوْلُهُ وَعَمَلُهُ بَعْدَ الْإِذْنِ﴾ ئه وهی تکای بۆ ده کری بریتیه له و که سه ی که خودای گه وره له قسه و کرداری پازیه دوا ی ئه وه مؤله تی ده دات تاوه کو شه فاعه ت

بکات ﴿کما قال تعالی﴾ ههروه کو خوی گه وره فهرموویه تی ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ (البقرة آیه: ۲۵۵). واته: کی ههیه له توانیدا هه بی تکا بکات له لای خوی گه وره مه گه ر ئه وهی خوا مؤله تی بدات.

که واته لی ره بۆمان دهرده که وی تکه وهی تکی لی دهرکی و ئه وهی تکا دهکات و ئه وهی تکی بۆ دهرکی سی نه. پوکنه کانی تکی جیگیر ئه ویش یه که م: ئه وهی تکی لی دهرکی (الله). وه دووه م: ئه وهی تکا دهکات بریتین له پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) و فریشته کان و باقی بروداران. سییه م: ئه وهی تکی بۆ دهرکی که سیك بی دهری موشریک و کافر نه بی له بازنه ی ئیسلام و ئیمان و باوه ر بی به لام سییه م ئه وکاته تکی بۆ دهرکی ت له دوا ی ئه وهی خوی گه وره مؤله تی ده دات .

جا له پاشان دیینه سهر ئه وهی که وا هه لو یسته بکه ین له سهر ئه و بنه مایه ی به لام هه لو یسته کان زوری ده وی زور به کورتی ئه وهیه یه که م دهری ئیمه بزانی نه و (قاعیده) و بنه مایه زور زور گرینگه , له به ر ئه وهی ئیستا له نیو خوشماندا ههر له سهر ده مه که ی ئیمه ش به راستی زور خه لک هه ن ده ستیان به وه گرته ده لئین کاکه خو ئیمه نایه پرستین ئیوه پی تان وایه فلان گو پرو فلان به رد و فلان به رنامه و ری باز ده پرستین ئیمه ش مسو لمانین و برودارین, پی مان وایه خوا بوونی ههیه خوی په روه ردگار ئیمه ده ژینی وه کو ئیوه , ئیمه ش ده لئین (الله اکبر) ده که ین و بروامان وایه مردن و ژیان و پزق و پوزی به ده ست (الله) یه , جا بۆچی ئیمه برودار نین ؟ بۆچی موشریک و هاوبه ش په یداکارین ؟ له گه ل ئه وه شدا وه کو موشریک و هاوبه ش په یدا که رانی سهر ده می پیغه مبه ر (ﷺ) هه ریه که به ده یه ها شیرک و هاوبه شی دهکات وه به ده یه ها (بت و صه نه م) ی بۆخوی داناوه ده پیه رستی له هه واو هه وه سی خوی را بگره تاوه کو ده گاته به رنامه و ری بازو فکره ی وه ده گاته زور جارویه مردووه کان و گو پرو گو پرستانیش ده پرستی (په نا به الله) جا ئه وه دهرده که وی ده لئین فلان که س پیای باش بووه له لای خوا پزی ههیه ده یکه ینه نیوه ندگیر له نیوان خو مان و خوی په روه ردگار (په نا به الله) خو مان پی له خوی نزیک ده که ینه وه با ببه تکارمان له لای خوی په روه ردگار قه سه که یان هه روه ک و قسه کانی هاوبه ش په یدا که رانی سهر ده می پیغه مبه ر (ﷺ) ده لئین خو ئیمه مه به ستمان نییه ئه و گو پره ئه و مردووه ئه و شیخه ئه و به رنامه یه ئه و فلانه شته ئه و داره ئه و به رده ئه و مه رقه ده ئه وانه په رستراون و

{ 38 }

وانه‌ی شه‌شه‌م

گه‌یشتینه وانه‌ی شه‌شه‌م له شه‌رح وپاڤه‌و لیكدانه‌وه‌ی (القواعد الاربع) چوار بنه‌ماكه‌ی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) وه‌كو ته‌واوكه‌ر بۆ وانه‌ی پی‌نجه‌می رابردوو هه‌ر له‌سه‌ر بنه‌مای دووهم ده‌مینینه‌وه‌ ئه‌ویش وتمان چه‌ند هه‌لۆه‌سته‌یه‌کی له‌سه‌ر ده‌كه‌ین به‌شه‌رح وپاڤه‌ی زیاتره‌وه‌، لیڤه‌وه‌ ده‌ستی پی‌ده‌كه‌ینه‌وه‌ گوتمان موشريك و كافر ده‌كانی سه‌رده‌می پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) كه‌ (لات و عوززا و مه‌نات) و ده‌یه‌ها شتیان ده‌په‌رست وه‌ك (بت و سه‌نه‌م) ده‌یانوت ئی‌مه‌ خۆ نایانپه‌رستین پی‌مان وانیه‌ ئه‌وانه‌ خوای سه‌ربه‌خۆن كړنوشیان بۆ به‌رین ته‌نها پی‌مان وایه‌ ئه‌وانه‌ له‌خوامان نزیک ده‌خه‌نه‌وه‌، ئه‌وانه‌ نیوه‌ندگین له‌ نیوان ئی‌مه‌و خوادا ئه‌وانه‌ تكاو شه‌فاعه‌تمان بۆ ده‌كه‌ن گوتمان هه‌روه‌كو له‌ئاییه‌ته‌كه‌ی ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ (الزمر آیه: ۳). واته‌: ئه‌وان پی‌یان وابوو ده‌یان گوت ئه‌وانه‌ ته‌نها له‌خوامان نزیک ده‌خه‌نه‌وه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ ئی‌مه‌ ئه‌و كارو شتانه‌یان بۆ ئه‌نجام ده‌ده‌ین كه‌په‌رستن بووه‌ وه‌ به‌دۆستی خۆمانیان ده‌گرین و خۆمانیان لی‌ نزیک ده‌خه‌ینه‌وه‌.

جا له‌ پاشان باسی ئه‌وه‌مان كرد با بزانی‌ن و هه‌لۆه‌سته‌ی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ بكه‌ین ئه‌صل و و بنه‌مای شیرك و هاوبه‌شی له‌ جیهاندا له‌سه‌ر چییه‌وه‌ سه‌ری هه‌لداوه‌، جوړه‌كانی چۆنه‌و چۆن په‌یدا بووه‌، كورته‌ می‌ژوو‌یه‌کی كورت و پوخت زۆر گرینگه‌ ده‌رباره‌ی بزانی‌ن.

ئه‌صلی شیرك و هاوبه‌شی له‌ جیهاندا ده‌توانین بلی‌ین له‌ دوو پووه‌وه‌ دروست بووه‌ و به‌دیها‌تووه‌، یه‌كه‌میان شیرك له‌وه‌وه‌ هات له‌سه‌رده‌می ئی‌براهیم پی‌غه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) كه‌ له‌ ئایه‌ته‌كان ده‌رباره‌ی ئی‌براهیم پی‌غه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) ده‌رده‌كه‌وی‌ت ئه‌وان بر‌وایان وابوو كه‌وا ئه‌ستیره‌كان گیان و پۆحیانه‌تیان هه‌یه‌ ئه‌و گیان و پۆحیانه‌ته‌ی ئه‌ستیره‌كان دیته‌ به‌ر شته‌كان جا (جنۆكه‌ی شه‌یتانی) ده‌هات له‌جیی ئه‌وه‌ی كه‌ ئه‌وان پی‌یان وابوو پۆحیانه‌ته‌ قسه‌و گفتوگۆ و جار وه‌بوو ئیش و كارو جوله‌ی بۆ ده‌كردن، ئه‌وان هه‌نده‌ی دی له‌سه‌ر شیرك و هاوبه‌شیه‌كه‌یان به‌رده‌وام ده‌بوون ده‌یان گوت ها ئه‌وه‌یه‌ كه‌ ئه‌و (بت و سه‌نه‌مانه‌ی) ده‌یانپه‌رستن ده‌یان ووت پووحیانه‌تی ئه‌ستیره‌كانه‌ ئه‌وه‌ نیه‌ ئیش و كارمان بۆ ده‌كه‌ن و وه‌لامان ده‌ده‌نه‌وه‌، ئه‌وه‌ته‌ نییه‌ فلان شته‌مان بۆ ده‌كه‌ن هه‌روه‌كو خوای گه‌وره‌ ده‌رباره‌ی

ئىبراهيم پيغهمبر (عليه الصلاة والسلام) ده فەرموویت ﴿وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ * فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ﴾ (الأنعام آية ٧٥-٧٦). جا ئىبراهيم له و سه رده ميه وه له سه ر پای په سندی زانایان كه جیاوازی له سه ره ئىبراهيم پيغهمبر (عليه الصلاة والسلام) مه به سستی ئه وه نه بوو به خوی (په نا به خوا) موشريك و كافر بووبی بپوای وانه بووبی كه (الله) تاك و ته نهایه خواجه به ديهینه ره و ئه و شایسته ی په رسته نه به بی شيرك و هاوبه شی به لكو ته نها وه كو نموونه هینانه وهیه بو ئه وه ی به رچاویان پوونتربكاته وه چاکتر بجیتته ناو دل و میشکیان وه گفتوگویه كه ی ده سته پييكات هه ره له و پیناوه ی بوو كاتیك كه گووتی: ئیوه پیتان وایه ئانه وه په روه ردگارو خواتانه كاتیك كه وا ئه سته ره كه ی بینى نه ك بوخوی ئه وها بیروباوه پى وابی ئه وه پای په سه ندتره (والله اعلم).

جا له لایه كى تره وه شيرك و هاوبه شی قه ومى نوح (عليه الصلاة والسلام) هه ندی له زانایان ده لێن له پيش ئه و بووه شيرك و هاوبه شی بووه له پووی بیروباوه پوون به پووحانیه تی، به حساب پیاوچاكان كه پووحانیه تی پیاوچاكان له توانیدا هیه دیتته وه بهر به تكان و یان خویان و ئه و ئیش و كاره ی داویان لیده كری بویان ده كه ن و یارمه تیان ده دن ده بنه نیوه ندگیر له نیوان خویان و خوادا یان تکیان بو ده كه ن، ئه وه تا خوی گه وه ره له قورئاندا ده فەرمووی ﴿وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا﴾ (نوح آية: ٢٣). واته: ده یانووت وازمه هیئن له په رستراوه كانتان ئیوه وازمه هیئن له (وهدد و سواع و یه غوپ و یه عوق و نه سر) . جا ئه وه جیگیر بووه ئه و ناوانه و ئه و وشانه به مانای چی دی، له صحیح بوخاری له و فەرمووده یه ی كه (عطاء) ئه ویش له (عبدالله ی كوری عباس) (رضي الله عنهم) گپراپیتیه وه ئه ویش فەرموویه تی ((هَذِهِ أَسْمَاءُ رَجُلٍ صَالِحِينَ كَانَ فِي قَوْمِ نُوحٍ وَوَقَعَ الشَّرْكُ بِهِؤُلَاءِ الرِّجَالِ لَأَنَّهُمْ صَالِحُونَ)) جا ئه وه له صحیح بوخاری له باس و بابته تی (تفسیر القرآن) له ته فسیری فەرمووده ی خوی ﴿وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا﴾ (نوح آية: ٢٣) به ژماره (٤٩٢٠) هاتووه . جا فەرموویه تی (ابن عباس) (رضي الله عنهما) ئا ئه وانه ناون واته (وهدد و سواع و یه غوث و یه عوق و نه سر) ئه وانه ناوی پیاوانی چاکی قه وم وگه لی نوح بوون، كه شيرك و هاوبه شی هاته ناویان

به هوی ئه و ناوانه وه , چونكه ئه وان پیاوچاك بوون له پاش ئه وه ی كه مردن هه یكه لیا ن بۆ داتاشین ئه و جا قه برو گۆره كانیا ن بۆ رازنده وه . ئه و جا ده چوون له كۆتایی چه ند ماوه یه كه له نه وه كانیا ن گه یشتنه سه ر ئه وه ی كورنوشیا ن بۆ به رن بیا نپه رستن وه شیوازی (بت و سه نه م) له سه ر وینه كانیا ن دروست بكه ن.

جا شیرك و هاوبه شی له و دوو پوو یه وه دنیا ی داگرت و هه یه و هه بووه ئیستاش هه ر به رده وامه جا عه ره به كانیش شیرك و هاوبه شی زیاتر به حیساب پو حیا نه تی پیاوچا كه كان و به ده ردی قه ومی نوح (عليه الصلاة والسلام) چوون وه هی ئه وانه ی پاش ئه وان كر دیا ن (بت و سه نه مه كانیا ن) دا رشت كا تی كه ئه وانیش ها تن بۆ ناو قه ومی عه ره به كان كه وا (بت و سه نه میا ن) ها ته ناو و له وانه (لات و عوززا و مه نات ... هتد) ده په رستران , بۆ نموونه (لات) ئه و بته بووه كه په رستراوه هه ندیك ده لێن پیاو چاكیك بووه كه (ابن عباس) (رضي الله عنهما) یه كیك بووه له وان ده لیت (لات) پیاو چاكیك بووه كا تیك كه وا ئیش و كا ره كه ی بریتی بوو له وه ی كه گه نمی ده هی نا و ده یهاری و یا ن ئاردی كه په کی لی دروست ده كرد و ئه و جا له گه ل ئاوی تیكه ل یه کی ده كردو و پاشا ن به سه ر به ردیكی كه ئه و ها رپه نه ی ده كرد به كا ری ده هی نا , ئه و خه لكه ی كه وا بۆ حه ج ده ها تن پیی ده به خشین و پیی ده دان , كا تیك كه ئه و كه سه مرد كه به رده كه له و شوینه ی دا ما بووه به گه و ره یا ن گرت و ریزیان لیگرت و تیا ن ئه و به رده هی ئه و كه سه بووه كه وا وای بۆ مان ده كردو و گه نمه كا نی ده ها ری و یا رمه تی ئه وانه ی ده دا كه ده ها تن حه جی ما لی خوا ی په روه ردگا ریا ن ده كرد , ئه و بوو ئه و پیاو ه (سه قه فیه كا ن) ئه و به رده یا ن په رست و وه ئه و پیاو ه ش وا ماوه كه به رستری جا پیا ن و ابو و پیاو یكی باشه جا له كۆتاییه كه یدا په رسترا .

وه (عوززا) ش ئه و بته بوو ها ته ناو عه ره به كا نی ئه هلی مه ككه پیش ها تنی پیغه مبه ر (ﷺ) بر وایان و ابو و (په نا به الله) كه ئه وه كچی خوا یه (په نا به خوا) ده یا نپه رست و عیبا ده تیا ن بۆ ده كرد , وه پیا ن و ابو و زۆر به توانایه له شه رو جه نكه كا ن ئه و بته ی (عوززا) یا ن ده بردو و به كا ریا ن ده هی نا و ده یا نگووت سه رمان ده خات وه ئیمه (عوززا) مان هه یه , ئه وه بوو كا تیك (ئهو سو فیا ن) له جه نگی (ئو حود) وای كردو و ها واری كرد ئیمه (عوززا) مان هه یه ئیوه نیتا نه ئه وه (عوززا) بزانه چی به سه ر هی نا ن , پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمووی ئه ی ها وه لāن وه لāمی بده نه وه پیی بلێن ئیمه ش خوا مان هه یه پشتگیری كا رما نه و دۆستما نه ئیوه نیتا نه له گه ل ئیوه دا نییه , ئه وه بوو

جا (خالیدی کوری وهلید) (رضی الله عنه) له گه ل مه فره زه یه کی (سی) که سی پویششت به ره و
 نه وهی که فه تحی مه که ی کرا له پښگا که ی (عوززا) ی له ناو ببات, و نه وه بوو کافرو موشریکه کان
 کوښونه وه وتیان نه که ی (خالید) وات به سهر دی و وات له گه ل ده کات (عوززا) زور به توانایه,
 (خالیدی کوری وهلید) یش (رضی الله عنه) پاله وانانه که خوی به یه ک ده زانی وه نه هلی ته وحید
 بوو, به نه مری پیغه مبه ری (عليه الصلاة والسلام) چوو له ده ورو به ری سوپاوه و وه کو نه و شیعو
 هوندراو هیه ی هیه گوتی (يَا عَوْزًا كُفْرَانِكَ لَا سُبْحَانَكَ: إِنِّي رَأَيْتُ اللَّهَ قَدْ أَهَانَكَ) واته: نه ی (عوززا)
 من به تووه کافر م به پاک و بیگهر دت نازانم, به لکو من خوام بینی تو ی بی پیز کرد و پیسوی
 کردی جا (خالیدی کوری وهلید) (رضی الله عنه) بینی وای له (عوززا) کرد ئا فره تیکی پرچ به
 گروازه ی که پرچی زور بوو که نه و جنو که شهیتانییه بووه خو ی له ناو نه و بته ی نایه هه موو جار
 وه لامی نه وانی ده داوه له ناو بته که هاته ده رو خالیدی کوری وهلید (رضی الله عنه) کوشتی,
 که نه وه ی بو پیغه مبه ر (ﷺ) گیرایه وه پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی نه وه (عوززا) بوو له ده ستیان
 پویششت و نه ما, (عوززا) جاریکی تر بویان ناگه پښته وه له (البدایه والنهایه ابن کپیر) له بهرگی
 چواره م له لاپه ره (۳۶۲) نه و ریوایه ته گیرد رایت وه که ئیمه به کورتی باسما ن کرد نه وه له سالی
 (۸) ی کوچی له (۲۵) ی په مه زان کاتی که پیغه مبه ر (ﷺ) خالیدی نارد له ناوی برد.

وه (مه نات) یان هه بوو ده یان په رست (په نا به خوا) که هه ندیک ده لئین له ناوی خوی گه وره
 (المنان) وه ریانگرتبوو, ده یانگوت نه وه مه نات هه ندیکیان ده یان وت نه وه نده خوینیان بو
 ده رشت به سهریاندا ده کرد له و قوربانیا نه ی که بو نه و بته یان سهرده بری ده یان وت نه و به پیت
 و به ره که ته, له وه یه وه ناوی (مه نات) ی لئیندرا بوو چونکه له عه ره بی که ده وتری (يُمْنًا عَلَيْهَا مِنَ
 الدَّمَاءِ) که خوینی زوریان به سهر پښتبوو که هه ندیک ده لئین پیغه مبه ر (ﷺ) (نه بو سوفیان)
 (رضی الله عنه) ی نارد له دوی نه وه ی که فه تحی مه که ی کرد نه و (مه نات) ی له ناو برد و تیکی
 شکاندو هه ندیکیش ده لئین (عه لی کوری نه بو طالب) (رضی الله عنه) بوو له سپره ی (ابن هشام)
 نه مه باسکراوه, گرینگ نه وه یه ناوا بت په رستی هاته ناو عه ره به کانیش (په نا به خوا) بت
 په رستی که په ره ی سهندو تا ئیستاش له نیو ئیمه دا دووباره زیندو و بوته وه بت په رستی که
 یه کجار زور هیه و له سهرده می (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) یش (رحمه الله) هه ر و ابو هه ر
 بویه نه و نامیلکه و نوسراوانه ی نووسی وه لامی پیدانه وه هه لو هسته یه کی تر نه وه یه که و له سهر

شه فاعه‌ت و تكا بیکه‌ین له و بنه‌مای دووه‌م که (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله)
 هینایتی که بزانی‌ن شه فاعه‌ت و تکا کردن چه‌نده گرینگه ئه‌وجا پیناسه‌کانیان بکه‌ین وه
 به‌لگه‌کانیان بۆ بهینینه‌وه (ان شاء الله) له‌وانه‌ی داهاتوو به پشتیوانی (الله) باسی ده‌که‌ین.

وانه‌ی حه‌وته‌م

گه‌یشتی‌نه سهر دهرس و وانه‌ی حه‌وته‌م که هه‌لوه‌سته ده‌که‌ین له‌سهر بنه‌مای دووه‌م (القاعدة الثانية) که دینه سهر باسی تکا و شه‌فاعه‌ت له‌قورئان و فهرمووده, با بزانی‌ن جوړه‌کانی چین وه توژیک له‌سهری ده‌پوین وه پوونکردنه‌وه‌ی له‌سهرده‌ده‌ین, چونکه له‌سهرده‌می خو‌شمان تکا و شه‌فاعه‌ت بو‌ته بیانوو‌یک (په‌نا به الله) جار هه‌یه شیرک و هاو‌به‌شی لی پووده‌دات جار هه‌یه گونا‌ه و تاوانی پی‌ده‌کریت یان خه‌لکانیک هه‌ن لی که‌مته‌ر خه‌من و که‌م و کورتن تییدا وه بر‌وایان به‌هه‌ندی‌ک له‌به‌شه‌کان نییه که جی‌گیره له‌قورئانی پی‌رو‌زو سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری دلسوز (ﷺ), وه هه‌شیانه تیپه‌ری ده‌کات و شه‌فاعه‌ت و تکای ده‌داته ده‌ست که‌سان و خه‌لکان و بت و صه‌نه‌می‌کی بو‌ی بر‌یار ده‌دات که هه‌چ شه‌فاعه‌ت و تکایان بو‌ نییه.

جا له‌و پی‌ناوه‌ی ده‌لین شه‌فاعه‌ت و تکا بزانی‌ن مانا‌که‌ی چییه له‌سهره‌تا له‌زمانه‌وانیه‌وه پی‌ناسه‌ی ده‌که‌ین, وه له‌پاشان ده‌چینه سهر نه‌وه‌ی که به‌لگه‌کان له‌سهری ده‌هینینه‌وه وه به‌نایه‌ته‌کانی قورئان و جوړو به‌شه‌کانی, پاشان نه‌و مه‌رجانه‌ی که شه‌فاعه‌ت و تکای له‌لایه‌ن نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه بو‌ خه‌لکانیک له‌ پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) و فریشته‌کان و له‌پیاو چاکان داناوه نایا چییه نه‌و کات بو‌مان پوون ده‌بیته‌وه به‌ته‌واوه‌تی.

سهره‌تا ده‌لین (الشفاعة) شه‌فاعه‌ت به‌کوردییه‌که‌ی به‌مانای نه‌وه‌ی دیت پرسیارو داواکردن بو‌ لی‌خو‌شبوون و بوورین له‌تاوان و گونا‌ه, که که‌سیک بو‌ که‌سیک بی‌کات له‌لای ده‌سه‌لات داریک, نه‌و ده‌سه‌لات‌داره‌ش سه‌باره‌ت به‌قیامه‌ت بیت مه‌به‌ست پی‌ی (الله) یه, سه‌باره‌ت به‌دو‌نیا جار وه‌یه مه‌به‌ست پی‌ی ده‌سه‌لات‌داری دو‌نیا و حاکم و ده‌سه‌لات‌داریشه, وشه‌که له‌(شَفَعَ يَشْفَعُ شَفَاعَةً) هاتووه واته تکای کرد وه تکاده‌کات وه تکاکاری (شَافِعٌ) به‌و که‌سه‌ی ده‌گوتری که تکاکاره (شَفِيعٌ) یش به‌و که‌سه ده‌گوتری دیسان تکاکاره له‌سهر وه‌زنی (فَعِيلٌ) به‌مانای (فاعل) وه (مُشَفِّعٌ) به‌و که‌سه ده‌گوتری واته تکاوه‌رگر مه‌به‌ست پی‌ی (الله) یه بو‌ شه‌فاعه‌ت و تکاکانی تایبه‌ت به‌خوا‌ی, وه (مُشَفِّعٌ) مه‌به‌ست پی‌ی نه‌وه‌یه نه‌و که‌سه‌ی که‌وا تکای لی‌وه‌رده‌گیری وه کو‌یه‌که‌ی (جمع) ه‌که‌ی (الشفعاء) وه له‌نه‌سهره‌رمووده هاتووه نه‌م وشه هه‌م له‌قورئانی پی‌رو‌ز وه یه‌ک له‌نه‌سهره‌کان وه له‌حه‌دیه‌سه‌کان که کو‌مه‌لک له‌موحه‌دیسین ده‌لین مه‌وقوفه

له سهر زوبه یری کوری عه وام (رضی الله عنه) که گوتویه تی (إِذَا بَلَغَ الْحَدُّ السُّلْطَانُ فَلَعَنَ اللَّهُ الشَّافِعَ وَالْمُشَفِّعَ) واته: نه گهر هاتوو سنوره شهرعییه کان به زیندران هه ددیکی شهرعی جیگیر بوو له سهر که سیکی گه یشته ده سه لاتداری واته گه یشته حاکی شهرعی نه و که سه که سیکی بجی تکای بو بکات تاوه کو هه ده شهرعییه که ی له سهر جیگیر نه بیئت (شافع) هه که تکاکاره وه (مشفع) هه که نه وه ی تکای بو ده کات تکا وهرده گریت له لای نه و که سانه وه نه وانه هه ردوکیان نه و که سانه بهر نه عله تی خوی گهره ده که ویئت وه نه فرین و نه عله تی خوی ده یگریته وه, دوعای نه وه ی لیکراوه که واه به ستمان نه وه بوو وشه ی (الشَّافِعَ، وَالْمُشَفِّعَ) هاتوو له نه سهره کانیش.

له پاشان (ابن مسعود) (رضی الله عنه) پریوایه تی که دهر باره ی قورئان نه ویش مه وقوفه له سهر (ابن مسعود) (رضی الله عنه) هه ندیکیش ده لاین له پیگای (جابر) ی (رضی الله عنه) مه پفوعه که و تراوه (الْقُرْآنَ شَافِعٌ مُشَفِّعٌ وَمَا حِلٌّ مُصَدِّقٌ) واته: قورئان هه م تکاکاره وه هه م تکاوه رگریشه وه (ماحل) یشه واته دیفاع کاره و بهرگری کاره وه به پاست دانراویش وه بو که سیکیش قورئان بخوینیت لی تیگیات و ئیشیشی پیبکات, که واته بومان پوون بووه که شه فاعه ت و تکا به مانای نیوه ندو تکا کردن دیت به چهند مه رجیکه وه ئینجا شهرعی ده بیئت له پروانگه ی نه هلی سوننه و جه ماعه که که سیکی تکای بو بکریت له لای خوی پهروه ردگار گونا هبار بیئت یان بو پله ی بهرز بییته وه نه و تکا کارانه ش له عه قیده ی سوننه و جه ماعه بریتین له پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) و فریشته کان وه تی کرای پرواداران له وانه پیاو چاکان له پیشتن و شه هیده کان نه وانه ی له جه نگ و دژایه تی کافره کان ده کوژرین خودا به شه هید قبولیان بکات, جا هه یه مانگی په مه زان و پوژئی و عیباده ته کان یان قورئان نه وانه ش ده بنه تکاکار.

جا ئیستا بیین ئایه ته کان بخوینینه وه له سهر نه وه ی چونکه تکا له لای نه هلی سوننه و جه ماعه دوو به شی سهره کییه وه کو (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) له بنه مای دووه م هینایتیه وه ﴿الشفاعة المنفیه﴾ واته: تکای په تکراره, ﴿الشفاعة المثبتة﴾ واته: تکای جیگیر, ﴿الشفاعة المنفیه﴾ خودای گهره له قورئان هه ندیک له شه فاعه تکاران هه ندیک له شه فاعه ته کانی په تکر دوته وه نه و ئایه تانه ده یگریته وه وه کو خوی گهره ده فه رموویت ﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ﴾ (البقرة آیه: ۴۸).

واته: لهو پۆژهى پارێزكار بن و له خوا بترسن كه ههچ كهسێك بۆ كهسێك شتێكى پێناكرێت و هه فاعهت و تكايه كهى وهرناگیرێت, وه ههچ كهسێك له برى كهسێكى تر فیدییه له جیاتى ئه وهرناگیرێت كه ئه وه عهزاب نه درێت شێك له جیاتى ئه وه عهزاب نه دانه وهربگیرێت وه ئه وان سهركه وتوو نابن سه رناخرین, كهواته لیڤه خوائ گه و ره تكای په تکرده وه چونكه ئه وه فاعهت و تكايه له قیامه تی به وهیه كه مه رجه شه رعیه كانی لیڤه هاتۆته جی, یان ده فهرموویت **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ** (البقرة آیه: ۲۵۴).

واته: ئه ی گه لی باوه رداران ببه خشن له وهی كه خوائ گه و ره به پزق و پۆزی به ئیوهی داوه پێشی ئه وهی پۆژیكتان به سه ر دابی كه لهو پۆژهیدا نه كپین وفروشتن ههیه نه دۆست و براده رایه تی ههیه ونه تكا و شه فاعهت ههیه وه كا فران بیگومان زالم و سه ته مكارن. له پاشان خوائ په روه ردا گار فهرموویه تی **﴿أَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِي عَنْهُمْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونَ﴾** (یس آیه: ۲۳).

ئه و ئایه تانه هه مووی ئه وهی گه یاند كه شه فاعهت و تكا ئه گه ر مه رجه شه رعیه كانی لیڤه هاتیبیته جی ئه وه په تکراره یه خوائ په روه ردا گار قبولی نییه ئه وه به لگه ن له سه ر ئه وهی كه جار ههیه شه فاعهت (المنفیة) په تکراره یه وهك (شیخ محمد بن عبدالوهاب) (رحمه الله) فهرمووی.

تكاكاران جار ههیه حسابیان بۆ ناكری چونكه تكاكه یان له جی خوی نییه هه روه كو خوائ په روه ردا گار فهرموویه تی **﴿وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾** (الأنعام آیه: ۵۱).

واته: ئانه وانه كا فر یان بی پروان یان گونا هكارن بیان ترسیڤه كه ئه وانه حیساب ده كه ن كه پێیان وایه تكاكاریان هه بی له قیامهت كه خوائ گه و ره ده فهرمویت نه دۆست و پشتگیری کاریان ههیه نه تكاکاریان ههیه جا له ئیستا وه له خوا بترسن و پارێزكار بن وه بگه پێنه وه بۆ لای خوا یان خوائ گه و ره ده فهرمویت **﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾** (یونس آیه: ۱۸).

ئەوانە موشریک و کافرو ھاوبەش پەیدا کەران بێجگە لە خۆی دەپەرستن ئائەوانە ی دەپەرستن
لە بت هیچ زەرەر و سوودیکیان ناتوانن پێیان بگەیەنێت یان لەسەریان لادەن و یان هیچ سوود و
کەلکیان یان لێیان قەدەغە بکەن جا ئەوانە بە ئومیدی ئەوەی دەلێن ئەوانە تەکا کەرمەن لەلای
خۆی گەورە . وە خۆی گەورە دەفەر موی ﴿قُلْ أَتَنْبَوْنَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي
الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (یونس آیه: ۱۸).

ئایا ئێوە ئە ی کافرو موشریکەکان شتیکی دەلێن کە خۆی گەورە نەیزانیبت (پەنا بەخۆی
گەورە) وە خۆی گەورە پوونی کردۆتەو و زانیتی وە ناتوانن شتی بکەن خۆی گەورە بلێن
ئەگادارنیه پێ ئاگادار نابیت بەلکو خۆی پەرەدگار بەهەمووی ئاگادارە بەوەی لە ئاسمان و
لە زەوییه پاک و بێگەردی و بەرز ی بۆ ئەو خۆی لەو شێرک و ھاوبەشیە بۆی بپار دەدەن
بەنیاز و ئومیدی ئەوەی تەکیان بۆ بکەن لەلای خۆی پەرەدگار.

جا ھاوو ئەوانە پێشەوا (ابن جریر) لەتەفسیری ئەو ئایەتەیدا فەرموویەتی ئەو مانای ئەوەیە
ئێوە ئەوانە لە ئاسمانەکان و لە زەوییه ئەو پەرەستراوانە دەپەرستن پێتان وایە کە دەیکەنە
شەریک و ھاوبەش لەگەڵ خۆی پەرەدگار لە ئاسمانەکان و لە زەوی دەستیان هەیه و توانیان
هەیه سبە ی لە مەیدانی حەشرو حیساب لەلای خۆی گەورە تەکاتان بۆ بکات کە ئێوە و دەزانن
ئەوانە تەکا کەرن جا خۆی پەرەدگار بە پێغەمبەری (ﷺ) فەرموو تۆ هەواییان پێدە کە
بەهەلەدا چوونە وە بیروباوەرە کە یان پوچەلە وە ئەوانە نە دەتوانن زەرەرو زیانیان پێ بگەیەنن
نە دەتوانن سوود و قازانجیان پێبگەیەنن نە بە دلنیا ییە وە هیچیان لە دەست نییه کە ئەوان
دەپەرستن تەنها بیروبوو چوونیکی پوچەلە بەلکو پێزیکیان لەلای خۆی گەورە نییه وە خۆی
گەورە شەفاعەت و تەکیان لێ وەرناگیری.

لەپاشان خۆی گەورە لە ئایەتی تر فەرموویەتی ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ (السجدة
آیه: ۴).

واتە: ئەو (الله) یە کە وە ئاسمانەکان و زەوی بە دەست هێناو وە ئەوەی لە نیوانیاندا یە
لە ھاوێ شەش پۆژ لەپاشان بەرز بۆیە وە بۆ سەر (عرش) کە ی بارەگا کە ی جا ئێوە جگە لە
خۆی گەورە هیچ کەسیکی تر نییه بتوانیت پشگیری کارتەن بێت وە سەرتان بخەن یان

تکاکارتان بیټ وه تکاتان وهریگریټ، نه وجا له پاشان بوجی بیرناکه نه وه ئاگادارنابن جا له پاشان
خوای گه وره له وئایه تانه تکای تکاکاران که مه رجه شهرعییه کانی تیډا نییه هر هه مووی ږه ت
کرده وه .

له به رامبه ریشدا خودای گه وره تکای جیگیر که (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) گوتی
که رجوری دووهم له ږوانگه ی نه هلی سوننه و جه ماعه جیگیره نه وئایه تانه به لگه نه خوای گه وره
ده فهرمویت ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ (البقرة آیه: ۲۵۵)

کی هیه له لای خوای گه وره تکاکارتان بیټ مه گه ر به مؤله تی خوای واته به مؤله تی خوا تکاکار
هیه نه وه نه و جیگیر ده کات، وه خوای په روه ردگار فهرموویه تی ﴿مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ﴾
(یونس آیه: ۳).

هیچ که س تکاکار نیه له مهیدانی حه شرو حیساب له لای خوای په روه ردگار ئیلا له دوی مؤله تی
خوای ده بیټه تکاکار، یان خوای گه وره فهرموویه تی ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ
مُكْرَمُونَ﴾ (الأنبياء آیه: ۲۶).

واته: نه وان ده لئین خوای (رحمان) مندالی گرتووه بؤ خوای هیه تی پاک و بیگریدی بؤ خوای
گه وره بؤ نه و قسانه ی نه وان ده یکه نه به لکو نه وان بهنده ی به ږیزو ږیزلیگیراون له لای خوا گه وره
که فریشته کانی . ﴿لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهٖ يَعْمَلُونَ﴾ (الأنبياء آیه: ۲۷).

واته: نه وان پیش نه مړو فهرمانی خوای گه وره ناکه ون نه وان جیبه جیکارن و کارده که نه به فهرمان
و نه مره کانی پیان ده کریټ له لای خوای گه وره . ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ
إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ﴾ (الأنبياء آیه: ۲۸).

واته: مه به ست پی نه وه یه نه وان ه خوای گه وره پیی عالم وزانایه نه وه له پیش و پاش دیت وه
نه وان تکا ناکه و تکاکارنن ئیلا نه وانه تکاکارن که خوای گه وره لیان ږازییه . نه وان زور له
خوای په روه ردگار ده ترسن جا که وابی بومان ده رکوت له ئایه تانه که سیک ده توانی تکابکات
که خوای گه وره مؤله تی پیبدات، که واته مه رجه یه که م له لای نه هلی سوننه و جه ماعه نه وه یه
که واکه که سه تکاکاره که ده بیټ توانای تکاکردنه ی هه بیټ له پاشان ده بیټ مسولمان بیټ
نه وه ی تکای بؤ ده کریټ وه پاشان ده بیټ تکاکاره که مؤلتی وه رگرتبیټ له لای خوای گه وره
ئینجا خوای گه وره پیی ږازیبیټ له و که سه ی که تکای بؤ ده کریټ وه کو ده فهرمویت ﴿وَكَمْ مِنْ

مَلِكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى ﴿النجم آية:﴾
 ٢٦). یان دهفه رمووی ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى﴾ (الأنبياء آية: ٢٨).

ئەو ئەو مەرجانە دەسەلمینی و دەگەیهنی که خوی پەرەردگار دەبی پازی بی له و کەسە
 که تکای بو دەکری و دەبی مؤلەت بدا بو ئەو کەسەش که وا تکاکارە و لی پازی بی وە پاشان
 دەبی ئەو کەسە تکای بو دەکری دەبی مسوڵمان بی وە ئەو کەسە که تکاش دەکا دەبی له
 دەسەلاتی دابی خوی پەرەردگار ئەو توانایە پیبە خشیبی.

وانه‌ی هه‌شته‌م

له وانه‌ی هه‌شته‌م له شهر کردنی چوار بنه ماكه‌ی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) گه‌یشتینه سهر ئه‌وه‌ی كۆتا وانه له قاعیده و بنه‌مای دووهم، له‌م وانه‌یان له‌گه‌ڵ پرسیاره‌كانی به پشتیوانی خوی په‌روه‌ردگار ده‌خه‌ینه به‌رده‌متان، جا لی‌رده‌ا ئی‌مه له‌وانه و ده‌رسی پابردوو پیناسه‌ی شه‌فاعه‌ت و تكامان كرد وه گوتمان دوو جو‌ره له عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه شه‌فاعه‌ی (منفی‌ه) په‌تكراره كه ئایه‌ته‌كانمان به به‌لگه بۆ هیناوه، وه شه‌فاعه‌ی (مبته) جی‌گیر ئه‌ویش كه ئایه‌ته‌كانمان به به‌لگه بۆ هیناوه، گوتمان تكاریش ئه‌وه‌ی تكاره‌ی ده‌كا چه‌ند مه‌رجی‌کی بۆ داندراوه و هه‌لینجراوه له ئایه‌ته‌كان و فه‌رموده‌كانی پی‌غه‌مبه‌ری (ﷺ)، كه مه‌رجی ئه‌وه‌ی ئه‌و له توانای دابی تكاره بكا وه له پاشان كه مۆله‌تی وه‌رگرتی له‌لای خودا، خودا مۆله‌تی پی دابی كه تكاره بكا له خۆشی پازی بی وه له پاشاندا ئه‌وه‌ی تكاره‌ی بۆ ده‌كری موسولمان بی وه خودا لی پازی بی، ته‌نها لی‌رده‌ا ئیستسنا هه‌ن په‌نگه بگوتری ئه‌دی بۆچی تكارا بۆ (ئهو تالیب) ی مامی پی‌غه‌مبه‌ری (ﷺ) تكاره‌ش وه‌رگیرا، ئی‌مه ده‌لین ئه‌وه ئیستسنا ئه‌ خودای په‌روه‌ردگار ته‌نها ئه‌وه‌ی قه‌بول کردیه ئه‌ویش كه (ئهو تالیب) چه‌ند چا‌كه‌ی دونیه‌وی هه‌بوو له‌گه‌ڵ پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ)، كه پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) تكاره‌ی كرد خودای په‌روه‌ردگار ئه‌وه‌ی لی وه‌رگرت عه‌زابه‌كه‌ی پی خه‌فیفتر كرد به‌س پی نه‌هاته ده‌ری له ناگری دۆزه‌خ، كه‌واته ئه‌وه ئیستیسنایه و حاله‌تی‌کی دیاری كراوه و یه‌كجار پویدایه و جاری‌کی تر بۆ كافر و بی‌پروایان تكارا له عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه‌ی وه‌رناگیری وه قه‌بول نیه.

ئه‌وانی تكاران گوتمان جار وه‌یه فریشته‌نه وه‌كو به ئایه‌ت و به‌لگه گوتمان وه جار وه‌یه پی‌غه‌مبه‌رانن (عليهم الصلاة والسلام) وه جاریش وایه پیاوچا‌كانن و شه‌هیده‌كانن وه جار وایه قورئان تكارا وه جار وایه پۆژی و عیباده‌ته‌كانه، ئه‌وانه هه‌ر هه‌موویان له عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه ده‌توانن تكارا بکه‌ن بۆ كه‌سی‌کی یان پله‌ی به‌رزتر بی‌ته‌وه له به‌هه‌شت یان له ناگری دۆزه‌خ ده‌ربچی یان عه‌زابه‌كه‌ی پی كه‌م بی‌ته‌وه به‌و مه‌رجانه‌ی پابردوو كه گوتمان.

جا له پاشان با بزانی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) چه‌ند شه‌فاعه‌ت و تکاری هه‌یه زۆر به‌كورتی و پوختی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌لگه له‌سهر ئه‌وه‌ی شه‌فاعه‌ت بۆ وی جی‌گیره یه‌ك له‌وان ئه‌و به‌لگه‌یه كه

(شفاعة العُظمى) ی بۆ هه‌یه، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ فه‌رمووده‌ی سه‌حیح دا هاتوو و اتا (تکای مه‌زن) ی بۆ هه‌یه له‌ مه‌یدانی سه‌شر و حیساب که‌ خه‌لکه‌که‌ را‌ده‌گیرئ، پیغه‌مبه‌ری پی‌شه‌وا (ﷺ) نه‌و پله‌ و پایه‌ی پی‌ ده‌به‌خشی که‌ له‌ سه‌حیحی بوخاریدا هاتوو که‌ نه‌بو هورپه‌ره (رضی الله عنه) ده‌گیریته‌وه‌ ده‌لئ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کاتیک که‌وا فه‌رموویه‌تی ((أَنَا سَيِّدُ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) من گه‌وره‌ و مه‌زنی خه‌لک و مه‌ردووم له‌ پوژی دوا‌یی ((وَهَلْ تَدْرُونَ مِمَّ ذَلِكَ؟)) فه‌رمووی ئایا ده‌زانن نه‌وه‌ش چۆنه‌ و چیه‌ ((يَجْمَعُ اللَّهُ النَّاسَ الْأُولَى وَالْآخِرِينَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ، يَسْمَعُهُمُ الدَّاعِي وَيَنْفَذُهُمُ الْبَصَرُ، وَتَدْنُوا الشَّمْسُ، فَيُلْغُ النَّاسَ مِنَ الْغَمِّ وَالْكَرْبِ مَا لَا يُطِيقُونَ وَلَا يَحْتَمِلُونَ، فَيَقُولُ النَّاسُ: أَلَا تَرَوْنَ مَا قَدْ بَلَغَكُمْ، أَلَا تَنْظُرُونَ مَنْ يَشْفَعُ لَكُمْ إِلَى رَبِّكُمْ؟ فَيَقُولُ بَعْضُ النَّاسِ لِبَعْضٍ: عَلَيْكُمْ بِآدَمَ، فَيَأْتُونَ آدَمَ فَيَقُولُونَ لَهُ: أَنْتَ أَبُو الْبَشَرِ، خَلَقَكَ اللَّهُ بِيَدِهِ، وَنَفَخَ فِيكَ مِنْ رُوحِهِ، وَأَمَرَ الْمَلَائِكَةَ فَسَجَدُوا لَكَ، إِشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى إِلَى مَا قَدْ بَلَغَنَا؟ فَيَقُولُ آدَمُ: إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَإِنَّهُ قَدْ نَهَانِي عَنِ الشَّجَرَةِ فَعَصَيْتُهُ، نَفْسِي نَفْسِي إِذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي، إِذْهَبُوا إِلَى نُوحٍ)).

پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی ئا له‌ و پوژده‌ی مه‌یدانی سه‌شر و حیساب که‌ له‌ یه‌که‌مه‌که‌نه‌وه‌ تا کو‌تا مه‌ردووم و خه‌لکی کو‌ده‌کرینه‌وه‌ له‌ یه‌ک دۆلیدا له‌ یه‌ک مه‌یدانیدا، له‌ پاشان فه‌رمووی نه‌و کاتی وای لی دئ که‌ چاوه‌کان بی هی‌ز ده‌بن وه‌ پوژ و هه‌تاو و خو‌ر له‌ سه‌ریان نزیک ده‌بیته‌وه‌، خه‌لکی له‌ غه‌م و په‌ژاره‌ و دلته‌نگی وایان لی دئ که‌وا هی‌زیان نامینی چی دی ته‌حه‌مول ناکه‌ن، وه‌ له‌ پاشان خه‌لکی به‌یه‌کتری ده‌لئ ئایا نابینن ئای ئی‌مه‌ به‌ چ گه‌یشتین چیمان به‌سه‌ر هات بوچی ناگه‌رین له‌ دوا‌ی که‌سیکی که‌وا تکامان بۆ بکات له‌لای خوا‌ی په‌روه‌ردگارمان، هه‌ندیکیان به‌ هه‌ندیکیان ده‌لئ بچینه‌ لای ئاده‌م (عليه السلام) باشه‌، جا دینه‌ لای ئاده‌م و پی‌ ده‌لئ نه‌ی ئاده‌م (عليه السلام) تۆ باوکی مرقایه‌تی خوا‌ی گه‌وره‌ به‌ده‌ستی خو‌ی تۆی به‌دییه‌ناوه‌ وه‌ پو‌حی به‌ تۆ به‌خشیوه‌ و دروستی کردوه‌ و وه‌به‌ر تۆی ناوه‌، وه‌ مه‌لاییکه‌ت و فریشته‌کانی فه‌رمان پی‌ کرد کړنوشت بۆ به‌رن ریزت لی بگرن، تۆ تکا‌کار به‌له‌لای په‌روه‌ردگارت بۆ ئی‌مه‌، نابینی ئی‌مه‌ له‌ چ داین نابینی ئی‌مه‌ گه‌یشتینه‌ چ ئاستیکی، ئاده‌میش (عليه السلام) پی‌یان ده‌لئ به‌پاستی په‌روه‌ردگارم نه‌مپو‌ تو‌ره‌بوونیکی گرتوو‌ه‌ و غه‌زه‌بیکی گرتوو‌ه‌ نه‌و غه‌زه‌ب و تو‌ره‌بوونه‌ی له‌

پیشتردا نمونه ی نه بووه وه له مه و دواش نمونه ی نابیت، جا نه و قه ده غه ی منی کرد من له بهری داره که بخوم له بهری داره کهم خواردوو سه ریچی فرمانیم کرد، من نه وړو هرخوم هرخوم هرخوم برونه لای یه کیکی تر برونه لای نوح (علیه السلام) .

((فَيَأْتُونَ نُوحًا فَيَقُولُونَ : يَا نُوحُ، إِنَّكَ أَنْتَ الْأَوَّلُ الرُّسُلُ إِلَى أَهْلِ الْأَرْضِ، وَقَدْ سَمَّاكَ اللَّهُ عَبْدًا شَكُورًا، إِشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ فَيَقُولُ: إِنَّ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَإِنَّهُ قَدْ كَانَتْ لِي دَعْوَةٌ دَعَوْتُهَا عَلَى قَوْمِي، نَفْسِي نَفْسِي إِذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي، إِذْهَبُوا إِلَى إِبْرَاهِيمَ)) كاتیک ده چنه لای نوحیش پیی ده لاین نه ی نوح تو یه کهم ره وانه کراو ره و سولی له عه قیده ی نه هلی سوننه و جه ماعه، یه کهم ره سول کی بووه نوح بووه ره یی راجیح و په سهند به به لگه ی نه وه ی و چن به لگه یه کی تریش هیه به لام نادم نه بی بووه ره سول نه بووه، جا جیاوازیش له نیوان نه بی و ره سولیش هیه زانایانی نه هلی سوننه و جه ماعه به دریژی باسیان کردو ئیره شوینی نه وه ی نیه له شهرح و پراقه ی نامیلکه و په رتوکه کانی تر درده که وی (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) به پشتیوانی خوی گوره که و ده ریده خهین که جیاوازیان له نیواندا چیه، جا له پاشان ده لاین نه ی نوح تو ده بینی ئیمه به چ گه یشتووین بومان و ابکه تکایه ک بکه ی له لای خوی په روه ردگارت، نه مه تو خوی گوره ناوی له تو ناوه بهنده ی سوپاس کراو جا تکامان بو بکه له لای په روه ردگارت، نابینی ئیمه به چ گه یشتووین، نه ویش وه کو نادم ده فهرمووی په روه ردگارم نه مړو تو وره بوونیکی گرتووه هیچ له پیشتر نه و تو وره بوونه ی نه بووه نمونه ی نه و تو وره بوونه ش نه بووه وه له دواتریش نمونه ی نه و تو وره بوونه شی نابیت، وه من یه ک دوعا و پارانه وه م هه بوو نه ویش کردم به سهر قه وم و گه له کهم خوی گوره جیگیری کرد، نه وړو هرخوم هرخوم هرخوم برونه لای جگه له من برونه لای ئیبراهیم (علیه السلام).

((فَيَأْتُونَ إِبْرَاهِيمَ فَيَقُولُونَ: يَا إِبْرَاهِيمُ أَنْتَ نَبِيُّ اللَّهِ وَ خَلِيلُهُ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ، إِشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ، فَيَقُولُ لَهُمْ إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَإِنِّي قَدْ كُنْتُ كَذَبْتُ ثَلَاثَ كَذَبَاتٍ نَفْسِي نَفْسِي إِذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي، إِذْهَبُوا إِلَى مُوسَى))

کاتیک ده چنه لای ئیبراهیم پیی ده لئین ئه ی ئیبراهیم ئیمه هاتینه لای تو، تو پیغه مبهری خوی تو خه لیل و زور نزیکی و خوشه ویستی خوی، ئه وه تکامان بو بکه له لای پهروهردگارت نابینی ئیمه که وتینه ته ناو چ حالیکه وه ئه مپو، ئه ویش ده لئ ئه مپو خوی پهروهردگارت تووړه بوونیکی گرتووه نمونه ی ئه و تووړه بوونه ی له پیشترا نه بووه و له پاشتریش نابی، من سی جار قسه ی ناراستم کرد، ئه و جا له پاشان ده فهرمووی خوی پهروهردگارت ئه وانه ی له سهر گوتم جا له فهرمووده و پړویه ته کانداهاتووه قسه کانی ناراست مبهستی پی چ بووه، ده فهرمووی ههرخوم ههرخوم ههرخوم برپونه لای جگه له من برپونه لای موسا (علیه السلام)

((فَيَا تُونَ مُوسَى فَيَقُولُونَ يَا مُوسَى أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ، فَضَلَّكَ اللَّهُ بِرِسَالَتِهِ وَبِكَلَامِهِ عَلَى النَّاسِ)) کاتیک ده چنه لای موسا پیی ده لئین ئه ی موسا تو په وانه کراو و پیغه مبهری خوی، خوی گه وړه تو ی پله دار تر کردوه به په یامه که ت و قسه کردنت راسته وخو له گه ل خوی پهروهردگار له سهر خه لکانی تر، ((إِشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ)) تکامان بو بکه له لای پهروهردگارت، ((أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ)) نابینی ئیمه به چ گه یشتین وه چمان به سهر هاتیه، ((فَيَقُولُ إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَإِنِّي قَدْ قَتَلْتُ نَفْسًا لَمْ أُؤْمَرْ بِقَتْلِهَا، نَفْسِي نَفْسِي نَفْسِي)) ده فهرمووی ئه مپو خوی پهروهردگارت تووړه بوونیکی هه یه که نمونه ی ئه و تووړه بوونه ی له پیشترا نه بووه وه له پاشتردا نایی، وه من که سیکم کوشت که فهرمانم پی نه کرابوو که بیکوژم، ههرخوم ههرخوم ههرخوم، ((إِذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي)) برپونه لای جگه له من، ((إِذْهَبُوا إِلَى عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ)) برپونه لای عیسای کوری مهریه م (علیه السلام).

((فَيَا تُونَ عِيسَى فَيَقُولُونَ: يَا عِيسَى أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ، وَكَلَّمَتِ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا، إِشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ فَيَقُولُ عِيسَى إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ قَطُّ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ ذَنْبًا))

کاتیک ده چنه لای عیسا پیی ده لئین ئه ی عیسا تو په وانه کراو و پیغه مبهری خوی، تو ئه و وشه و فهرمانه ی خوی که بولای مهریه م هات، وه تو ئه و پوحه ی که خوی پهروهردگار تو ی به دی هیئا به بی باوک، تو له نیو بی شک و لاندکا قسه ت کردووه به مندالی بو خه لکی، جا تو تکا کار به بولای پهروهردگارت بومان، نابینی ئیمه که وتینه ته چ وه زع و ناخوشیه کین، جا عیسا ده لئ به راستی پهروهردگارت ئه مپو تووړه بوونیکی هه یه نمونه ی ئه و تووړه بوونه ی نه بووه له پیشترا

وه له پاشتریش نابی، ((نَفْسِي نَفْسِي نَفْسِي)) ئه ویش ده لای هه رخۆم هه رخۆم هه رخۆم، ((إِذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي إِذْهَبُوا إِلَى مُحَمَّدٍ)) برۆنه لای جگه له من برۆنه لای محمد (ﷺ).

((فَيَأْتُونَ مُحَمَّدًا)) پیغه مبهه (ﷺ) فه رمووی ئه وانیش دینه لای من و دینه لای محمد (ﷺ) پیی ده لێن، ((فَيَقُولُونَ يَا مُحَمَّدَ أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ وَخَاتَمُ الْأَنْبِيَاءِ وَقَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ إِشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ)) ده فه رمووی پیم ده لێن ئه ی محمد (ﷺ) تو

په وانه کراوی خوای و کوئا و مۆری پیغه مبهه رانی (عليهم الصلاة والسلام)، وه خوای په روه ردگار له گونا هه کانی پيشتر و دوايت خوش بووه جا تو تکاکار به له لای په روه ردگار ت بۆمان، نابینی ئیمه که وتینه چ حال و وه زعیك؟، جا ده لای ((فَأَنْطَلِقُ فَأَتِي تَحْتَ الْعَرْشِ فَأَقْعُ سَاجِدًا لِرَبِّي عَزَّ

وَجَلَّ)) ده فه رمووی جا منیش ده رده چم له دواي قسه ی وان و ده چمه ژیر باره گا و عه رشی خوای په روه ردگار ده که ومه کپنۆش بردن بۆ خوای په روه ردگار، ((ثُمَّ يَفْتَحُ اللَّهُ عَلَيَّ مِنْ مَحَامِدِهِ وَحُسْنِ الشَّأْنِ عَلَيْهِ شَيْئًا لَمْ يَفْتَحْهُ عَلَيَّ أَحَدٌ قَبْلِي)) له پاشان خوای په روه ردگار دلم ده کاته وه و زمانم

پاده بینی له سه ر چه ند سوپاس گوزاری و ستایشیکی خوای په روه ردگار چه ند ستایشیکی زۆر جوانی له جی بۆ خوای په روه ردگارم، که له پيش من که سی دی پیی نه به خشیوه نه یتوانیوه و وابلی واسوپاس گوزار بی، ((ثُمَّ يُقَالُ يَا مُحَمَّدُ)) له پاشان ده گوترئ ئه ی محمد (ﷺ)، ((ارْفَعْ رَأْسَكَ)) سه رت به رزکه، ((سَلْ تُعْطَهُ)) پرسیار بکه پیت ده به خشرئ، ((وَأَشْفَعْ تُشْفَعُ)) تکا بکه تکات

پابگیری، ((فَارْفَعُ رَأْسِي فَأَقُولُ)) جا منیش ده لای سه رم بلند ده که م و ده لیم، ((أُمِّي يَا رَبُّ أُمِّي يَا رَبُّ)) ئه ی خوای په روه ردگار ئوممه ته که م ئوممه ته که م، وه له پاشانه که ((فَيُقَالُ يَا مُحَمَّدُ

أَدْخِلْ مِنْ أُمَّتِكَ مَنْ لَا حِسَابَ عَلَيْهِمْ مِنَ الْبَابِ الْأَيْمَنِ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ)) پیم ده لای خوای په روه ردگار ئه ی محمد (ﷺ) له ئوممه ته که ت ئه وانه ی حیسابیان له سه ر نیه له ده رگای راست له ده رگا کانی به هه شت بیان به ژووری، ((وَهُمْ شُرَكَاءُ النَّاسِ فِيمَا سِوَى ذَلِكَ مِنَ الْأَبْوَابِ)) جا جگه

له و ده رگایه ش له ده رگا کانی تریش ئوممه ته که ت هاو به شن له گه ل خه لکانی تر و هه ر ده چنه ژووری، له پاشان ده لای ((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّ مَا بَيْنَ الْمَصْرَاعَيْنِ مِنْ مَصَارِعِ الْجَنَّةِ كَمَا بَيْنَ مَكَّةَ وَحَمِيرَ أَوْ كَمَا بَيْنَ مَكَّةَ وَبَصْرَةَ)) پیغه مبهه (ﷺ) فه رمووی جا سویند به زاتی ئه و خوایه ی

که وانه فس و گیانی منی به ده سه ته له نیوان ده رگا کانی به هه شت له لایه ک بۆ لایه که ی تری وه کو

نیوانی (مه‌ککه) و (حومه‌یره) یه, یان (مه‌ککه) و (بوسرا) یه که له شامه, وه له هه‌ندیك ریوایه‌ت گوتراوه ((مَا بَيْنَ مَكَّةَ وَهَجْرَ)) جا ئه‌وه ئه‌وه‌ی دهردیخی به‌پیزان فه‌رمووده‌که زۆر شیرین و به‌تام بوو وه سوود و که‌لکی لی وهرده‌گیری, جا پله و پایه‌ی پیغه‌مبه‌رمان (ﷺ) دهرده‌خات له‌به‌ر هه‌ندی وا به‌ دریزی هینامان که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) (شفاعة العظمی) ی بو هه‌یه بجیته لای خوای په‌روه‌ردگار هه‌موو خه‌لکه‌که له مه‌یدانی حه‌شر و حیساب پزگاریان ببی, حیساب له‌گه‌لیان ده‌ست پی بکات و له‌وی شه‌فاعه‌ت و تکی تایبه‌تیشی کرد بو ئوممه‌ته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) جا لی‌رده‌دا دینه‌ کۆتایی وانه‌ی هه‌شته‌م .

وانه ی تویه م

له دهرس و وانه ی تویه م له رافه ولیكدانه وهی و پونكردنه وهی چوار بنه ماكهی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) گه یشتینه سهر ئه وهی له گه ل دهرس و وانه ی هه شته م لیکی گریبدهینه وه پئی رانه گه یشتین له وئی ئیستا چهند فهرمووده و به لگه یه کی تر ده ینینه وه زور به كورتی، ئه وجا پرسیار و وه لامة كانی قاعیده و بنه مای دووهم ده ینینه وه، ئه وجا ده چینه سهر بنه ماو قاعیده ی سی یه م به پشتیوانی خوی گه وره، لیږه ده لیین ئه و فهرمووده دوور و دریژهمان هیئاوه كه سه لماندمان پیغه مبه ر (ﷺ) (شفاعة العظما) ی بۆ هه یه له مه یدانی حه شر و حیسابدا، وه تكاو شه فاعه تی تایبه تیشی بۆ هه یه، ههر له و فهرمووده ی له كۆتاییه كه ی فهرمووی كه خودای په روه ردگار پئی ده فهرمووی سهرت بلند بکه ((إِرْفَعْ رَأْسَكَ سَلْ تَعْطَهُ وَاشْفَعْ تُشَفِّعْ)) پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی ((فَارْفَعْ رَأْسِي فَأَقُولُ أُمِّي يَا رَبِّ)) یه كه م جار سهرم بلند ده كه م و ده لیم ئوممه ته كه م ئه ی خوی په روه ردگارم، كه واته ئه وه شه فاعه ت و تكا ی تایبه ته بۆ ئوممه ته كه ی، (عظمی) یه كه ش ئه وه یه بۆ هه موو هه لکی و مه ردووم له وئی پزگاریان ببی و حیساب و مه كه مه شه رعیه كه ده ست پئی بكا، ئه وجا خۆشی ئه وه ش له كۆتایی فهرمووده كه ی گوتمان پیغه مبه ر (ﷺ) خوی گه وره به ئوممه ته كه ی پیغه مبه ری (ﷺ) ده به خشی پئی ده فهرمووی برۆ ئه وانه ی حیسابیان له سهر نیه له دهرگای راست له به هه شت بیانبه ژووری ههر هه موویان كه پیغه مبه ر (ﷺ) ئه وه ی وهرگرت دوا یی خوی په روه ردگار فهرمووی ئوممه ته كه ت له دهرگا كانی تریش له گه ل هه موو خه لکی تر هاویه شن و ده چنه ژووری، نیوان دهرگا كانیس له دهرگایه ك بۆ دهرگا كه ی تر نیوانه كانیان پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی وه كو نیوانی (مه كه كه) و (حیمه یه) یه كه دوو شوینن له یه ك دوورن، یان فهرمووی وه كو نیوانی (مه كه كه) و (بوسرا) یه كه له شامه، ئه وه نده فراوانه دهرگا كه ی و ئه وه نده گه وره یه واتا خه لکی زور زوری پئی داده چی و ده روا له ئوممه ته كه ی پیغه مبه ریش (ﷺ) ئه وه زور دلخۆشكه ر بوو.

وه به لگه یه کی تر كه پیغه مبه ر (ﷺ) له قیامه تی ئه وه ی بۆ هه یه له (موسنه دی ئیمامی ئه حمد) داهاتووه كه وا (طوفه یل) له (ئوبه ی كوری كه عب) ده گیریته وه ئه ویش له باوکی ئه ویش له پیغه مبه ری وه (ﷺ) كه پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموویته ی ((إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ كُنْتُ إِمَامَ النَّبِيِّينَ وَ

خَطِيئَهُمْ وَصَاحِبَ شَفَاعَتِهِمْ غَيْرَ فَخْرٍ)) ده‌فهرمووی ئه‌گه‌ر پۆژی دوا‌یی داهات من پيشه‌وا‌ی پيغه‌مبه‌رانم(عليهم الصلاة والسلام)له‌و‌ی و‌تار بيژ و‌ خه‌تیبیانم وه‌ من خاوه‌نی شه‌فاعه‌ت و‌ تکیانم ئه‌وه‌ به‌ فه‌خر و‌ شانازی‌ه‌وه‌ نالیم ئه‌وه‌ راسته‌ و‌ جیگیره‌ و‌ خوا‌ی گه‌وره‌ پي‌ی به‌خشیوم که پيغه‌مبه‌ر(ﷺ)فه‌رمو‌ی .

یان له‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ش که ئه‌و‌یش له‌ سه‌حیحی هاتووه‌ که پيغه‌مبه‌ر(ﷺ)ئه‌بو هو‌ره‌په‌ره‌(رضي الله عنه)ده‌گيرته‌وه‌ که فه‌رمووده‌که له‌ سه‌حیحی بوخاری به‌ ژماره‌ (۹۹) تو‌مار بووه‌ ده‌فه‌رمو‌ی ئه‌بو هو‌ره‌په‌ره‌ (رضي الله عنه)ده‌فه‌رمو‌ی پرسیارم کرد له‌ پيغه‌مبه‌ری پيشه‌وا (ﷺ)گوتم ((مَنْ أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) كي‌يه‌ به‌خته‌وه‌ر له‌خه‌لکی و‌ مه‌ردووم به‌ تکی تو‌ بۆی له‌ پۆژی دوا‌یی، جا (أسعد) لي‌ره‌ زانایان ده‌فه‌رموون به‌ مانای سه‌عیدی دى‌ نه‌ک سیغه‌ موباله‌غه‌که‌ی کى‌ به‌خته‌وه‌رتري‌نه‌ نا کى‌ به‌خته‌وه‌ره‌، و‌اتا ئه‌و‌به‌خته‌وه‌ر ده‌بى‌ ئه‌و‌که‌سه‌ی که به‌ر شه‌فاعه‌ت و‌ تکی پيغه‌مبه‌ری (ﷺ)که‌ بۆی ده‌کا‌و بۆی جیگير ده‌بى‌ له‌ پۆژی دوا‌یی ، فه‌رمو‌ی پيغه‌مبه‌ر(ﷺ)فه‌رمو‌ی ((لَقَدْ ظَنَنْتُ يَا أبا هُرَيْرَةَ أَنْ لَا يَسْأَلَنِي عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ أَحَدٌ أَوَّلُ مِنْكَ))فه‌رمو‌ی من گو‌مانم و‌ا بو‌و که‌س پيشی تو‌ پرسیارم لی‌ نه‌کا ده‌رباره‌ی ئه‌و‌فه‌رمووده‌ وقسه‌ی ئه‌ی ئه‌بو هو‌ره‌په‌ره‌، و‌اتا ئه‌تو‌ ژور پرسیار ده‌که‌ی له‌ پرسیاره‌ شه‌رعيه‌کان و‌ فه‌رمووده‌کان وه‌ گرینگی ده‌ده‌ی به‌ قسه‌کانی من،((لَمَّا رَأَيْتُ مِنْ حَرْصِكَ عَلَى الْحَدِيثِ))له‌به‌ر ئه‌وه‌ی من تو‌ ده‌بینم ژور پيداگيری له‌سه‌ر فه‌رمووده‌کان و‌ قسه‌کانم ((أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) به‌خته‌وه‌ری مرو‌ف به‌ تکی من له‌ پۆژی دوا‌یی و‌تمان (أسعد) لي‌ره‌ به‌ مانای به‌خته‌وه‌رتري‌ن نايى‌ به‌ مانای سه‌عیدی و‌ به‌خته‌وه‌ر دى‌ زانایان فه‌رمو‌یانه‌،فه‌رمو‌ی به‌خته‌وه‌ر به‌ تکا‌و شه‌فاعه‌تی من ئه‌و‌که‌سه‌یه‌ ((مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ أَوْ نَفْسِهِ))ئه‌وه‌ی که (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بلی به‌یه‌کلابوونه‌وه‌ له‌ ناخ و‌ دلي‌ه‌وه‌ به‌ پاک و‌ بي‌گه‌ردی بلی شيرک و‌ پيا‌یی له‌گه‌ل دا نه‌بى‌ نا ئه‌وه‌ به‌خته‌وه‌ره‌ به‌ تکا‌ و‌ شه‌فاعه‌تی من.

که‌واته‌ شه‌فاعه‌ت و‌ تکا‌ له‌و‌ فه‌رمووده‌ی جیگيره‌ بۆ پيغه‌مبه‌ری(ﷺ)وه‌ له‌ پاشانه‌که‌ مه‌رجی ئه‌وه‌ش که ئه‌وه‌ی شه‌فاعه‌تی بۆ ده‌کری وه‌کو له‌و‌ فه‌رمووده‌یه‌ی هاتیه‌ بروادار بى‌ و‌ خاوه‌ن ئیخلاص بى‌ له‌ ئوممه‌تی پيغه‌مبه‌ر(ﷺ)جا شه‌فاعه‌ت و‌ تکا‌کانی پيغه‌مبه‌ری(ﷺ)له‌ پوانگه‌ی

عه قیده‌ی ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه بریتیه له‌وه‌ی (شفاعة العظمی)، یان جار وایه شه‌فاعه‌ت لۆ ئه‌هلی (کبائر) ئه‌وانه‌ی گونا‌هی گه‌وره‌و مه‌زنیان کردیه له ئوممه‌ته‌که‌ی، یان ئه‌وانه‌ی چووینه ئاگری دۆزه‌خ بینه‌ ده‌ری له ئاگری دۆزه‌خ و بچه‌ به‌هه‌شت، یان ئه‌وانه‌ی له به‌هه‌شتن پله‌یان به‌رزتر ببیته‌وه که‌پله‌ی ته‌واو به‌رزیان به‌ ده‌ست نه‌هیناوه، یان ئه‌وه‌یه که‌وا له عه‌زابی جه‌ه‌ننه‌م بریار دراوه بچه‌ جه‌ه‌ننه‌م و ده‌پارێزین له‌سه‌ر تکا و شه‌فاعه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، که‌واته شه‌فاعه‌ت و تکا‌کان جو‌راو جو‌رن، جا ئه‌وانه‌ی شه‌فاعه‌ت و تکا‌ش ده‌که‌ن گوتمان پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) و فریشته‌کان و شه‌هیده‌کان و پیاوچا‌کان و برواداران ئه‌وانه شه‌فاعه‌ت و تکیان بۆ هه‌یه.

جا له پاشان دینه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که له‌و بنه‌مایه‌ی ئایا چ وهرده‌گیریتن ئه‌مه که‌یکه‌ینه‌وه و پوختی که‌ینه‌وه تاوه‌کو سوودو که‌لکی لی ببینین و هه‌کو عه‌قیده و بیرو برپا و هه‌کو جی‌به‌جی کردن له ژیا‌نی پۆژانه‌ماندا، ئه‌و قاعیده‌و بنه‌مایه‌ی (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه‌ الله) ئه‌وه‌ی لی وهرده‌گیریت که‌وا شه‌فاعه‌ت و تکا جار وایه ئه‌گه‌ر بکری له که‌سیکی که ئه‌و که‌سه داوا‌یه‌که‌ی لی ده‌کری جگه له خوا له مردوو‌ه‌کان له گۆر له به‌ته‌کان له هه‌ر شتیک له‌وانه که له توانایاندا نیه هیچت بۆ بکه‌ن هیچ زیانیکت له‌سه‌ر لا‌بدن و هه‌یچ سوودیکت پی بگه‌ینن ئه‌و باب‌ه‌ته تکیه‌ شیرکه له شیرکی گه‌وره‌شه له ئیسلام ده‌تباته ده‌ری، چونکه دوعا عیباده‌ت و په‌رسته‌شه پا‌رانه‌وه و تکا کردن عیباده‌ت و په‌رسته‌شه بۆ جگه له خوای په‌روه‌ردگار نابێ له هیچ که‌سیکی تر داوا بکری و پاسته‌وخۆ له خوای داوا ده‌کری، که‌واته ئه‌وه ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌خات ئه‌و بنه‌مایه ئه‌وه‌ی لی وهرده‌گیرین که‌وا ئه‌وه‌ی هاوبه‌شی گه‌وره و ئاشکرا بکا و هه‌موشریک بی نه تکی بۆ هه‌یه و نه تکا‌شی بۆ ده‌کری و هه‌بۆل نیه.

وه له‌پاشان ئه‌وه‌ی لی وهرده‌گیریت ئه‌وه‌ی ده‌په‌رستری جگه له خوای په‌روه‌ردگار ده‌توانین بلێین دوو جو‌ره جار وایه چاکه په‌رستراوه‌که جار وایه خراپه، چاکه‌که ده‌په‌رستری و هه‌کو پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) ئه‌وان بۆخوایان لی به‌رین و خه‌لکانیک دین ده‌یانکه‌نه هاوبه‌ش و ده‌یان په‌رستن، ئا ئه‌وه هاوبه‌شیه‌که به‌سه‌ر ئه‌وانی هاوبه‌شی په‌یدا ده‌که‌ن و

موشریکن داده گه ریته وه , پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) پیاوچا کان فریشته کان ئه وانه
هه موویان لیی به رین ،

وه جارویه خراپن و شهیتانن وه جنۆکه شهیتانیه کانن وه بت وصه نه مه کانن ده په رسترین دار
وبه رده کانن یان مروّقه تاغوته کانن یان ریپاز و بهرنامه یه کی تره جگه له ریپاز و بهرنامه ی ئیسلام
سه د له سه د جی به جی ده کری و کاری پی ده کریت و ده په رستری له جیاتی خوی په روه ردگار
یان ده کریته شهریک, جا په رستراوه که باش بیّت یان خراپ بیّت په رستنی غهیری خوی
په روه ردگار شیرکه وه هاوار بردنه بهری بۆ شتیکی کهوا له توانای دا نییه بۆت بکا ئه وه شیان
شیرک و هاوبه شیه , که سه که ی له ئیسلام ده باته ده ری ده بیته خاوهن شیرک و هاوبه شی گه وره
په نا به خوی گه وره .

وه ئه وه شی لی وهرده گیری تکا هیه شه فاعهت هیه له عه قیده ی ئه هلی سوننه و جه ماعه
بهس ئه و تکا و شه فاعه ته سنورداره مهرجی بۆ دانراوه له لای خوی په روه ردگار, هه روه کو له
پا بردوو گوتمان ده بی ئه و که سه ی تکا ی ده کا له توانایدا هه بی و ئه و که سه ی کهوا تکا ی بۆ
ده کری موسولمان بی, وه له پاشان خالیکی تر خوی تعالی لیی پازی بیی له هه ردووکیان ئه وه ی
تکا که ده کا ئه وه ی تکا که شی بۆ ده کری ئه و جا ئه و ئیزن و مؤله تی خوایشیی وهرگرتبی, واتا
له دوا ی ئیزن و مؤله تی خوی تکا که ی بکا, ئه گه ر ئه و مهرجانه ی لی ها ته جی ئه وه ئه و کاتی
دروسته و شهرعیه , جا له پاشان ئه وانه له و بنه مایه ی وهرگیرا دینه سه ر پرسیار و وه لامه کانی
له سه ر ئه و بنه مایه ی دامان ناوه .

پرسیار و وه‌لامه‌کان

یه‌که‌م: هاوبه‌ش په‌یداکاران له پیناو چ هاوار و په‌رستش بۆ بت و صه‌نه‌مه‌کان و په‌رستراوه‌کانیان ده‌برد و ده‌یکه‌ن؟

وه‌لام: له پیناو ئه‌وه‌ی تاوه‌کو له خویان نزیک بکه‌نه‌وه په‌نا به‌خوای گه‌وره به‌نیازی خویان, وه‌تکایان بۆ بکه‌ن وه‌کو له ئایه‌ته‌کان ده‌رکه‌وت .

دووه‌م: ئایا هاوبه‌ش په‌یداکاران کار و په‌رستشه‌کانیان که بۆ بت و په‌رستراوه‌کانیان ئه‌نجام ده‌دا پینان وابوو ئه‌و په‌رستشانه بۆ یان ده‌یکه‌ن و جی‌به‌جی ده‌که‌ن وه‌ چ بۆچوونیکیان هه‌بوو؟

وه‌لام: پینان وابوو ئه‌و په‌رستشانه‌ی که ده‌یکه‌ن و ده‌یه‌پرستن که ئاژه‌لیان بۆ سه‌ر ده‌برن بۆ بت و صه‌نه‌مه‌کانیان که به‌ده‌وریاندا ده‌سوپانه‌وه و له‌به‌ریان ده‌پارانه‌وه, که سه‌ربرپینی ئاژه‌ل و به‌ده‌وردا سوپانه‌وه و ته‌واف ئه‌وانه تایبه‌تن به‌ په‌رستش ته‌نها بۆ خوای په‌روه‌ردگار برپاره‌و نابێ بۆ هه‌یچ که‌س و شتیکی تر بکری ئه‌وان پینان و نه‌بوو ئه‌وانه په‌رستراوی سه‌ربه‌خۆن و ده‌یان په‌رستن ده‌یان گوت ئه‌وانه ده‌که‌ینه نیوه‌ند له نیوان خۆمان و خوای په‌روه‌ردگار تا نزیکمان بکه‌نه‌وه وه‌کو ده‌یان گوت ﴿مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ (الزمر آیه: ۳). وه‌ ده‌یان گوت ﴿وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ (یونس آیه: ۱۸) واته‌: ده‌یان گوت ئه‌وانه ده‌بنه‌تکاکاری ئیمه‌ له لای خوا, که‌واته له‌و پیناوه‌ی بوو ده‌یان په‌رستن هه‌روه‌کو له‌سه‌رده‌می خۆشمان په‌نا به‌ خوای ده‌لێن غه‌سه‌که‌ی مال له‌ به‌غدایی په‌نا به‌ خوای مه‌به‌ستی پێ له‌ (شیخ عبدالقادی گه‌یلانی) یه‌ یه‌عنی له‌ هانام وه‌ره‌, یان کاتی که ده‌که‌ونه ناو ناخۆشیه‌ک و زه‌حمه‌تییه‌کی هاواری غه‌یری خوای په‌روه‌ردگار ده‌که‌ن, یه‌عنی ده‌لێن یا (شیخ عبدالقادی گه‌یلانی) هاواره‌ فلانه‌ هاواره‌ ئاگات لیمان بێ پیری فلان, شاهۆ نازانم چ مه‌رقه‌دی فلانی ئه‌وه‌م له‌سه‌ر بێ بۆت بکه‌م پزگارمان بێ, ئه‌وانه هه‌موو شیرکی گه‌وره‌یه‌, با که‌سه‌که‌ نوێژی بکه‌ روژی بگری زه‌کاتی بده‌ بجێته‌ هه‌ج و عومره‌ی هه‌موو قورئانیشی له‌به‌ر بێ ئا ئه‌وه‌ بلی و بکا له‌ شیرکه‌ ئاشکراو گه‌وره‌کانه‌ فپی به‌ سه‌ر ئیسلامه‌وه‌ نامینێ و له‌ ئیسلام ده‌رده‌چی په‌نا به‌ خوا.

سیّیه م: نمونه یه كه بهیّنه وه له سهر بت و په رستراوه كانی هاوبهش په یداکارانى سهرده مى پیڼه مبه ر(ﷺ)؟

وه لام: (لات و عوززا و مهنات) ئه وانه سیّ بتي ئاشكرا و دیارى په رستراو بوون له لایان هاوبهش په یداکاران, كه جگه له خوى ئه وانیان ده په رست و هانایان بؤ ده بردن و وه ده یان گوت له خوامان نزیک ده كه نه وه په نا به خوا.

چواره م: به گشتى تكا و شه فاعه ت ده بیته چه ند جوړ؟

وه لام: ده بیته دوو جوړى سهره كى تكای ره تكراره (الشفاعة المنفیه) و تكای جیگیر (الشفاعة المثبته).

پیڼجه م: پیڼاسه ی تكای په تكراره (الشفاعة المنفیه) بكه به نمونه و به لگه وه؟

وه لام: تكای په تكراره (الشفاعة منفیه) بریتیه له و شه فاعه ت و تكایه ی كه داوا ده كړیت له جگه له خوى په روه ردگار بؤ كارو ئیشیك كه ئه و كارو ئیشه ته نها له توانای خوى په روه ردگار و له ده سه لاتی ئه و دایه , وه كو ئه وه ی تكا بكه ی كه كه سیک بتهاته به هشت یان نه هیلی تو بمری یان زیانت پیّ ببه خشی یان پرگارت بكا له ته نگه شه یه كى نه هیلیت زیانت پیّ بگات یان سوودت پیڼگه یڼی په نا به الله , ئا ئه وانه نمونه كه یټیان وهك خوى گه وره فهرموویه تی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمْ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (البقرة آية: ٢٥٤).

شه شه م: پیڼاسه ی تكای جیگیر (الشفاعة المثبته) بكه به نمونه و به لگه وه؟

وه لام: تكای جیگیر ئه و تكایه یه كه له خوى په روه ردگار داوا ده كړیت وه له پاشان بؤ كه سیكى ده كړی كه موسولمانه وه له دواى مؤلّه ت وهرگرتن له خوى په روه ردگار كه خوى گه وره له و كه سه ی پازیه كه تكای بؤ ده كړیتن و وه له و كه سهش رازیه كه تكا كه ده كاتن وه مؤلّه تیش دهدات, كه واته به و مه رجانه دروسته وه كو خوى گه وره ده فهرمووی ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ

إِلَّا بِإِذْنِهِ (البقرة آية: ۲۵۵). کئی هیه بتوانی تکای له لای خوی په روه ردگار بکات مه گهر به مؤله تی خوی ئه وکات ده توانی بیکات.

حه وته م: جیاوازی له نیوان تکای په تکراره و تکای جیگیر چیه ؟

وه لام: جیاوازی له نیوانیان ده توانین بلیین ئه و خالانه ن:-

1. تکای جیگیر ده بیټ به په زامه ندی خوا بیټ و ده بیټ خوا له تکا بۆ کراوه که پازی بوو بیټ .

2. تکای جیگیر ده بیټ خوا مؤله تی دابیټ که تکاکه بکریټ .

3. تکای جیگیر له خوی داوا ده کریټ و نابییټ له کهس و شتیکی تر داوا بکریټ, بۆ نمونه

ده لئی خویه پیغه مبه ره که ت (ﷺ) بکه تکاکارم, ناتوانی بلیی ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) تکاکارم

به, چونکه له ده سه لاتی خوی دا نییه پیغه مبه ر (ﷺ) تکاکارت بیټ, جا ئه وه ئه وه ی

ناگه ی نیټ بی پریزه له گه ل پیغه مبه ر (ﷺ) به لکو ئه وه خوی جیگیر ده که ی و وه

خوی تعالی ریگه ت پیده دا داوی لی ده که ی که پیغه مبه رت (ﷺ) بۆ بکاته تکاکار .

4. تکای جیگیر خاوه نه که ی تکابۆ کراو سوودی لی ده بینیت و قازانجی لی ده کات یان پله ی

به رز ده بیته وه یا خود تۆله ی له سه ر لا ده که وی یان که م ده بیته وه یان له گوناھی

ده بووردریټ.

5. به لام تکای ره تکراره جگه له خوی داوا ده کریټ یان بۆ که سیك داوا ده کریټ که خودا لی پازی

نیه یان خوا مؤله تی پینه دایه وه سوودیشی بۆ تکابۆ کراو نابیتن به لکو جار وهیه زهره رو

زیانی بۆی ده بیت ئه گهر بروای پی هه بی.

وانهى دهيه م

وَالْقَاعِدَةُ الثَّالِثَةُ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ظَهَرَ عَلَى أَنْاسٍ مُتَفَرِّقِينَ فِي عِبَادَاتِهِمْ مِنْهُمْ مَنْ يَعْبُدُ الْمَلَائِكَةَ. وَمِنْهُمْ مَنْ يَعْبُدُ الْأَنْبِيَاءَ وَالصَّالِحِينَ. وَمِنْهُمْ مَنْ يَعْبُدُ الْأَشْجَارَ وَالْأَحْجَارَ. وَمِنْهُمْ مَنْ يَعْبُدُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ. وَقَاتَلَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَمْ يَفِرْقَ بَيْنَهُمْ.

وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ} (الأنفال آية: ٣٩).
وَالدَّلِيلُ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ} (فصلت آية: ٣٧).

وَالدَّلِيلُ الْمَلَائِكَةُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا} (آل عمران آية: ٨٠).
وَالدَّلِيلُ الْأَنْبِيَاءُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ} (المائدة آية: ١١٦).

وَالدَّلِيلُ الصَّالِحِينَ قَوْلُهُ تَعَالَى: {أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ} (الإسراء آية: ٥٧).

وَالدَّلِيلُ الْأَشْجَارُ وَالْأَحْجَارُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ} (النجم آية: ١٩-٢٠).

وَحَدِيثُ أَبِي وَاقدٍ اللَّيْثِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: "خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى حَنِينَ وَنَحْنُ حَدَثَاءُ عَهْدٍ بِكُفْرٍ، وَلِلْمُشْرِكِينَ سِدْرَةٌ يَعْكُفُونَ عِنْدَهَا وَيَنْوِطُونَ بِهَا أَسْلِحَتَهُمْ يُقَالُ لَهَا ذَاتُ أَنْوَاطٍ. فَمَرَرْنَا بِسِدْرَةٍ فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ اجْعَلْ لَنَا ذَاتَ أَنْوَاطٍ، كَمَا لَهُمْ ذَاتُ أَنْوَاطٍ". الْحَدِيثُ.

گهشتينه سهر قاعیده و بنه ماى سئیه م (القاعدة الثالثة) بنه ماى سئیه م (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) دهفه رمووی ﴿أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ظَهَرَ عَلَى أَنْاسٍ مُتَفَرِّقِينَ فِي عِبَادَاتِهِمْ﴾ به راستی پیغه مبه ر (ﷺ) به دیار کهوت له ناو خه لکانیک که جیاواز بوون له په رستشيان و له وانهى که دهیان په رست

﴿منهم من يعبد الملائكة﴾ هه‌یان بوو فریشته‌یان ده‌پهرست، ﴿ومنهم من يعبد الأنبياء والصالحين﴾ وهه‌یان بوو پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) و پیاوچا‌کانیان ده‌پهرست، ﴿ومنهم من يعبد الأشجار والأحجار﴾ وهه‌یان بوو داریان ده‌پهرست و به‌ردیان ده‌پهرست، ﴿ومنهم من يعبد الشمس والقمر﴾ وهه‌یان بوو خۆر و مانگیان ده‌پهرست، ﴿وقاتلهم رسول الله صلى الله عليه وسلم ولم يفرق بينهم﴾ وهه‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کوشتار و جه‌نگی له‌گه‌ل هه‌موویان کرد جیاوازی نه‌خسته نئویان، بلی ئه‌وانه‌ی پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) ده‌پهرستن با کوشتار و شه‌ریان له‌گه‌ل نه‌که‌م به‌ کافر و موشریکیان دانه‌نیم چونکه پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) ده‌پهرستن، یان ئه‌وانه‌ی پیاوچا‌کانیان ده‌پهرست له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی دار و به‌ردیان ده‌پهرست یان خۆر و مانگیان ده‌پهرست هه‌موو له‌یه‌ک بازنه‌ی کۆبونه‌وه، بازنه‌ی ئه‌وه‌ی که موشریکن و هاوبه‌ش په‌یدا‌کارن که کافر و بی‌بروانه به‌بی جیاوازی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کوشتار و جه‌نگی له‌گه‌ل هه‌مووان کرد ﴿والدليل قوله تعالى﴾ به‌لگه‌ش فهرمووده‌ی خوی به‌رزه ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾ (الأنفال آیه: ۳۹). واته: خوی په‌روه‌ردگار فهرمووی شه‌ر و کوشتاریان له‌گه‌ل بکه هه‌تا ئه‌وانه نه‌بنه‌ فیتنه و شه‌ر و ئاشوب، واز بینن له‌ شیرک و هاوبه‌شی و کوفر وه ئاین و ریباز هه‌موو بیته‌هی خوی په‌روه‌ردگار و کار و ئیشی پی‌بکری.

﴿والدليل الشمس والقمر﴾ وهه‌ به‌لگه‌ی خۆر و مانگ که ده‌پهرستیان ئه‌وه‌یه ﴿قوله تعالى﴾ فهرمووده‌ی خوی به‌رزه ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ (فصلت آیه: ۳۷). واته: له‌ ئایه‌ت و نیشانه‌کان و به‌لگه‌کانی بوونی خوی په‌روه‌ردگار ده‌سه‌لاتی شه‌و و پۆژه وه مانگ و خۆره ئیوه کړنۆش مه‌به‌ن بۆ خۆر و مانگ به‌لکو کړنۆش به‌رن بۆ خوی په‌روه‌ردگار که ئه‌وانه‌ی به‌دییه‌ناوه ئه‌گه‌ر ئیوه ده‌تانه‌وئیت به‌ تاک و ته‌نهایی خوی په‌هرستن و ببنه‌ بروادار.

﴿والدليل الملائكة﴾ وهه‌ به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی فریشته‌کان ده‌پهرستیان ﴿قوله تعالى﴾ فهرمووده‌ی خوی به‌رزه ﴿وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا﴾ (آل عمران آیه: ۸۰)

واته: ئیوه فه‌رمانتان پی‌نه‌کراوه فریشته و مه‌لائیکه‌ته‌کان و پی‌غه‌مبه‌ران (علیهم الصلاة والسلام) به په‌روه‌ردگار و خواو په‌رستراو دابنن و بیان په‌رستن.

﴿والدلیل الأنبياء﴾ وه به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌ران (علیهم الصلاة والسلام) ده‌په‌رستراو په‌نا به خوا ﴿قوله تعالى﴾ فه‌رمووده‌ی خوا‌ی به‌رزه ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ (المائدة آیه: ۱۱۶).

واته: خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمووی ئه‌و کاته‌ی خوا‌ی په‌روه‌ردگار فه‌رمووی ئه‌ی عیسی‌ی کوری مه‌ریه‌م تو به خه‌لکیت گوتووه من و دایکم به دوو په‌رستراو بگرن و بی‌جگه له خوا‌ی بمان په‌رستن عیسا‌ش ده‌فه‌رمووی پاک و بی‌گه‌ردی بو تو خوا‌ی په‌روه‌ردگار له قسه‌و شتیکی که حق و په‌وا نیه بیکه‌م وه وا نیه ئه‌گه‌ر واشم گوتبا تو عیلم و زانستیت پی هه‌بوو ئه‌ی خوا‌ی په‌روه‌ردگار تو ئه‌وه‌ی له ناخ و دل‌ی منه ده‌یزانی من ئه‌وانه نازانم که له نه‌فسی تویه ﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ واته: تو به‌پراستی زور زانای به شته نادیاره‌کان.

﴿والدلیل الصالحین﴾ وه به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی پیاوچا‌کان ده‌په‌رستراو ﴿قوله تعالى﴾ فه‌رمووده‌ی خوا‌ی به‌رزه ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ﴾ (الإسراء آیه: ۵۷).

واته: ئا ئه‌وانه‌ی که‌وا دوعا و پارانه‌وه‌یان ده‌کرد و بولای خو‌یان وه‌سیله و نی‌وه‌ندیان داده‌نا له پیاوچا‌کان که هاواریان ده‌کرد که له نی‌و ئی‌مه‌ش هه‌یه یا شیخ فلان یا فلانه‌که‌س که به‌حیسا‌ب پیاوی چاکه ده‌بته نی‌وه‌نگیر له نی‌وان ئه‌و و خوا‌ی که تکای بو بکه په‌نا به خوا‌ی گه‌وره‌یان نزیکی بخاته‌وه.

﴿والدلیل الأشجار والأحجار﴾ وه به‌لگه‌ش له‌سه‌ر دار و به‌رد که ده‌په‌رستراو ﴿قوله تعالى﴾ فه‌رمووده‌ی خوا‌ی به‌رزه ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ * وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ﴾ (النجم آیه: ۱۹-۲۰)

واته: ئایا ئیوه لات و عوززاتان بینووه یان مه نانتان بینووه ئه و سئیه ده پیه رستن بیجگه له خوای په روه ردگار و هاناو هاواری بۆ ده بن بۆتان وایه که له خواتان نزیک ده خاته وه ئه وانه ئه وه شیان له ده سه لات و ده ست دانیه , جا له بهر ئه وه ی (لات) پیناسه مان کرد وتمان یان به ردیک بووه که ده په رسترا چونکه له سه ر ئه و به رده ی پیاویک هه بووه که وا ده هات گه نمی ده هاری یان ئاردی په ی داده کرد یان که په کی په ی داده کرد یان پیرخه نی وه کو له کورده واری خۆماندا ده لێن له گه ل ئا و تیکه لی یه کی ده کرد و له سه ر ئه و به رده ی دایده نا و ده یبه خشی به وانه ی که وا ده هاتن بۆ حه جی مالی خوا , له و سه رده می که که سه که که سیکی باش بووه (ابن عباس) (رضي الله عنهما) ده لێ له دوا ی ئه وه ی که مر دیه ئه وانی که له سه رده می ئه و ی بووینه له بهر باشی وی به یاده ی نه ویه ئه و ی هاتینه به ده ورو به ری به رده که ی ده سو پانه وه و هاواریان لی ده کرد و یان خوینیان بۆ ده پششت و پزیزان لیده گرت و ده یان په رست په نا به خوای رب العالمین, وه عوززاش ئه و داره بوو که وتمان شه ی تانیکی میینه ی تیدا بووه که وا سه رنجی پاده کی شان ئه وه بوو (خالیدی کوری وه لید) (رضي الله عنه) له گه ل سی که سی پیغه مبه ر (ﷺ) ئه وانی نارد و عوززایان له بن هی نا و کوشتیان عوززایان نه ما جاریکی تر بی په رستن, وه مه ناتی ش به هه مان شیوه که واته ئه وانه به لگه یه له سه ر ئه ویدار و به رد ده په رسترا.

وه له پاشان حه دی سیکی هی نا یته وه (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) له کۆتایی بنه مای سئیه م که ئه ویش به لگه یه له سه ر ئه وه ی داره کان ده په رسترا و یان پیت و به ره که تیان لی داوا ده کرا و وه رده گیرا ئه ویش ده فه رمووی ﴿وَحَدِيثُ أَبِي وَقَدِّ الِثِي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ﴾ وه فه رمووده ی باوکی واقیدی لێشی (رضي الله عنه) له (به نو له یث) بووه که ئه وانه بوون که مه ناتیان ده په رست, وه له پاشانه که ئه و پیاوه ئایا له جهنگی به در موسو لمان بووه یان له فه تحی مه که که یه وه موسو لمان بووه جیاوازی هه یه له نیوان زانایان وه قسه ی زۆری له سه ر ده که ن, وه ئه و پیاوه به پزیزه سه حابی پیغه مبه ری (ﷺ) بووه فه رمووی ﴿خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى حَيْنٍ﴾ ئیمه له گه ل پیغه مبه ری (ﷺ) ده رچووین به ره و (حونه ین), که شوینی ک بوو له نیوان (تائیف) و (مه که که ی) ﴿وَنَحْنُ حُدَثَاءُ عَهْدٍ بِكُفْرٍ﴾ وه ئیمه تازیه له کافرایه تی ببووینه موسو لمان و اتا نزیک بووین له کوفر له میژ نه بوو بوو ببووینه موسو لمان, ﴿وَلِلْمُشْرِكِينَ سِدْرَةٌ يَعْكُفُونَ عَنْهَا﴾ وه موشریک و کافره کان داریک هه بوو که (نه به قی) پی ده گوتری (سیدره) له

كوردی واتا درهختی تاوب یان تاوگ یان تایله یان نه به گ پیی ده گوتری ئه وه ده چوون ئه وه داره یان هه بوو،

﴿وَيَنْبُطُونَ بِهَا أَسْلِحَتَهُمْ﴾ وه موشريك و هاوبهش په يداكاران چه كه كانی خویان پیوه ده كرد، پییان وابوو ئه گهر چه کی پیوه بکه ن دواپی چه كه كه ی له شان بکه ن و بچن شه رو كوشتاری پیبکه ن سهرده كه ون و پیت و به ره كه تی ئه وه یان بو دی سهرده خرین به هوی ئه وه ی چه كه كانیان به داره كانیان وه كرديه، ﴿يَقَالُ لَهَا ذَاتُ أَنْوَاطٍ﴾ به و داره یان ده گوت خاوه نی (ئه نواگ) واتا شوینی هه لواسینی چه كه كانیان، ﴿فَمَرَرْنَا بَسْطَرَةٍ﴾ ئیمهش به لای داریك داچوون به لای درهختی (تاوب) تایله یه کی داچوون، ﴿فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ﴾ گوتمان ئه ی پیغه مبه ری خوا: ﴿اجْعَلْ لَنَا ذَاتَ أَنْوَاطٍ، كَمَا لَهُمْ ذَاتُ أَنْوَاطٍ﴾ تو بو ئیمهش ئه وها ئه نواتیكمان بو دانی داریك بیټ چه كه كانمان پیوه بکه ن وه كو كافر و موشريكه كان كه وایان وتوو و وایان كردوو، پیغه مبه ر(ﷺ) له وه لامیاندا قسه یه کی پی گوتن ئه ویش قسه كه زور له جی بوو كه ئیختیلاف و جیاوازش له سهر ئه وهش دروست بووه هه ندی ده لئین ئه وه (عذر به جهل) ه وه بیانوی نه فامی بو ئه و كه سانه ی كه و نازانن ئه گهر شیرکی گه ورهش داوابکه ن و یان ئه نجامی بده ن هه یه پیی موشريك و كافر نابن، جا ئه وه وانیه رای په سه ندی ئه هلی سوننه و جه ماعه ی له سهر وه یه ئه و فهرموده ئی ئه وه ی بوو كه پیغه مبه ر(ﷺ) له وه لامیاندا فهرمووی ئیوه قسه یه کی ده كه ن هه روه كو قه ومی موسای به موسایان گوت، گوتیان ئه وانه په رستراویان هه یه توش په رستراویکی دابتاشه بو ئیمه بو ئه وه ی ئیمهش بیپه رستین په نا به خوی گه وره ئیوه قسه یه کی گه وره تان كرد،

جا ئه وه ئه وه ی لی وهرناگیری به لكو ئه وه ئه وه ی لی وهرده گیری كه ئه وانه بو خوی باوکی واقیدی له یی ده لی ئیمه تازه ببووینه موسولمان و نزیك بووین له كوفر جا به یه ك دهنگی زانایانی ئه هلی سوننه و جه ماعه ئه گهر كه سیك تازه بوویته موسولمان نه شاره زابیټ ئه گهر شیرکی گه وره شی كرد و كوفری گه وره شی كرد ئه و كاته به بی حوجه خوینی حه لال نابیت وه ئه گهر ناوی لی نه نریت موحید و موسولمان و برواداریش، به لام برپاری له سهر نادری له دوا حوجه كه یه وه ئه گهر ماوه له سهر شیرك و هاوبه شی یان له سهر كوفره ئاشكراو گه وره كه ی ئه وه ئه و كاتی خوینی حه لالیش ده بی وه ئه و كاته كوشتاری له گه ل ده كری وه به كافرو

موشريكش ناو ده‌بردري حيسابی حيسابی ئەوان ده‌بیّت جا هەندیک دەلّین ئەوه له فەتحي مه‌ککه‌ی موسولمان بووه (حونه‌ين) يش هەر پسته‌وخۆ به‌ره‌و وینده‌ر چووينه‌ , وه هەندیک دەلّین مه‌سه‌له‌ی ئەوه‌یه عوزریان ئەوه بوو که‌تازه ببوونه موسولمان هەموو سه‌حابیه‌کان ئەو داوايه‌یان نه‌کرد ئەوانه داوايان کرد که نه‌يانده‌زانی و شاره‌زانه‌بووبون وه‌کو پرسياریک بوو پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) حوججه‌ی به‌سه‌ر کردن و پۆنی کرده‌وه یه‌کسه‌ر ئەوان برۆای وایان له دلّ و میشکی نه‌ما وه به‌کار و کرده‌وه ئەنجامیان نه‌دا, که‌واته ئەوه نابیتته به‌لگه‌ بۆ ئەوه‌ی بلّین (عذر به‌ جهل) واتا بیانوی نه‌فامی هه‌یه بۆ ئەو که‌سانه‌ی که‌وا شیرکی گه‌وره و کوفری گه‌وره و ئاشکرا بکه‌ن, یان ئەوانه‌ی زه‌روراتی دینه ئەگه‌ر برۆاشیان پێ نه‌بی یان کاری پێ نه‌که‌ن به‌ کافر و موشريك حيساب نابن هه‌تاكو حوججه‌یان له‌سه‌ر نه‌کری .

وانه ی یازدهیم

تهواوکه ری وانه ی دهیم له سهر قاعیده و بنه مای سییم وه ستابووین شهرح و پرافه یه کی کورت و پوختمان کرد، ئیستاچه ند هه لوه سته کی له سهر ده کهین، یه که م هه لوه سته له سهری ئه وه یه که وا له سهرده می ئیمه شدا زۆر ئه وانه ی که ده په رسترین جار وه یه پیاوچاکن په نا به خوای گه وره جار وه یه پیغه مبه رانن (عليهم الصلاة والسلام) جا ئه وه ئه وه ناگهینی ئه گه ر پیاوچاکت په رست ئه گه ر پیغه مبه رانن (عليهم الصلاة والسلام) په رست لیّت قبوله و به شیرک و هاوبه شی حیساب نیه له بهر ئه وه ی خوای گه وره هه مووی ره تکر دیته وه شیرک و هاوبه شی ئه وه ش ناگهینی که بیانوی ئه وه ی ده گرن ده لّین باشه بۆ (شیخ عبدالقادی گه یلانی) که ئیمه دوای له بۆی بکهین و بپارێینه وه له بهری بیکهینه نّوه ند و نّیوان له نّیوان خۆمان و خوای په روه ردگار (شیخ عبدالقادی گه یلانی) پیاویکی خراپ بووه، نه خیر به دلّنیایه وه ئیمه برپاری ئه وه ی نادهین پیاویکی خراپ بووه به لکو به باشه ناوی تۆماربووه و هاتیه، زانایان یه که ده نگیان هه یه له پاش وه فاتیشی به باشه ناویان بردووه که سیکی ئه هلی سوننه و جه ماعه ی بووه (رحمه الله)، به لام ئه وه ئه وه ی ناگهینی که ئه و خراپ بووه ئه وه ی ده گهینی عه مه ل و کردار و قسه و گوتن و په رستش و شیرک و عیباده ته که ی وان که ده یکه ن بۆ ئه وه ی که به شیرک حیسابه ئه وه یان خراپه و تاوانه له ته رازووی قورئان و سوننه، که واته (شیخ عبدالقادر) ئاگاشی لیّ نیه وه ئه وه حیسابیشی پیّ له سهر ناکری، ئه دی ئه وه نه بوو خوای په روه ردگار ده رباره ی عیسا ی (علی نبینا و علیه الصلاة والسلام) فه رمووی له ئایه ته که ی و پوونمان کرده وه که خوای گه وره فه رمووی ﴿أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ واته: ئایه تۆ به خه لکیت گوتووه ئه ی عیسا من و دایکم بیجگه له خوای بکه نه دوو په رستراو و بمان په رستن، ﴿قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ﴾ (المائدة آیه: ۱۱۶).

واته: به دلّنیاییه وه ده فه رمووی ئه مه حه ق و په وانیه من ئه و قسه یه ی ناکه م و پاکی و بیگهردی بۆ تۆ خوای په روه ردگار، من بۆم نه هاتوو وابلیم و وام نه گوتوو هاتا کۆتایی ئایه ته که ی، که واته پیاوچاکنیش به دلّنیاییه وه له مهیدانی حه شر و حیساب ئه گه ر پرسیاریان لیّ بکه ن به ریئن وه له گه ل ئه وه ی دانینه بکرینه شهریک و هاوبه ش بۆ خوای په روه ردگار په نا به خوای.

جا له پاشان ئهوانه ی دهپه رستریڼ جۆراوجۆرن وهكو له سهرده می ئیمهش جاروايه دار دهپه رستری جاروايه بهرد دهپه رستری جاروايه مړوڤ دهپه رستری جاروايه مړوڤه كه باشه یان خراپ جاروايه جنوكه دهپه رستری جاروايه فریشته دهپه رستری، مړوڤه كان له باشه كان پیغه مبه رانن(عليهم الصلاة والسلام) پیاوچاكانن ئهوانه هه ر هه مووی به شیرك حیسابه، له سهرده می ئیمهش ئه وهش هه یه كه جاروايه به رنامه و ریپاز دهپه رستری بیجگه له به رنامه و ریپازی خوی په روه ردگار به رنامه و ریپازیکی تر له عه لمانیه ت و دیمو کراتیه ت و سۆشیال دیمو کراتیه ت و... هتد. ئهوانه دهپه رستریڼ و دوی دهکون و فه رمانه کانی جی به جی دهکن، کهسه که دهشری شیرك و هاوبه شیم نه کردوو وه کوفریشم نه کردوو من موسولمانیشم، جا ئهوانه هه ر هه مووی هه ر کهس و شتیك بپه رستری بیجگه له خوی په روه ردگار که په رستراوه کان جۆراو جۆر بووه له کۆنه وه وهكو (شیخ محمد کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) فه رمووی تاوهكو ئیستاش وه هی نویتریش په نگه بیته کایه وه له هه ر سهرده م و کاتیکی،

گرینگ بنه ماكه ئه وه یه هه ر کهس و شتیك بیجگه له خوی په روه ردگار هانا و هاواری ببرد ریته بهر وه له شتیکی که ته نها له توانای خوا په روه ردگار دا هه یه یان بپه رستری یان حه لالت بو حه رام بکه یان حه رامت بو حه لال بکه ئهوانه ئیجماعیان له سهره تو به قسه ی بکه ی یان به دوی بکهوی یان کرپۆشی بو بهری یان به ده وریدا بسورپییه وه و ته وافی بکه ی ئه وکهسه مردوو بی یان زیندوو بی ئه وچه له پاشانه که حه یوان وئاژه لی بو سه رببری ئه وه ئه وکاته شیرکت کردوو په نا به خوی گه وره وه موسولمانه تی و برواداریتیت نامینیت و ئه وکاتی خوی په روه ردگار لیث وه رناگری، وهكو خوی گه وره ده فه رمووی ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ * لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ آلِهَةً مَا وَرَدُوهَا﴾ (الأنبياء آیه: ۹۸-۹۹)

واته: ده فه رمووی ئیوه وه له گه ل ئهوانه ی ده پیه رستن بیجگه له خوی په روه ردگار ئیوه ده بنه ئاگر خو شکه ر وه سوته مه نی ئاگری دۆزه خ وه ده چنه ناو ئاگری دۆزه خ، جا خو ئه گه ر ئه و په رستراوانه ی ئیوه ده پیه رستن ئه وه مه به ست پی ئه وه یه جگه له پیغه مبه ران(عليهم الصلاة والسلام) و پیاوچاكان شته کانی تر و کهسه کانی تر که دهپه رستریڼ که تاغوتن و پازینه به و په رستنه ی بۆیان ئه نجام ده دری خوی په روه ردگار ده فه رمووی جا ئه گه ر ئه وان په رستراون و خوانه و ده سه لاتیان هه یه بۆچی ده چنه ناو جه هه ننه م و ده برد ریته ناو جه هه ننه م و هیچیان له

دهست نایهت, جا له بهر ئه وهی بوو ده لّین عه ره به کان ئه و کاتی گوتیان ئیمه که واته له گه لّ عیسی ده بین له گه لّ عوزهیری ده بین فلان ناوی پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) ده بین, خوی گه وره ئه و ئایه ته شی دابه زاند فه رموی ﴿إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ * لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا﴾ (الأنبياء آية: ۱۰۱-۱۰۲)

وه له پاشانه که ده شبینین جار وهیه بیانوی به وهش ده گرن ئه وانه ی هاوبه ش و شیرکی په ی داده که ن ده لّین خوی په روه ردگار له و قورئانه ی که فه رموی ته ی ﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾ (المؤمنون آية: ۱۱۷).

واته: ئه وهی که وا بیجگه له خوی په روه ردگار به خوا و په رستراو بزانی هیچ به لگه یه کی له سه ر نه بی بیگومان ئه وانه حیسابیان بو لای خوی وه خوی په روه ردگار کافر و بی پروایان سه رفراز ناکاتن, ده لّین ئه دی ئه گه ر ئیمه به لگه مان بو هی ناوه که ئه وهی ده ی په رستین و ئه نجامی ده ده ی ن له گه لّ خوی په روه ردگار ده لّین مه فهومی موخاله فه ی ئه و ئایه ته ی ئه وهی لی ده وه شیته وه, په نا به خوا ئه وه ئه وهی لی ناوه شیته وه به لکو ئه و ئایه ته مه فهوم موخاله فه ی نیه, چونکه ئه وهی به به لگه و بی به لگه به لگه ی بو ده ی ننه وه به لگه یان نیه که ده په رستری بیجگه له خوی په روه ردگاریان له گه لّ خوی په روه ردگار ئه وه هه ر شیرک و هاوبه شییه, وه کو ئه و ئایه ته ی که خوی گه وره ده فه رموی ﴿وَلَا تُكْرِهُوا فَتِياتِكُمْ عَلَىٰ الْبَغَاءِ إِنِ ارْدُنَّ تَحَصُّنًا﴾ (النور آية: ۳۳) واته: ئیوه ئه وانه ی که ده یانه وی داوین پاریزین ئه وانه ی له جاریه کان و له وانه ی له ژیرده ستانن ئیوه ناچارین مه که ن به وهی که وا به دره وشتی بکه ن په نا به خوی گه وره ئه وانه ی ده یانه وی داوین پاریزین, ئه گه ر بلّین مه فهومی موخاله فه ی بو ئه و ئایه ته ی هیه په نا به خوی گه وره یه عنی ئه وهی نایه وی داوین پاریزیت حه زی به زینا و فاحیشه یه ده بی لی بگه ریین که وا ده بی به گویره ی ئه و ئایه ته ی بی و به و تیگه یشتنی ئه هلی شیرک و کوفر و گومرایی ده لّین که وا زینا که ی بکه ن مادام به خو یان حه زیان له وهی نیه که داوینیان پاریزراوی, نه خیر پیگریان لی ده که ری ئه گه ر حه زیشیان پینه بی حه زیشیان له زینای بی هه ر پیگه یان پینادری چونکه ئه و ئایه ته و ئه و ئایته ش که له پیشتریش گوتمان ﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾ (المؤمنون آية: ۱۱۷)

که مه فهوم موخاله فیه یان نیه و ئه وه یان لی و هرنه گریت ئه وه ی به لگه ی هه بی بۆ ئه وه ی شیرک و هاوبه شی بکات و یان به لگه ی بۆ بیئیتته وه په نا به خوا گه وره .

جا له پاشان ئه وه ئه وه مان بۆ دهرده خات ئه وانه ی ئه و شیرک و هاوبه شییه یان کردیه و ئه نجامیاندایه هیچ یه کیکیان پیغه مبه ر (ﷺ) جیاوازی نه خسته نیوانیان یان خوی پهره ردگار، پرسیاره که ئه وه یه پرسیار له خۆت بکه ئایا خوی پهره ردکار جیاوازی خسته نیوان ئه وانه ی پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) ده پهرستن یان ئه وانه ی پیاوچاکان ده پهرستن یان ئه وانه ی خۆر و مانگی ده پهرستن یان ئه وانه ی دار و به ردی ده پهرستن یان ئه وانه ی جنۆکه و شهیتانی ده پهرستی هیچ جیاوازیه کی خسته نیوان، ئه ی محمد (ﷺ) کوشتاری بکه له گه ل ئه وانه ی داری ده پهرستن به لام ئه وانه ی پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) ده پهرستن کوشتاریان له گه ل مه که ئه وانه ی که وافرشته و پیاوچاکان ده پهرستن کوشتار و شه ر و جهنگیان له گه ل مه که و پییان مه لی موشریک و کافر به لکو ئه وانه ی جنۆکه و شهیتانی ده پهرستن به وان بلی موشریک و کافر، نه خیر له وه لامدا ئه و پرسیاره وه لامی ئه وه یه که خوی گه وره هیچ جیاوازیه کی نه خسته نیوانیان به وه ی که ئه وان جیاوازن له پهرستراوه کانیانداو چ ئه وه ی پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) بپهرستی چ فریشته کان بپهرستی چ پیاوچاکان بپهرستی چ جنۆکه و شهیتان بپهرستی چ ریbaz و به رنامه یه کی ده سترکرد بپهرستی چ شه خس و که سیك بپهرستی چ هه واه نه فس بپهرستی بکاته شه ریک له گه ل خوی پهره ردگار چ هه ر که س و شتیکی بپهرستی باش بی یان خراپ بی دار بی یان به رد به گیان بی یان بیگیان بی وشک بی یان ته ر بی هه ر هه مووی حیسابی ئه وه ی بۆ ده کری موشریکه کافره بی بروایه خوینی حه لاله پاریزراو نیه شه ر و کوشتار و جهنگی له گه ل ده کری، خوی گه وره به عام و گشتی فهرمووی ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً﴾ (التوبة آیه: ۳۶)

واته: هه ر هه موو موشریک و کافره کان کوشتاریان له گه ل بکه ن هه ر وه کو ئه وانیش کوشتار له گه ل هه مووتان ده که ن، ئه وه که واته ئه وه عام و گشتیه . که واته نه تیجه که ی ئه و قاعیده و بنه مایه ی چیه ئه وه یه که واه بی بروا و هاوبه ش په یداکاران هه ر جوړه پهرستراویک بپهرستن بیجگه له خوی پهره ردگار ئه وه مادام تازه نه بوو بیته موسولمان وه یان حوجه شی له سه ر کرابی ئه وه ئه و کاتی ده بی له سه ر ئه و کاره ی پیی ده گوتری موشریک و هاوبه ش په یداکار پیی ده گوتری کافر

وه خوینی حه‌لاله وه کوشتاری له‌گه‌ل ده‌کری وه خوینی پارێزراو نیه به موسولمان و برودار ناوی نابردری، وه‌کو ئه‌وه‌ی ئیستا خۆمان هه‌لخه‌لاتاندوه له سه‌رده‌می ئیمه که‌سیک که‌وا ده‌گوتری وه‌لا کاکه چۆن پیی بلیم بی‌پروا چۆن پیی بلیم کافر ئه‌وه زۆر گه‌وره‌یه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌سه‌که ئه‌من گویم لی بوو سه‌لاواتی له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری (ﷺ) لیده‌دا که‌سه‌که ده‌یگوت خوا هه‌یه، په‌نا به‌ خوای کو ده‌بی به‌وه‌ی بلین کافر کو ده‌بی پیی بلین بی‌پروا، که‌سه‌که نوێژی ده‌کرد سوننه‌تی چیشته‌نگاوی ده‌کرد که‌سه‌که پرسیا‌ری له‌ من کرد ده‌رباره‌ی نوێژی سوننه‌ت چه‌ند رکعه‌ته وتری شه‌وان کوه و چۆنه، ئا ئه‌وانه هه‌یچیان له‌ لای ئه‌های سوننه و جه‌ماعه نابیته به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌و پرسیا‌ره‌ی ده‌کا ئاوا ده‌کا و ئاوا ده‌لی پیی بگوتری موسولمان برودار مادام شیرک و هاویه‌شی گه‌وره یان کوفری هه‌بی یان هه‌لوه‌شینره‌وه‌ک له هه‌لوه‌شینره‌وه‌کانی ئیسلام و بروای لی هاتبیته جی ئه‌وانه به‌ ئیجماع گوتراوه له‌ لای ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه، وه جیاوازی و فه‌رق ناخستریته نێوانیان، موسولمان له‌گه‌لیان روه‌پوو ده‌بیته‌وه جا خوینیان حه‌لال ده‌بی وه له‌ پاشانه‌که پارێزراو نابی به‌و بیانوه‌ی که‌ بلین ئه‌گه‌ر وابی زۆرینه‌ی خه‌لکی له‌نێو موسولماناندا به‌ برودار و موسولمان حیساب ده‌بی نه‌ک زۆرینه‌یان به‌ کافر و موشریک حیساب بی په‌نا به‌ خوای که‌ بت و سه‌نه‌می جو‌راو جو‌ر داتاشراره و له‌و سه‌رده‌مه‌ی ده‌په‌رسترین ده‌بی زۆر هۆشیار و ئاگاداریین.

وه له‌پاشان هه‌لوه‌سته له‌سه‌ر ئه‌وه‌ش ده‌که‌ین که‌ ئه‌و فه‌رموده‌ی ئه‌و سه‌حابیه به‌رێزه گێراپه‌وه بۆمان که (ئه‌بو واقیدی له‌بشی) (رضی الله عنه) که‌فه‌رمووی له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری (ﷺ) ده‌رچوین بۆ (حونه‌ین) که‌ شوینیکه له‌ نێوان (تائیف) و (مه‌که‌که)، له‌ویدا که‌ ئه‌و ده‌فه‌رمووی به‌ پیغه‌مبه‌رمان (ﷺ) گوت چۆن موشریک و کافره‌کان داریکیان هه‌بووه و چه‌که‌کانیان پیوه هه‌لده‌واسی به‌ ئومیدی ئه‌وه‌ی که‌وا به‌ره‌که‌تدارین و له‌ شه‌ر و جه‌نگه‌کانیان سه‌رکه‌ون تۆش داریکی بۆ ئیمه دابنی ئیمه‌ش چه‌که‌کانمان پی هه‌لبواسین، جا ئه‌و قسه‌یان که‌وا کرد چا‌ولی‌که‌ری بۆ کافره‌کان، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی ((قُلْتُمْ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ كَمَا قَالَ قَوْمُ مُوسَى (اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ)) (سورة الاعراف: آية ١٣٨) إِنَّهَا السُّنَنُ لَتَرْكَبَنَّ سُنَنَ يَانَ سَنَنْ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ)) به‌ هه‌ردووکی ده‌خویندريته‌وه فه‌رمووی ئه‌وه رێگا و رێبازی ئه‌وانه، ئیوه به‌دُنیاپه‌وه ئه‌گه‌ر وابکه‌ن شوینی رێگا و رێبازی ئه‌وانه‌ی پيش خۆتان ده‌که‌ون وه‌کو جوله‌که

و ديانه كان په نا به خواى, كه واته ده بى هوشيار و ئاگادار بين ليړه دا هه لوه سته ی ئه وه ی له سهر
 ده كه ين خه لكه ك ده يكاته بيانوو بؤ ئه وه ی ده لى بيانوى نه فامى هه يه بؤ ئه وه ی كه شيركى
 گه وړه و كوفرى گه وړه ش كه سه كه كړدى پى نابيته موشريك و پى نابيته كافر هه تا حوججه ی
 ته واولى له سهر نه كړى هيچ مه رجيكيان بؤ دانه نايه و به گشتى وا ده لى, ئيمه ده لى عوزى
 شه رعى عوزر بؤ ئه وه ی كه وا عوزر به جه هل وه بيانوى نه فامى ئايا هه يه يان نا ئيختيلاف و
 جياوازی كه وتيته نيوان زانايان له سهر دهمى سه له فوه وه ده توانين بلين هه تاكو ده گاته وه سهر
 (ئين تيميه) (رحمه الله) و له پاشه ویش و هه تاكو سهر دهمى (محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه
 الله) ده توانين بلين جياوازیه كى ئه وتؤ نيه هه موو پروونكر دنه وه كان له سهر ئه وه يه له دين
 زه روراته وه ئاشكرايه وه شيركى گه وړه وه كوفرى گه وړه هه ركه سيك بيكه ئه و كه سه پى
 ده بيه موشريك پى ده بيه كافر ئه گهر نه شيزانيبى بيانوى نه زانين ناخوا وه گووى لى
 پاناگيريت, له بهر ئه وه ی ئه وه پروونكرايته وه له قورئانى پيرؤز وه له سوننه ته كانى پيغه مبهرى
 دلسؤز (ﷺ) كه سه كه بيانوى بؤ نه ماوه ته وه ته نها ئه وه ده مينيتن ئايا ئه گهر كه سه كه تازه
 بوويته موسولمان نزيك بيت له وه ی كه وا پيشتر كافر بووه ئه وا ئه وکاتى پييناگوتري ئه هلى
 ته ووحيد و موسولمان و پروادارى ته واو تاوه كو حوججه ی له سهر ده كړى, ئه وجه له پاش حوججه ی
 ئه گهر وازى هينا له شيرك و كوفره كه ی پرواداره موسولمانه موحيده, ئه گهر وازى نه ينا و
 پيداگيرى كرد به دلنياه وه ئه وکاتى موشريكه كافره ئه وکاتى خوینی حه لاله و پاريزراو نيه, جا
 يان كه سيك له دووره ولات و جييه كى ژيابى كه زاناو زانستى عه قیده و بيروپروای شه رعى له لا
 ده ست نه كه وتبى ئه ویش هه ر حيساب ئه وه ی بؤ ده كړى, بيچگه له وانه ش كه وا ئيكپراهيان
 له سهره و مهرجه كانى ئيكراهى هاتبته جى كه به ناچارى كوفر و شيركه كه ی بلين به مهرجه
 شه رعيه كانى ئيكراهى ئه وانيش له سهر يان حيساب نيه ئه گهر نا ئه وى ماوه ته وه ئه وانى تر
 ئه وکاتى كه وا شيرك و كوفرى ئاشكرا و گه وړه ده كهن عوزر به جه هليان بؤ نيه ئه وه پاي
 په سهند و شه رعيه ئه و فهرمووده ش كه ده كړيته به لگه ی ئه وه ی هه ر ئه وه ی تيديه له سهر وه ی
 هاتيته وه و زانايان ده يكه نه به لگه كه ده لى ئيمه نزيك بووين له كوفر تازه ببويينه موسولمان

وانه‌ی دوازده‌یه‌م

پرسیار و وه‌لامه‌کانی بنه‌مای سئ‌یه‌م بۆمان نه‌گوتبوو ده‌یلّین و ئه‌وجا ده‌چینه سه‌ر شه‌رح و ڕاقه‌ی بنه‌مای چواره‌م به‌ پشتیوانی خوای گه‌وره‌، ئه‌و پرسیارانه‌ی هه‌لمانه‌ی نجاوه و ده‌رمان هه‌یئانه له بنه‌مای سئ‌یه‌م ئه‌وانه‌ن:—

پرسیار و وه‌لامه‌کان

یه‌که‌م: خه‌لکی و مه‌ردووم له جۆراوجۆری په‌رستراوه‌کان چۆن بوون ؟
وه‌لام: په‌رستراوی جۆراوجۆریان ده‌په‌رست، هه‌بووه له پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) ی په‌رستووه هه‌بووه فریشته هه‌بووه پیاوچاکان هه‌بووه جنۆکه و شه‌یتانی په‌رستووه هه‌بووه دار و به‌ردی په‌رستووه هه‌بووه خۆرو مانگی په‌رستووه هه‌تا دوا‌یی په‌رستراوه‌کانیان جۆراوجۆر بووه .

دووه‌م: به‌لگه‌کان له سه‌ر جۆراوجۆری په‌رستراوه‌کانیان له قورئانی پیرۆز بیینه وه ؟
وه‌لام: یه‌که‌م په‌رستنی فریشته و پیغه‌مبه‌ران (ﷺ) خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی ﴿وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا﴾ (آل عمران آیه: ۸۰).

واته: خوای گه‌وره ئه‌رك و فه‌رمانی پێ نه‌داون كه‌وا فریشته‌كان و پیغه‌مبه‌ران (ﷺ) به‌ په‌رستراو بزانه‌ن بێجگه له خوای په‌روه‌ردگار یان بیانكه‌نه شيرك و هاوبه‌ش له‌گه‌ڵ خدا، یان ده‌فه‌رمووی خوای په‌روه‌ردگار ده‌رباره‌ی پیغه‌مبه‌ر عیسا كه ده‌فه‌رمووی ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ (المائدة آیه: ۱۱۶).

واته: خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمووی له‌و کاته‌ی كه‌ خدا به‌ عیسا‌ی ده‌لّی و ده‌فه‌رمووی ئه‌ی عیسا‌ی كوری مه‌ریه‌م ئایا تۆ به‌ خه‌لكت گوتووه من و دایکم به‌ دوو په‌رستراو بگرن بێجگه له خوای بمان په‌رستن، عیسا‌ش له ولامدا فه‌رمووی پاکی و بێگه‌ردی بۆ تۆ خوای په‌روه‌ردگار له قسه‌ و شتیکی كه‌ بۆمن هه‌ق و په‌وا نیه بۆم بیکه‌م وه‌ وانیه، ئه‌گه‌ر واشم گوتبا تۆ عیلم و

زانستیت پی هه بوو ئه ی خوی پهره ردگار تو ئه وه ی له ناخ و دلی منه ده یزانی جا تو ئه وه ی له ناخ و دلمه وه یه ده زانی له نه فسمه وه یه ده زانی جا من له وانه نازانم که له نه فسی تویه , به راستی خوی به تو زور زانی به شته نادیاره کان, جا له وائیته ی به لگه ی ئه وه ش ده ست ده که ویت که ئه هلی سوننه و جه ماعه ی ده فهرموون خوی پهره ردگار خاوه نی نه فسه نه فسیک که بوی ده وه شیته وه بی ئه وه ی ئیمه چونیته که ی ئیمه بزانی .

له پاشان به لگه له سهر په رستنی پیاوچاگان خوی پهره ردگار ده فهرمووی ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ﴾ (الإسراء آیه: ۵۷). وه به لگه ش له سهر ئه وه ی که دار و بهردیان په رستیه ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ * وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ﴾ (النجم آیه: ۱۹-۲۰) وه به لگه ش له سهر ئه وه ی داریان په رستیه ئه وه حه دیسه ی پیغه مبه ریشه (ﷺ) که (باوکی واقیدی له یثی) (رضی الله عنه) که ده گیزیته وه ده فهرمووی له گه ل پیغه مبه ری (ﷺ) چوین به ره و (حونه ی) که شوینی که ده که ویت نیوان (تائیف) و (مه که) ده لی ئیمه تازه نوی بووین به کوفر واتا له میژ نه بوو بوو ببووینه موسولمان, وه موشریک و هاوبه ش په یداکاران دار ودره ختیکیان هه بوو که له لای ده مانه وه و چه که کانیاں پی هه لده واسی پی ده گوترا (ذات أنواط) واتا خاوه ن نیشانه و خه لات, ئیمه ش به لای داریکی و دارویشتن که گوتمان ئه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) بو ئیمه ش (ذات أنواط) ی که دابنی نیشان بکه تاوه کو ئیمه چه که کانمان پیوه بکه ی, ده لی پیغه مبه ر (ﷺ) له وه لامدا سه رزه نشتی کردن که له دواتر ده قی فهرمووده که ی ده ینینه وه له وه لامی پرسیاریکی تر له بهر ئه وه ئیمه ئیستا ئه وه نده ی له سهر ناروین, که واته به لگه یه له سهر ئه وه ی موشریک و هاوبه ش په یداکاران جار وه بوو پیت و به ره که تیان له داری وهرده گرت یان ده یان په رستن.

وه به لگه ش له سهر ئه وه ی که خور و مانگ په رستراوه خوی پهره ردگار ده فهرمووی ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ (فصلت آیه: ۳۷).

واته: له به لگه و نیشانه کانی خوی پهره ردگار شه و و پوژه و مانگ و خوره ئیوه کړنؤش مه به ن بو مانگ و خور به لکو کړنؤش به رن بو خوی که ئه وانی به دیه یناوه ئه گه ر ئیوه ده تانه وئ ته نها

خوای بپه‌رستن په‌رستشی بۆ ئه‌نجام بده‌ن, که‌واته دياره سوژده‌يان ده‌برد موشريک و هاوبه‌ش په‌يداکاران بۆ خۆر و مانگ له‌به‌ر ئه‌وه خوای گه‌وره وای فهرموو .

سێ يه‌م: ئايا جياوازی په‌رستراوه‌کان هه‌يچ جياوازيه‌ک په‌يدا ده‌کات بۆ حوکم دان له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی که ده‌يان په‌رستن ؟

وه‌لام: نه‌خێر هه‌مويان هه‌ر هاوبه‌ش برپيارده‌ر و موشريک ناوبراون و خوێنيان نه‌پاريژراوه و خوێنيان بۆ پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) و موسولمانان هه‌لال بووه, وه‌کو خوای په‌روه‌ردگار له‌ قورئانی پيرۆزدا فهرموويه‌تی ئه‌وانه‌ی شيرک و هاوبه‌شی په‌يداده‌که‌ن بيانکوژن و کوشتاريان له‌گه‌ڵ بکه‌ن, جياوازی نه‌خسته نيوانيان ده‌فه‌رمووی که موشريک گوتمان ئه‌وه‌ی هه‌ر په‌رستراویکی بپه‌رستی له‌گه‌ڵ خوای په‌روه‌ردگار به موشريک حيسابه, که‌واته ئه‌و ئايه‌ته ده‌يگريته‌وه خوای گه‌وره هه‌ر به موشريک ناوی بردينه و ئه‌وه‌ی هه‌ر په‌رستراویکی بپه‌رستی هه‌ر به موشريک ناوده‌بردی خوای گه‌وره هه‌يچيانی لێ هه‌لنه‌هينجاووه وه ده‌فه‌رمووی هه‌ر هه‌مويان کوشتاريان له‌گه‌ڵ بکه‌ن ئه‌وانه‌ی که‌وا موشريک و هاوبه‌ش په‌يداکارن, خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يَقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً﴾ (التوبة آية: ٣٦) واته: وه ئه‌وانه‌ی شيرک و هاوبه‌شيان په‌يداکرد شه‌ر و کوشتاريان له‌گه‌ڵ بکه‌ن.

له پاشان ديینه سه‌ر ئه‌وه‌ی فهرمووده‌که‌ی (باوکی واقیدی له‌هي) (رضي الله عنه) بينينه‌وه ئه‌وه پرسياره‌که‌يه وه چه‌ند په‌ند و وانه‌يه‌کی ليده‌ربينين (باوکی واقیدی له‌هي) له وه‌لامدا ده‌ليين گوتی له‌گه‌ڵ پيغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌رچووين به‌ره‌و (حونه‌ين) که شوينيکه ده‌که‌ويته نيوان (تائييف) و (مه‌که‌که) ی ئيمه‌ نزیک و نوێ بووين به‌سه‌رده‌می کوفره‌وه واتا تازه‌بووين له‌ برپا هه‌نان و موسولمانه‌تيمان, هاوبه‌ش برپيارده‌ران دار و دره‌ختيکیان هه‌بوو له‌لای ده‌مانه‌وه و چه‌که‌کانيان پێ هه‌لده‌واسی پێ ده‌گوترا (ذات أنواط) واتا خاوه‌ن نيشانه و خه‌لات پويشتين به‌لای داريکی (تاوگ, تايله) واتا (نه‌به‌ق) وتمان ئه‌ی پيغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بۆ ئيمه‌ش خاوه‌ن نيشانه و خه‌لات دابنێ هه‌روه‌کو ئه‌وان (ذات أنواط) يان هه‌يه پيغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرمووی ﴿قُلْتُمْ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ كَمَا قَالَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ لِمُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ﴾ (اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ) قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ (سورة الاعراف: آية ١٣٨)) واتا ئيوه قسه‌يه‌کتان کرد سويند به‌و

زاتهی كه نه فس و گیانی منی به دهسته پیغه مبه ر(ﷺ) فه رموی كه به نو ئیسرائیل به موسای پیغه مبه ریان گوت تۆ په رستراویك بۆ ئیمه دابنئ هه روه كو ئه وانهی موشريك و هاوبه ش په یداكارن په رستراویان هه یه , موساش پئ گوتن ئیوه گه لیکی نه زان و نه فامن , ئه وجا پیغه مبه ر(ﷺ) فه رموی ((لَتَرْكِبَنَّ سَنَنْ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ)) ئیوه ده پۆن به رئ و شوینی پپیازی ئه وانهی له پییش ئیوه هاتوون له جوله كه و دیان و كافره كان. (سنن ترمزی ۲۱۸۱) (ئیمام ئه حمه د ۲۱۸/۵) په ند و وانه كانی له و فه رمووده ی وهرده گیرئ :-

یه كه م: ئه وه یه هاوه لانی پیغه مبه ر(ﷺ) خوا لییان رازی بیته به ره و جهنگ و جیهاد ده پویشتن, كه جهنگ و جیهادیش لوتكه ی به رزی ئیسلامه و عیبادت و په رستشیک چاك و له جیه به لام ئه وه ی ده بیته مایه ی هاوبه شی و هاوبه ش دانانه وهرناگیرئ هه ركه سیك كه به ره و هه ر عیبادت و په رستشیک بچئ یان بیهوئ هه ر پله و پایه کی به ده ست بیئئ ئه گه ر جهنگ و جیهادیش بیته رهت ده کریتته وه به سه ریدا.

دووه م: هه ندئ له هاوه لان ئه و پرسیاره یان کرد كه تازه بووبوونه موسولمان نزیك بوون له سه رده می کوفر, ئه گه ر نا هاوه لان زانایه كان و ئه وانه ی تر كه له میژبوو بووبوونه موسولمان وایان نه گوتتوه .

سئیه م: ئه وه ی لی وهرده گیرئ دوو پا هه یه له سه ر کاتی موسولمانبوونی (باوکی واقیدی له یثی) راو بۆچوونی یه كه م ده لی له جهنکی به در موسولمان بووه و جهنگی (به در) ی بینیه کۆمه لئیک له زانایان وایان گوتتوه له وانه (صهنعانی) ئه و رایه ی پئ په سه نده , رای دووه م كه په سه نتره و صه حیحره له هی یه كه م ده لئین پییش پزگارکردنی (مهككه) موسولمان بووه یان له گه ل پزگارکردنی (مهككه) موسولمان بووه زۆرینه ی زانایان ئه وه پایانه و ئه وه ش پاسترو په سه ندره (والله أعلم) .

چواره م: ئه و فه رمووده یه نابیته به لگه بۆ ئه وه ی (عذر به جهل) بیانوی نه فامی و نه زانی ده بیته عوزر و بیانوو بۆ کافر نه کردنی ئه وه ی به نه زانین شیرك و کوفری گه وره بکه تاوه كو حوجه ی له سه ر ده کرئ, چونکه له ده قی قسه کانی داهاتوو (باوکی واقیدی له یثی) ده لی ((وَنَحْنُ حُدَّاءُ عَهْدٍ بِكُفْرٍ)) ئیمه نزیك و نوئ بووین به کات و سه رده می کوفره وه , جا زانایانی ئه هلی سوننه و جه ماعه یه كه دهنگن له سه ر ئه وه ی كه ئه وه ی شیرك و کوفری گه وره و ئاشکرا

بکات تازه بوو بوویته موسولمان تا کو دوی بیانوو و برینی نه زانین و حوجه له سهر کردنی پیی ناگوتری کافر و خوینی حه لال ناکری، به لام که حوجهی له سهر کرا بیانوی برا له پاشتر پیی ده گوتری کافر و بی پروا وه خوینیشی حه پام نامینیتته وه وه به فیرو ده چی و له پاشانه که له کاتی ئه و شیرک و هاو به شیهی ئه گهر حوجهشی له سهر نه کرابی هه ر پیی ناگوتری موسولمان و مو حید و خوا به یه کگر، به لکو ناوی ده بردری به مو شیرک.

وه وه لامیکی تر ئه وه یه که هاو له کان ئه وه ی گوتیان وه سیله و ئامرازی شیرک بووه له لای هه ندیک له زانایان به لکو هاو به شی و شیرک نه بووه خودی هاو به شی و شیرک که ی نه گرتوته وه ته نها پرسیاریان ده رباره ی کردوو و ئه نجامیان نه دا و نه یان کرد و بریوایان وانه بوو، پیغه مبه ریش (ﷺ) له سهر پرسیاره که یان سه رزه نشتی کردن و وه قه ده غه ی کردن ئه وانیش وازیان هیئا له پرسیاره که یان و په شیمان بوونه وه و ئه نجامیان نه دا .

جا ئه وه نده مان ده رهینا بوو له پرسیار و وه لامه کانی بنه مای سی یه م , جا ده چینه سهر شهرح و راقه ی بنه مای چواره م.

بنه‌مای چواره‌م

القاعدة الرابعة: أَنَّ مُشْرِكِي زَمَانِنَا أَغْلَظُ شُرَكَاءَ مِنَ الْأَوَّلِينَ، لِأَنَّ الْأَوَّلِينَ يُشْرِكُونَ فِي الرِّخَاءِ وَيَخْلُصُونَ فِي الشَّدَةِ، وَمُشْرِكُو زَمَانِنَا شُرَكَاهُمْ دَائِمًا فِي الرِّخَاءِ وَالشَّدَةِ. وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ} (العنكبوت آية: ٦٥).

ده‌فهرمووی ﴿﴾ آن مشرکی زماننا أغلظ شرکا من الأولین، لأن الأولین یشرکون فی الرخاء و یخلصون فی الشدة، و مشرکوا زماننا شرکهم دائماً فی الرخاء و الشدة ﴿﴾ ده‌فهرمووی هاوبه‌ش په‌یداکارانی سهرده‌می ئیمه تونتر و خراپترن له شیرک و هاوبه‌شی له هاوبه‌ش په‌یداکارانی پی‌شین و سهرده‌تای سهرده‌می پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ)، چونکه به‌پاستی ئه‌وانه‌ی پی‌شین و سهرده‌می پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) شیرک و هاوبه‌شیان ده‌کرد له‌کاتی شینه‌یی و فره‌ژیانی و ژیان خو‌شی به‌لام یه‌کلاده‌بوونه‌وه بو‌خوای و تهنه‌ها خوایان ده‌کرد و ئیخلاصیان ده‌بوو وازیان ده‌ینا له شیرک و هاوبه‌شی له‌کاتی تهنه‌گه‌شه و ناخو‌شی و زه‌حمه‌تی، به‌لام موشریک و هاوبه‌ش په‌یداکارانی سهرده‌می ئیمه شیرک و هاوبه‌شیه‌که‌یان به‌رده‌وامه له‌کاتی شینه‌یی و خو‌شی و له‌کاتی توندی و ناخو‌شی و تهنه‌گه‌شه‌یی، ﴿﴾ و الدلیل قوله تعالی ﴿﴾ وه به‌لگه‌ش له‌سهری ئه‌وه‌یه خوای به‌رز فهرموویه‌تی ﴿﴾ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿﴾ (العنكبوت آية: ٦٥).

واته: خوای په‌روه‌ردگار ده‌فهرمووی ئه‌گه‌ر سواری که‌شتی بووبان هاواری خوایان ده‌کرد کاتی‌ک شه‌پۆل لی‌ی ده‌دان یکلاده‌بوونه‌وه بو‌خوای شیرک و هاوبه‌شیان ئه‌نجام نه‌ده‌دا که‌ پرزگارمان ده‌کردن و ده‌چوونه و شکانی ده‌ستیان ده‌کرده‌وه به‌ شیرک و هاوبه‌شی.

به‌لام موشریکه‌کانی سهرده‌می ئیمه ئه‌گه‌ر ئیمه‌ش سهرنجیان بده‌ین له‌کاتی ناخو‌شی و تهنه‌گه‌شه‌کانیش هانا و هاوار ده‌به‌ن په‌نا به‌ خوای بو‌مردووه‌کان بو‌گوره‌کان بو‌شیخه‌کان بو‌جنۆکه و شه‌یتان هانا و هاوار نابهن بو‌خوای په‌روه‌ردگار، ههر ده‌لێن غه‌وسه‌که‌ی مال له

به‌غداي له هانامان وهره پیره فلان له هانامان وهره ئه‌ی فلانه مه‌رقه‌د ئه‌وهم له‌سه‌ر بی‌ ته‌گه‌ر
 پرزگارم بکه‌ی په‌نا به‌ خوای ئه‌وانه هه‌موو شیرک و هاوبه‌شیه بۆ خوای په‌روه‌ردگار و قه‌بول نیه,
 جا لی‌ره‌دا ده‌گه‌ینه سه‌ر ئه‌وه‌ی که خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی ئه‌من ئه‌و کرده‌وانه‌ی که شیرک و
 هاوبه‌شی تی‌دابی قه‌بولم نیه و په‌تکراوه‌یه به‌سه‌ر خاوه‌نه‌کانیان, ده‌فه‌رمووی له‌فه‌رموده‌یه‌کی
 قودسی که پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی ((أَنَا أَغْنِي الشُّرَكَاءَ عَنِ الشُّرْكِ
 مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي تَرَكْتُهُ وَشِرْكُهُ)) (مسلم ۲۹۸۵) ئه‌بو هوریه‌پره (رضی الله
 عنه) پریاویه‌تی کردیه ده‌فه‌رمووی (من ده‌وله‌مه‌ندم له شیرک و هاوبه‌شی که بۆم ئه‌نجام بدری
 هه‌ر یه‌ک کار و کرده‌وه‌یه‌کی کرد جگه له‌منی کرده شه‌ریک و هاوبه‌شی له‌گه‌ل من کار و
 کرده‌وه‌یه‌که‌ی و شیرکه‌که‌ی و هه‌مووی وه‌لا ده‌نیم و په‌تده‌که‌مه‌وه و نامه‌وی و لی‌ی وه‌رناگرم).
 جا ده‌بی‌ ئاگه‌دار بین ته‌گه‌ر شیرک و هاوبه‌شی بکه‌ین عیبادت و په‌رسته‌شه‌کانمان قه‌بول نابیتن
 جا خراپی ئه‌وانه‌ی که له‌سه‌رده‌می خوای شیرک و هاوبه‌شیان له‌سه‌رده‌می (شیخ محمدی کوری
 عبدالوهاب) (رحمه الله) ده‌کرد ده‌توانین بلی‌ین له‌ دوو خالیدا توندتر و خراپترن, ئه‌وانی سه‌رده‌می
 ئیمه‌ش له‌گه‌ل هی به‌راورد به‌ سه‌رده‌می پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ).

خال‌ی یه‌که‌م له‌کاتی خو‌شی و ناخو‌شیدا ئه‌وانه شیرکی ده‌که‌ن هی سه‌رده‌مه‌کانی ئیمه و
 سه‌رده‌می (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله), ئه‌وان ته‌نها له‌کاتی خو‌شیه‌کاندا
 شیرکیان ده‌کرد له‌کاتی ناخو‌شیدا نه‌یان ده‌کرد وه خالی دووهم ئه‌وانه‌ی ده‌یان په‌رستن و
 ده‌یانکه‌نه شه‌ریک و هاوبه‌ش له‌سه‌رده‌می (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) و سه‌رده‌می ئیمه‌ش
 به‌راستی خه‌لکه خراپه‌کانن زیناکاره‌کانن تاوانباره‌کانن شه‌یتان و جنوکه شه‌یتانیه‌کانن به‌لام
 ئه‌وانه‌ی له‌سه‌رده‌می پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌کرانه شه‌ریک و هاوبه‌ش هه‌رچه‌نده ئه‌وه بیانوو نیه
 هه‌ردووکیان هه‌ر به‌شیرک له‌قه‌له‌م ده‌درین وه خاوه‌نه‌کانیان هه‌ر موشریکن به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی
 دا په‌رستراوه‌کانی ئه‌وان پیاوچاکه‌کان بوون یان پی‌غه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) بوون یان
 فریشته‌کان بوون له‌به‌ر هه‌ندی شیرک و هاوبه‌شی سه‌رده‌می (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب)
 (رحمه الله) و سه‌رده‌می ئیمه توند و تی‌زتر و خراپتره له‌هی سه‌رده‌می پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ).

جا له‌و بنه‌مایه‌ی که‌واته تی‌گه‌یشتین ئه‌وه وه‌رده‌گیری هاوبه‌شی مه‌زن و ئاشکرا ته‌گه‌ر
 هه‌رکه‌سیک بیکات مه‌گه‌ر به‌ ناچاری و مه‌رجه‌کانی ناچاری و ئیکراهی لی‌ بی‌ته‌جی یان تازه

هاتبیته ناو ئیسلام و یان کهسی زانا و زانستی عه‌قیده و بیروبروای ده‌ست نه‌که‌وتبیته و دووره ولات و دووره ده‌ست بووبیته له‌وشتانه ئه‌وانه بیانوون بو ئه‌وه‌ی هه‌تا حوججه‌ی له‌سه‌ر نه‌کری پیی ناگوتری کافر و ئه‌گه‌ر پییشی بگوتری موشریک وه پییشی نه‌گوتری موحید و خوا به‌یه‌کگر وه خوینی هه‌لال نابی، به‌لام جگه له‌وانه‌ی ئه‌و بیانووه‌یان هه‌یه هه‌که‌سیک شیری و هاوبه‌شی گه‌وره و مه‌زن یان کوفری گه‌وره و مه‌زن و ئاشکرا بکا ئا ئه‌و که‌سه پیی ده‌گوتری موشریک و کافر بیانووی نه‌فامی و نه‌زانینی لی و هه‌ر ناگیرتی و وه عیبادت و په‌رستشه‌کان به‌سه‌ریدا په‌ت ده‌کریته‌وه جا ئه‌گه‌ر هه‌جیش بکا عومره‌ش بکا نوێژیش بکا زه‌کاتیش بدا وه له‌پاشانیش هه‌موو قورئانی له‌به‌ر بی هه‌ر کاریکی خیر و چاکه‌ی تر بکا چونکه شیری و هاوبه‌شی کار و خیره چاکه‌کان و عیبادته‌کان هه‌لده‌وه‌شینتیته‌وه، جا له‌کو‌تاییه‌که‌یدا پرسیار و وه‌لامه‌کانی بنه‌مای چواره‌م ده‌خه‌ینه پوو ته‌نها دوو پرسیاره .

پرسیار ووه لاهمه کان

یه که م: هاوبه شی پیداکارانی سهرده می پیغه مبه ر (ﷺ) له گه ل سهرده می (محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) و سهرده می ئیمه جیاوازیان چیه وه کامه یان خراپتر و توندتره ؟

وه لام: هی سهرده می (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) و سهرده می ئیمه خراپتر و توندتره له هی سهرده می پیغه مبه ر (ﷺ) و له بهر ئه وه ی ئه وانه ی سهرده می پییشان و سهرده می پیغه مبه ر (ﷺ) له کاتی شینه یی و ژیان خووشی و فره وانی هاوبه شیان ئه نجام دهدا به لام له کاتی ناخووشی و ته نگه شه یی یه کلاده بوونه وه بۆ خوای پهروه ردگار و شیرک و هاوبه شیان ئه نجام نه دهدا، به لام هی سهرده می ئیمه و سهرده می (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) له هه ردوو کاته کان له خووشی و ناخووشی شهریک بریارده دهن و شیرکی ده که ن، به لگه ش له سه ری ئه وه یه که خوای پهروه ردگار ده فره مووی ﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِّ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾ (العنکبوت آیه: ٦٥). یان خوای پهروه ردگار ده فره مووی ﴿وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ﴾ (لقمان آیه: ٣٢). ئه وانه ش به لگه ن له سه ر ئه وه ی که واکافر و موشریکه کانی کوئن له کاتی فره حناهی و خووشی دا شیرک و هاوبه شیان ده کرد وه له کاتی توندی و ناخووشی و ته نگه شه یی دا پووین ده کرده خوای و وازیان دهینا له شیرک و هاوبه شی،

وه ئه و په رستراوانه ی ده په رستراشن له سهرده می (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) و سهرده می ئیمه ش خراپترن له و په رستراوانه ی که ده په رستران له سهرده می پیغه مبه ر (ﷺ) چونکه هی سهرده می پیغه مبه ری (ﷺ) یان پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) بووه یان فریشته کان بووه یان پیاوچا کان بووه به لام هی سهرده می (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) و سهرده می ئیمه ئینسان و مروقه دز و خراپ و زیناکار و خوینرپیژ و به دره وشت و ته نانه ت موشریک و کافر و جنوکه ی شه یسانی و شه یتان ده په رسترین که ئه وه شیان خالیکی تره

له وهى كهوا نیشان ددها موشريك و هاوبهش پهيداكارانى سهردهمى (شيخ محمدى كورى عبدالوهاب) (رحمه الله) و سهردهمى ئيمه خراپتر و توندترن له هى سهردهمى پيغه مبهـر (ﷺ).

دووهـم: ئه وهى هاوبهش له گهـل پهـرستش بکات ئايا پهـرستنهـکانى لى وهردهـگيرى يان نا ؟
وهـلام: هاوبهش پهـرستش و عيبادهـتهـکان بهـتال دهـکاتهـوه و خاوهـنهـکهـى دهـست بهـتال دهـمينيتهـوه ئهـگهـر نويز بکات و پوژيش بگريـت و هـجيش بکات و عومـرهـش بکات تهـنانهـت هـهـموو قورئانيشى لهـبهـر بى ئهـوه بهـدلنـيايهـوه موسولمان نيه و بـروادار نيه و لى وهرناگيريت و بهـسهرـيدا پهـت دهـکريتهـوه , که له بار و زروفهـکانى ئهـمـړوى ئيستاي ئيمهـدا پهـنا به خواى گهـوره جاروايه پشتگيرى کردنى کافر و موشريکهـکان ئيسلامهـتيت لى هـلـدهـوهـشينـيتهـوه وه هـر کار و عيبادهـتهـکى تر بکهـى ئهـوه ئهـوکاتى ليت وهرناگيريت و بهـسـهـرت دادهـدریتهـوه .

با لى هوشيار و ئاگاداربين ئهـو بنهـمايانه لى تى بگهـين له شيرک و هاوبهـشى خومان دووربخهـينهـوه خومان بکهـينه خاوهـنى خوا بهـيهـکـگرتن و تهـوحيد بهـلکو خواى پهـروهـردگار لهـسهـر ئيسلام و بـروا بمان ژيىنى وه لهـسهـر ئهـوهى بمان مريىنى وه لهـسهـر بيروبويايهـکى که بهـخوى پى رازيه زيندوومان بکاتهـوه .

وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّمْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

پروژه‌یه‌کی ته‌واو سه‌ربه‌خۆی ئیسلامیه له پیناو به‌رز
راگرتنی شه‌ریعت و به‌رنامه‌ی خوای گه‌وره دژی هه‌موو
پێچکه خوار و فیکره سه‌رلێشی‌واوه‌کان ده‌وه‌ستیته‌وه
کتیبه‌خانه‌ی تویشوو به به‌لگه‌ی قورئان و سوننه‌ت
بانگه‌وازی خوای ده‌کات

به هیوای سود بینین له بلاو کراوه‌کانمان

